

Regulamin pracowniczy

UWAGA**DO CZĘŚCI I i II ⁽¹⁾**

Niniejszy tekst zawiera wersję skonsolidowaną Regulaminu pracowniczego urzędników i Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich ⁽²⁾ mający zastosowanie od dnia 5 marca 1968 r., zgodnie z art. 2 i 3 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. (*Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich* L 56 z 4.3.1968) oraz wymienionymi poniżej rozporządzeniami zmieniającymi to rozporządzenie. Tekst skonsolidowany nie jest prawnie wiążący ⁽³⁾. Liczby w nawiasach przy niektórych numerach artykułów odpowiadają poniższej numeracji i odnoszą się do rozporządzeń zmieniających te artykuły.

- (1) Rozporządzenie (Euratom, EWWiS, EWG) nr 2278/69 (Dz.U. L 289 z 17.11.1969, str. 1)
- (2) Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 95/70 (Dz.U. L 15 z 21.1.1970, str. 1)
- (3) Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 96/70 (Dz.U. L 15 z 21.1.1970, str. 4)
- (4) Rozporządzenie (EWG, Euratom, EWWiS) nr 16/71 (Dz.U. L 5 z 7.1.1971, str. 1)
- (5) Rozporządzenie (EWG, Euratom, EWWiS) nr 2653/71 (Dz.U. L 276 z 16.12.1971, str. 1)
- (6) Rozporządzenie (EWG, Euratom, EWWiS) nr 2654/71 (Dz.U. L 276 z 16.12.1971, str. 6)
- (7) Rozporządzenie (Euratom, EWWiS, EWG) nr 1369/72 (Dz.U. L 149 z 1.7.1972, str. 1)
- (8) Rozporządzenie (Euratom, EWWiS, EWG) nr 1473/72 (Dz.U. L 160 z 16.7.1972, str. 1)
- (9) Rozporządzenie (Euratom, EWWiS, EWG) nr 2647/72 (Dz.U. L 283 z 20.12.1972, str. 1)
- (10) Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 558/73 (Dz.U. L 55 z 28.2.1973, str. 1)
- (11) Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 2188/73 (Dz.U. L 223 z 11.8.1973, str. 1)
- (12) Rozporządzenie (EWG, Euratom, EWWiS) nr 2/74 (Dz.U. L 2 z 3.1.1974, str. 1)
- (13) Rozporządzenie (EWG, Euratom, EWWiS) nr 3191/74 (Dz.U. L 341 z 20.12.1974, str. 1)
- (14) Rozporządzenie (Euratom, EWWiS, EWG) nr 711/75 (Dz.U. L 71 z 20.3.1975, str. 1)
- (15) Rozporządzenie (Euratom, EWWiS, EWG) nr 1009/75 (Dz.U. L 98 z 19.4.1975, str. 1)
- (16) Rozporządzenie (Euratom, EWWiS, EWG) nr 1601/75 (Dz.U. L 164 z 27.6.1975, str. 1)
- (17) Rozporządzenie (Euratom, EWWiS, EWG) nr 2577/75 (Dz.U. L 263 z 11.10.1975, str. 1)
- (18) Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 2615/76 (Dz.U. L 299 z 29.10.1976, str. 1)
- (19) Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 3177/76 (Dz.U. L 359 z 30.12.1976, str. 1)
- (20) Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 3178/76 (Dz.U. L 359 z 30.12.1976, str. 9)
- (21) Rozporządzenie (EWG, Euratom, EWWiS) nr 1376/77 (Dz.U. L 157 z 28.6.1977, str. 1)
- (22) Rozporządzenie (EWG, Euratom, EWWiS) nr 2687/77 (Dz.U. L 314 z 8.12.1977, str. 1)
- (23) Rozporządzenie (EWG, Euratom, EWWiS) nr 2859/77 (Dz.U. L 330 z 23.12.1977, str. 1)
- (24) Rozporządzenie (Euratom, EWWiS, EWG) nr 912/78 (Dz.U. L 119 z 3.5.1978, str. 1)
- (25) Rozporządzenie (Euratom, EWWiS, EWG) nr 914/78 (Dz.U. L 119 z 3.5.1978, str. 8)
- (26) Rozporządzenie (Euratom, EWWiS, EWG) nr 2711/78 (Dz.U. L 328 z 23.11.1978, str. 1)
- (27) Rozporządzenie (Euratom, EWWiS, EWG) nr 3084/78 (Dz.U. L 369 z 29.12.1978, str. 1)
- (28) Rozporządzenie (Euratom, EWWiS, EWG) nr 3085/78 (Dz.U. L 369 z 29.12.1978, str. 6)
- (29) Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 2955/79 (Dz.U. L 336 z 29.12.1979, str. 1)
- (30) Rozporządzenie (EWG, Euratom, EWWiS) nr 160/80 (Dz.U. L 20, 26.1.1980, str. 1)
- (31) Rozporządzenie (EWG, Euratom, EWWiS) nr 161/80 (Dz.U. L 20 z 26.1.1980, str. 5)

⁽¹⁾ To kompendium zostało przygotowane przez dział ds. regulaminu pracowniczego Komisji. Uwagi dotyczące niniejszej publikacji można przesyłać pocztą elektroniczną na adres ADMIN-QUICK-WAY@cec.eu.int.

⁽²⁾ Niniejszy regulamin pracowniczy i warunki zatrudnienia zastąpił Regulamin pracownicz urzędników i Warunki zatrudnienia innych pracowników Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ustanowione rozporządzeniem Rady nr 31 (EWG) i nr 11 (Euratom) z 18.12.1961 r. (Dz.U. 45 z 14.6.1962) oraz Regulamin pracownicz urzędników i Warunki zatrudnienia innych pracowników Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali, które były zmieniane.

⁽³⁾ Konsolidacja przepisów prawnych ma charakter prawnie wiążący jedynie w przypadku gdy została dokonana przez instytucję stanowiącą prawo – w niniejszym przypadku przez Radę. Niniejszy tekst został sporządzony przez służby Komisji z uwzględnieniem wszystkich odpowiednich rozporządzeń Rady. W przypadku ewentualnego postępowania sądowego należy w związku z tym powoływać się na właściwe rozporządzenia Rady w brzmieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, a nie na sporządzony przez Komisję tekst skonsolidowany. Komisja dołożyła najwyższej staranności przy opracowaniu tych tekstów, które mają służyć jako istotne źródło informacji i narzędzie pracy.

- (32) Rozporządzenie (Euratom, EWWiS, EWG) nr 187/81 (Dz.U. L 21 z 24.1.1981, str. 18) i rozporządzenie (Euratom, EWWiS, EWG) nr 397/81 (Dz.U. L 46 z 19.2.1981, str. 1)
- (33) Rozporządzenie (Euratom, EWWiS, EWG) nr 2780/81 (Dz.U. L 271 z 26.9.1981, str. 1)
- (34) Rozporządzenie (Euratom, EWWiS, EWG) nr 3821/81 (Dz.U. L 386 z 31.12.1981, str. 1)
- (35) Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 371/82 (Dz.U. L 47 z 19.2.1982, str. 8)
- (36) Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 372/82 (Dz.U. L 47 z 19.2.1982, str. 13)
- (37) Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 3139/82 (Dz.U. L 331 z 26.11.1982, str. 1)
- (38) Rozporządzenie (EWG, Euratom, EWWiS) nr 440/83 (Dz.U. L 53 z 26.2.1983, str. 1)
- (39) Rozporządzenie (EWG, Euratom, EWWiS) nr 1819/83 (Dz.U. L 180 z 5.7.1983, str. 1)
- (40) Rozporządzenie (EWG, Euratom, EWWiS) nr 2074/83 (Dz.U. L 203 z 27.7.1983, str. 1)
- (41) Rozporządzenie (EWG, Euratom, EWWiS) nr 3647/83 (Dz.U. L 361 z 24.12.1983, str. 1)
- (42) Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 419/85 (Dz.U. L 51 z 21.2.1985, str. 1)
- (43) Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 420/85 (Dz.U. L 51 z 21.2.1985, str. 6)
- (44) Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 1578/85 (Dz.U. L 154 z 13.6.1985, str. 1)
- (45) Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 1915/85 (Dz.U. L 180 z 12.7.1985, str. 3)
- (46) Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 2799/85 (Dz.U. L 265 z 8.10.1985, str. 1)
- (47) Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 3580/85 (Dz.U. L 343 z 20.12.1985, str. 1)
- (48) Rozporządzenie (EWG, Euratom, EWWiS) nr 3855/86 (Dz.U. L 359 z 19.12.1986, str. 1)
- (49) Rozporządzenie (EWG, Euratom, EWWiS) nr 3856/86 (Dz.U. L 359 z 19.12.1986, str. 5)
- (50) Rozporządzenie (Euratom, EWWiS, EWG) nr 793/87 (Dz.U. L 79 z 21.3.1987, str. 1)
- (51) Rozporządzenie (Euratom, EWWiS, EWG) nr 3019/87 (Dz.U. L 286 z 9.10.1987, str. 3)
- (52) Rozporządzenie (Euratom, EWWiS, EWG) nr 3212/87 (Dz.U. L 307 z 29.10.1987, str. 1)
- (53) Rozporządzenie (Euratom, EWWiS, EWG) nr 3784/87 (Dz.U. L 356 z 18.12.1987, str. 1)
- (54) Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 2338/88 (Dz.U. L 204 z 29.7.1988, str. 1)
- (55) Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 2339/88 (Dz.U. L 204 z 29.7.1988, str. 5)
- (56) Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 3982/88 (Dz.U. L 354 z 22.12.1988, str. 1)
- (57) Rozporządzenie (EWG, Euratom, EWWiS) nr 2187/89 (Dz.U. L 209 z 21.7.1989, str. 1)
- (58) Rozporządzenie (EWG, Euratom, EWWiS) nr 3728/89 (Dz.U. L 364 z 14.12.1989, str. 1)
- (59) Rozporządzenie (Euratom, EWWiS, EWG) nr 2258/90 (Dz.U. L 204 z 2.8.1990, str. 1)
- (60) Rozporządzenie (Euratom, EWWiS, EWG) nr 3736/90 (Dz.U. L 360 z 22.12.1990, str. 1)
- (61) Rozporządzenie (EWG) nr 2232/91 (Dz.U. L 204 z 22.7.1991, str. 1)
- (62) Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 3830/91 (Dz.U. L 361 z 31.12.1991, str. 1)
- (63) Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 3831/91 (Dz.U. L 361 z 31.12.1991, str. 7)
- (64) Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 3832/91 (Dz.U. L 361 z 31.12.1991, str. 9)
- (65) Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 3833/91 (Dz.U. L 361 z 31.12.1991, str. 10)
- (66) Rozporządzenie (EWWiS, EWG, Euratom) nr 3834/91 (Dz.U. L 361 z 31.12.1991, str. 13)
- (67) Rozporządzenie (EWG, Euratom, EWWiS) nr 571/92 (Dz.U. L 62 z 7.3.1992, str. 1)
- (68) Rozporządzenie (EWG, Euratom, EWWiS) nr 3761/92 (Dz.U. L 383 z 29.12.1992, str. 1)
- (69) Rozporządzenie (EWG, Euratom, EWWiS) nr 3947/92 (Dz.U. L 404 z 31.12.1992, str. 1)
- (70) Rozporządzenie (Euratom, EWWiS, EWG) nr 3608/93 (Dz.U. L 328 z 29.12.1993, str. 1)
- (71) Rozporządzenie (EWWiS, WE, Euratom) nr 3161/94 (Dz.U. L 335 z 23.12.1994, str. 1)
zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom, EWWiS) nr 1197/95 (Dz.U. L 119 z 30.5.1995, str. 1)
- (72) Rozporządzenie (EWWiS, WE, Euratom) nr 2963/95 (Dz.U. L 310 z 22.12.1995, str. 1)
- (73) Rozporządzenie (Euratom, EWWiS, WE) nr 1354/96 (Dz.U. L 175 z 13.7.1996, str. 1)
- (74) Rozporządzenie (Euratom, EWWiS, WE) nr 2485/96 (Dz.U. L 338 z 28.12.1996, str. 1)
- (75) Rozporządzenie (EWWiS, WE, Euratom) nr 2192/97 (Dz.U. L 301 z 5.11.1997, str. 5)
- (76) Rozporządzenie (EWWiS, WE, Euratom) nr 2591/97 (Dz.U. L 351 z 23.12.1997, str. 1)
- (77) Rozporządzenie (WE, EWWiS, Euratom) nr 781/98 (Dz.U. L 113 z 15.04.1998, str. 4)
- (78) Rozporządzenie (WE, EWWiS, Euratom) nr 2458/98 (Dz.U. L 307 z 17.11.1998, str. 1)
- (79) Rozporządzenie (WE, EWWiS, Euratom) nr 2594/98 (Dz.U. L 325 z 3.12.1998, str. 1)
- (80) Rozporządzenie (WE, EWWiS, Euratom) nr 2762/98 (Dz.U. L 346 z 22.12.1998, str. 1)
- (81) Komunikat Komisji do innych instytucji dotyczący przeliczenia na euro kwot przewidzianych w Regulaminie pracowniczym nr 1999/C 60/09 (Dz.U. C 60 z 3.02.1999, str. 11)
- (82) Rozporządzenie (WE, EWWiS, Euratom) nr 620/1999 (Dz.U. L 78 z 24.3.1999, str. 1)
- (83) Rozporządzenie (WE, EWWiS, Euratom) nr 1238/1999 (Dz.U. L 150 z 17.6.1999, str. 1)
- (84) Rozporządzenie (WE, EWWiS, Euratom) nr 2700/1999 (Dz.U. L 327 z 21.12.1999, str. 1)

- (85) Rozporządzenie (WE, EWWiS, Euratom) nr 212/2000 (Dz.U. L 24 z 29.1.2000, str. 1)
- (86) Rozporządzenie (WE, EWWiS, Euratom) nr 628/2000 (Dz.U. L 76 z 25.3.2000, str. 1)
- (87) Rozporządzenie (WE, EWWiS, Euratom) nr 2804/2000 (Dz.U. L 326 z 22.12.2000, str. 3)
- (88) Rozporządzenie (WE, EWWiS, Euratom) nr 2805/2000 (Dz.U. L 326 z 22.12.2000, str. 7)
- (89) Rozporządzenie (WE, EWWiS, Euratom) nr 1986/2001 (Dz.U. L 271 z 12.10.2001, str. 1)
- (90) Rozporządzenie (WE, EWWiS, Euratom) nr 2581/2001 (Dz.U. L 345 z 29.12.2001, str. 1)
- (91) Rozporządzenie (WE, EWWiS, Euratom) nr 490/2002 (Dz.U. L 77 z 20.3.2002, str. 1)
- (92) Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2265/2002 (Dz.U. L 347 z 20.12.2002, str. 1) ⁽¹⁾
-

⁽¹⁾ Rozporządzenie to wprowadza ostatecznie zmiany wynagrodzenia urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich, zgodnie z art. 65 Regulaminu pracowniczego.

I.

Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich

		Artykuły	Strona
Tytuł I:	Przepisy ogólne	1–10a	15
Tytuł II:	Prawa i obowiązki urzędników	11–26	18
Tytuł III:	Kariera zawodowa urzędnika		21
Rozdział 1:	Zatrudnienie	27–34	21
Rozdział 2:	Status służbowy	35	23
	Sekcja 1: Aktywne zatrudnienie	36	23
	Sekcja 2: Oddelegowanie	37–39	24
	Sekcja 3: Urlop z przyczyn osobistych.....	40	25
	Sekcja 4: Tymczasowy stan spoczynku	41	26
	Sekcja 5: Urlop na czas odbywania służby wojskowej	47	27
Rozdział 3:	Oceny, przeniesienie na wyższy stopień oraz awans.	43–46	27
Rozdział 4:	Zakończenie służby	47	28
	Sekcja 1: Rezygnacja	48	28
	Sekcja 2: Zwolnienie z urzędu	49	28
	Sekcja 3: Odwołanie ze stanowiska w interesie służby	50	29
	Sekcja 4: Zwolnienie z powodu nienależytego wykonywania obowiązków	51	29
	Sekcja 5: Przeniesienie w stan spoczynku	52–53	29
	Sekcja 6: Stanowisko honorowe	54	29
Tytuł IV	Warunki pracy urzędników		30
Rozdział 1:	Czas pracy	55–56b	30
Rozdział 2:	Urlop	57–60	31
Rozdział 3:	Dni świąteczne	61	31
Tytuł V:	Wynagrodzenie oraz świadczenia z tytułu zabezpieczenia społecznego urzędników		32
Rozdział 1:	Wynagrodzenie i zwrot kosztów		32
	Sekcja 1: Wynagrodzenie	62–70a	32
	Sekcja 2: Zwrot kosztów	71	35
Rozdział 2:	Świadczenia z tytułu zabezpieczenia społecznego	72–76	35
Rozdział 3:	Emerytury i renty	77–84	37
Rozdział 4:	Zwrot nadpłaconych kwot	85	40
Rozdział 5:	Wstąpienie przez Wspólnoty w prawa wierzyciela	85a	41
Tytuł VI	Środki dyscyplinarne	86–89	41
Tytuł VII	Środki prawne	90–91a	42
Tytuł VIII	Przepisy szczególne dotyczące urzędników służb naukowych lub technicznych Wspólnot	92–101	43
Tytuł VIIIA:	Przepisy szczególne dotyczące urzędników pełniących służbę w państwach trzecich		45
Tytuł IX	Przepisy przejściowe i końcowe	101a	45
Rozdział 1:	Przepisy przejściowe	102–109	45
Rozdział 2:	Przepisy końcowe	110	47

	Artykuły	Strona
Załącznik I:	Rodzaje stanowisk oraz odpowiadające im szczeble kariery	48
	A. Rodzaje stanowisk oraz odpowiadające im szczeble kariery w każdej kategorii oraz w kategorii specjalnej - służbie językowej, przewidziane w art. 5 ust. 4 regulaminu pracowniczego	48
	B. Rodzaje stanowisk oraz odpowiadające im szczeble kariery w służbach naukowych oraz technicznych Wspólnot, przewidziane w art. 92 regulaminu pracowniczego	49
Załącznik II:	Skład oraz procedura działania organów przewidzianych w art. 9 regulaminu pracowniczego	50
	Sekcja 1: Komitet Pracowniczy	1 50
	Sekcja 2: Wspólny Komitet	2-3a 50
	Sekcja 3: Komisja Dyscyplinarna	4-6 51
	Sekcja 4: Komitet ds. Inwalidztwa	7-9 52
	Sekcja 5: Komitet ds. Ocen	10-11 52
Załącznik III:	Konkursy	53
Załącznik IV:	Świadczenia przewidziane w art. 41 i 50 regulaminu pracowniczego	55
Załącznik IVa:	Praca na pół etatu	56
Załącznik V:	Urlop	57
	Sekcja 1: Urlop coroczny	1-5 57
	Sekcja 2: Urlop okolicznościowy	6 57
	Sekcja 3: Czas podróży	7 58
Załącznik VI:	Rekompensata oraz wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych	59
Załącznik VII:	Wynagrodzenie oraz zwrot kosztów	60
	Sekcja 1: Dodatki rodzinne	1-3 60
	Sekcja 2 Dodatek zagraniczny	4 61
	Sekcja 2a: Dodatek ryczałtowy	4a 62
	Sekcja 2b: Dodatek z tytułu prowadzenia szkoleń	4b 62
	Sekcja 3: Zwrot kosztów	62
	A. Dodatek na zagospodarowanie	5 62
	B. Dodatek na ponowne zagospodarowanie	6 63
	C. Koszty podróży	7-8 63
	D. Koszty przeprowadzki	9 65
	E. Dieta dzienna	10 66
	F. Koszty podróży służbowej	11-13 66
	G. Ryczałtowy zwrot kosztów	14-15 70
	Sekcja 4: Płatność należności	16-17 70
Załącznik VIII:	System emerytalno - rentowy	72
Rozdział 1:	Przepisy ogólne	1 72
Rozdział 2:	Emerytura oraz odprawa	72
	Sekcja 1: Emerytura	2-11 72
	Sekcja 2: Odprawa	12-12a 74
Rozdział 3:	Renta inwalidzka	13-16 75
Rozdział 4:	Renta rodzinna	17-29 75
Rozdział 5:	Renty tymczasowe	30-33 78
Rozdział 6:	Podwyżki rent w odniesieniu do dzieci pozostających na utrzymaniu...	34-35 78

	Artykuły	Strona
Rozdział 7	79
Sekcja 1: Finansowanie systemu emerytalno-rentowego.....	36–39	79
Sekcja 2: Obliczanie rent i emerytur.....	40–44	79
Sekcja 3: Wypłata świadczeń	45–47	80
Rozdział 8:	Przepisy przejściowe	48–51 80
Załącznik IX:	Postępowanie dyscyplinarne.....	82
Załącznik X:	Przepisy szczególne mające zastosowanie do urzędników pełniących służbę w państwie trzecim	84
Rozdział 1:	Przepisy ogólne	1–3 84
Rozdział 2:	Obowiązki	4–5 84
Rozdział 3:	Warunki pracy	6–9 84
Rozdział 4:	Wynagrodzenie oraz świadczenia z tytułu zabezpieczenia społecznego	85
Sekcja 1: Wynagrodzenie oraz dodatki rodzinne	10–16	85
Sekcja 2: Przepisy dotyczące zwrotu kosztów	17–23	87
Sekcja 3: Świadczenia z tytułu zabezpieczenia społecznego	24–25	88
Rozdział 5:	Przepisy dyscyplinarne	26 88
Rozdział 6:	Przepisy przejściowe	27 88
Załącznik XI:	Zasady stosowania art. 64 i 65 regulaminu pracowniczego	89
Rozdział 1:	Coroczny przegląd wysokości wynagrodzeń	89
Sekcja 1: Czynniki określające roczne dostosowanie wysokości wynagrodzeń	1–2	89
Sekcja 2: Metody rocznego dostosowania wysokości wynagrodzeń ...	3	90
Rozdział 2:	Tymczasowe dostosowanie wysokości wynagrodzeń	4–7 91
Rozdział 3:	Państwa o wysokiej stopie inflacji.....	8 92
Rozdział 4:	Określanie współczynników korygujących	9 92
Rozdział 5:	Klauzula wyjątkowa	10 93
Rozdział 6:	Zadania Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich oraz relacje z krajowymi urzędami statystycznymi Państw Członkowskich.....	11–14 93
Rozdział 7:	Przepisy końcowe oraz klauzula rewizyjna	15 93

Tytuł I Przepisy ogólne

Artykuł 1 (21) (73)

Do celów niniejszego regulaminu pracowniczego „urzędnik Wspólnot” oznacza osobę, która została powołana, zgodnie z przepisami niniejszego regulaminu pracowniczego, na stanowisko urzędnicze w jednej z instytucji Wspólnot na podstawie aktu wydanego przez organ powołujący tej instytucji.

Komitet Ekonomiczno-Społeczny, Komitet Regionów oraz Rzecznik Praw Obywatelskich Unii Europejskiej traktowane są, do celów niniejszego regulaminu pracowniczego, jak instytucje Wspólnot, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

Artykuł 1a (77)

1. W przypadkach, w których ma zastosowanie niniejszy regulamin pracowniczy, urzędnicy uprawnieni są do równego traktowania bez bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji ze względu na rasę, przekonania polityczne, filozoficzne i religijne, płeć lub orientację seksualną, bez uszczerbku dla odpowiednich przepisów dotyczących osób o określonym stanie cywilnym.

2. W celu rzeczywistego zapewnienia pełnej równości mężczyzn i kobiet w zatrudnieniu, zasada równego traktowania nie stanowi przeszkody dla instytucji Wspólnot Europejskich w utrzymywaniu lub ustanawianiu szczególnych korzyści, w celu ułatwienia działalności zawodowej osobom płci niedostatecznie reprezentowanej, bądź w celu zapobiegania niekorzystnym sytuacjom w karierze zawodowej lub w celu kompensowania następstw takich sytuacji.

3. Instytucje, po zasięgnięciu opinii Komitetu ds. Regulaminu Pracowniczego, określają, w drodze porozumienia, środki i działania mające na celu wspieranie równych szans mężczyzn i kobiet w dziedzinach objętych regulaminem pracowniczym oraz przyjmują odpowiednie przepisy, w szczególności w celu wyrównania istniejących w praktyce nierówności, które ograniczają szanse kobiet w tych dziedzinach.

Artykuł 2 (69) (73)

Każda instytucja ustala, kto w jej ramach wykonuje uprawnienia przyznane przez niniejszy regulamin pracowniczy organowi powołującemu.

W stosunku do urzędników Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów oraz Sekretariatu Rzecznika Praw Obywatelskich Unii Europejskiej, regulaminy wewnętrzne tych Komitetów oraz regulamin wewnętrzny urzędu Rzecznika Praw Obywatelskich określają, kto wykonuje uprawnienia nadane niniejszym regulaminem pracowniczym organowi powołującemu.

Dwie lub więcej instytucji może powierzyć jednej z nich lub podmiotowi międzyinstytucjonalnemu uprawnienia nadane organowi powołującemu w odniesieniu do zatrudniania personelu, programów zabezpieczenia społecznego oraz systemów emerytalno-rentowych.

Artykuł 3

Akt powołania urzędnika wskazuje datę, z którą powołanie staje się skuteczne; data ta nie może przypadać wcześniej niż data rozpoczęcia wykonywania obowiązków przez urzędnika.

Artykuł 4

Powołanie lub awans dokonywane są jedynie w celu obsadzenia wolnego stanowiska zgodnie z przepisami niniejszego regulaminu pracowniczego.

Pracownicy instytucji są powiadamiani o każdym wolnym stanowisku w tej instytucji, jeśli organ powołujący podejmuje decyzję, iż stanowisko to należy obsadzić.

Jeśli wakat nie może zostać obsadzony w drodze przeniesienia, awansu lub wewnętrznego konkursu, powiadamia się o tym pracowników trzech Wspólnot Europejskich.

Artykuł 5 (8)

1. Stanowiska objęte niniejszym regulaminem pracowniczym są klasyfikowane, zgodnie z charakterem oraz znaczeniem związanych z nimi obowiązków, według czterech kategorii oznaczonych w malejącym porządku hierarchicznym literami A, B, C i D.

Kategoria A, w ramach której wymagane jest wykształcenie wyższe lub równoważne doświadczenie zawodowe, składa się z ośmiu grup zaszergowania, podzielonych na szczeble kariery, w których skład wchodzi zazwyczaj dwie grupy zaszergowania pracowników wykonujących obowiązki kierownicze oraz o charakterze doradczym.

Kategoria B, w ramach której wymagane jest wykształcenie średnie lub równoważne doświadczenie zawodowe, składa się z pięciu grup zaszerogowania, podzielonych na szczeble kariery, w których skład wchodzi zazwyczaj dwie grupy zaszerogowania pracowników wykonujących obowiązki o charakterze wykonawczym.

Kategoria C, w ramach której wymagane jest wykształcenie średnie lub równoważne doświadczenie zawodowe, składa się z pięciu grup zaszerogowania, podzielonych na szczeble kariery, w skład których wchodzi zazwyczaj dwie grupy zaszerogowania pracowników wykonujących obowiązki o charakterze pomocniczym i wykonawczym.

Kategoria D, w ramach której wymagane jest wykształcenie podstawowe, w razie potrzeby uzupełnione szkoleniem technicznym, składa się z pięciu grup zaszerogowania, podzielonych na szczeble kariery, w skład których wchodzi zazwyczaj dwie grupy zaszerogowania pracowników wykonujących prace fizyczne lub zadania pomocnicze.

Jednakże w drodze odstępstwa, stanowiska w ramach tej samej wyspecjalizowanej dziedziny zawodowej mogą być grupowane, zgodnie z procedurą wprowadzania zmian do niniejszego regulaminu pracowniczego, w służby obejmujące wiele grup zaszerogowania jednej lub kilku wspomnianych powyżej kategorii.

2. Stanowiska tłumaczy ustnych i pisemnych są grupowane w ramach kategorii specjalnej – służby językowej oznaczanej literami LA, składającej się z sześciu grup zaszerogowania równoważnych grupom od 3 do 8 w ramach kategorii A oraz podzielonych na szczeble kariery obejmujące zazwyczaj dwie grupy zaszerogowania.

3. Wszyscy urzędnicy należący do tej samej kategorii lub do tej samej kategorii specjalnej podlegają takim samym warunkom zatrudnienia oraz kariery zawodowej.

4. Wykaz rodzajów stanowisk oraz odpowiadających im szczebli kariery jest zawarty w załączniku I.

Każda z instytucji, po zasięgnięciu opinii Komitetu ds. Regulaminu Pracowniczego o którym mowa w art. 10, określa na podstawie tej tabeli obowiązki oraz uprawnienia przypisane każdemu rodzajowi stanowiska.

Artykuł 6

Liczba stanowisk w każdej grupie zaszerogowania i na każdym szczeblu kariery w ramach wszystkich kategorii oraz kategorii specjalnej jest określana w wykazie stanowisk załączonym do właściwej dla każdej instytucji sekcji budżetu.

Artykuł 7 (8)

1. Organ powołujący, działając wyłącznie w interesie służby oraz bez względu na przynależność państwową, wyznacza urzędnikowi, w drodze powołania lub przeniesienia, stanowisko odpowiadające jego grupie zaszerogowania w ramach jego kategorii lub kategorii specjalnej.

Urzędnik może ubiegać się o przeniesienie w ramach instytucji, w której jest zatrudniony.

2. Urzędnikowi może zostać czasowo powierzzone stanowisko na wyższym szczeblu kariery w jego kategorii lub kategorii specjalnej niż osiągnięty przez niego szczebel kariery. Począwszy od czwartego miesiąca po objęciu takiego stanowiska, otrzymuje on dodatek wyrównawczy odpowiadający różnicy między wynagrodzeniem należnym według jego grupy zaszerogowania i stopnia a wynagrodzeniem, które otrzymywałby na stopniu, według którego zostałby sklasyfikowany w ramach bazowej grupy zaszerogowania, gdyby został powołany na szczebel kariery właściwy dla powierzonego mu stanowiska.

Okres czasowego sprawowania stanowiska jest ograniczony do jednego roku, z wyjątkiem przypadków, gdy bezpośrednio lub pośrednio zastępowany jest urzędnik oddelegowany na inne stanowisko w interesie służby, wezwany do odbycia służby wojskowej lub nieobecny z powodu przedłużającego się zwolnienia chorobowego.

Artykuł 8

Urzędnik oddelegowany do innej instytucji Wspólnot Europejskich może, po okresie sześciu miesięcy, wnioskować o przeniesienie do pracy w tej instytucji.

Jeśli instytucja macierzysta urzędnika oraz instytucja, do której został on oddelegowany, wyrażają zgodę na przeniesienie, przyjmuje się, iż urzędnik pełnił całą swoją służbę we Wspólnotach w tej ostatniej instytucji. W przypadku takiego przeniesienia nie mają zastosowania przepisy niniejszego regulaminu dotyczące świadczeń finansowych przysługujących w razie zakończenia służby w jednej z instytucji Wspólnot.

Jeśli decyzja uwzględniająca taki wniosek obejmuje zatrudnienie urzędnika w wyższej grupie zaszerogowania niż ta, do której był przydzielony w instytucji macierzystej, decyzję tę uznaje się za awans i może ona zostać podjęta jedynie zgodnie z warunkami określonymi w art. 45.

Artykuł 9 (69)

1. Powołuje się:
 - a) w każdej instytucji:
 - Komitet Pracowniczy, który może być w miarę potrzeb podzielony na sekcje według różnych miejsc zatrudnienia,
 - Wspólny Komitet lub odpowiednio do ilości urzędników w miejscach zatrudnienia, kilka Wspólnych Komitetów,
 - Komisję Dyscyplinarną lub, odpowiednio do ilości urzędników w miejscach zatrudnienia, kilka Komisji Dyscyplinarnych,
 - w miarę potrzeb, Komitet ds. Ocen;
 - b) w odniesieniu do Wspólnot:
 - Komitet ds. Inwalidztwa;

które wykonują funkcje powierzone im w niniejszym regulaminie pracowniczym.

1a. W celu stosowania niektórych przepisów niniejszego regulaminu pracowniczego, dla dwóch lub większej liczby instytucji może być ustanowiony połączony Wspólny Komitet.

2. Skład oraz szczegóły dotyczące działalności tych organów ustalane są przez każdą z instytucji zgodnie z przepisami załącznika II.

Wykaz członków tych organów publikowany jest w Miesięcznym Biuletynie Pracowniczym Wspólnot.

3. Komitet Pracowniczy reprezentuje interesy pracowników wobec ich instytucji oraz zapewnia stały kontakt między instytucją a pracownikami. Przyczynia się do prawidłowego funkcjonowania służby, zapewniając możliwość wyrażania opinii przez pracowników.

Zwraca on uwagę właściwych organów danej instytucji na wszelkie problemy mające ogólne znaczenie dla wykładni oraz stosowania niniejszego regulaminu pracowniczego. Można zwracać się do niego we wszelkich tego rodzaju sprawach.

Komitet Pracowniczy przedkłada właściwym organom instytucji propozycje dotyczące organizacji oraz działania służby oraz propozycje dotyczące poprawy warunków pracy oraz ogólnych warunków bytowych pracowników.

Komitet Pracowniczy uczestniczy w zarządzaniu oraz nadzorowaniu placówek o charakterze socjalnym utworzonych przez instytucję w interesie pracowników. Może on, za zgodą instytucji, powoływać takie placówki socjalne.

4. Oprócz funkcji powierzonych im w niniejszym regulaminie pracowniczym, Wspólne Komitety mogą wykonywać również funkcje doradcze w sprawach ogólnych przedkładanych przez organ powołujący lub przez Komitet Pracowniczy.

5. Opinie Komitetu ds. Ocen zasięga się w sprawach:

- a) decyzji podejmowanych na zakończenie okresu próbnego;
- b) zwolnień z powodu nienależytego wykonywania obowiązków; oraz
- c) sporządzenia listy urzędników objętych redukcją stanowisk pracy.

Komitet dba o to, by oceny okresowe pracowników w ramach danej instytucji były dokonywane według jednolitych zasad.

Artykuł 10

Ustanawia się Komitet ds. Regulaminu Pracowniczego, składający się w połowie z przedstawicieli instytucji Wspólnot oraz z przedstawicieli ich Komitetów Pracowniczych. Procedura wyznaczania członków Komitetu ds. Regulaminu Pracowniczego ustalana jest za wspólnym porozumieniem instytucji.

Niezależnie od zadań powierzonych Komitetowi ds. Regulaminu Pracowniczego w niniejszym regulaminie pracowniczym, może on formułować wnioski dotyczące zmian regulaminu pracowniczego. Komisja zasięga opinii Komitetu ds. Regulaminu Pracowniczego w sprawie każdej propozycji zmiany regulaminu pracowniczego; przedstawia on swoją opinię w terminie określonym przez Komisję. Komitet ds. Regulaminu Pracowniczego zbiera się na wniosek przewodniczącego, instytucji lub Komitetu Pracowniczego instytucji.

Protokoły z posiedzeń Komitetu przekazywane są właściwym organom.

Artykuł 10a (8)

Instytucja określa terminy, w których Komitet Pracowniczy, Wspólny Komitet lub Komitet ds. Regulaminu Pracowniczego powinny wyrazić wymagane opinie; terminy te nie mogą być krótsze niż 15 dni roboczych. Jeśli w wyznaczonym terminie nie zostanie wydana opinia, instytucja podejmuje swoją decyzję.

Tytuł II Prawa i obowiązki urzędników

Artykuł 11

Urzędnik przy wykonywaniu swoich obowiązków i w swoim postępowaniu kieruje się wyłącznie interesem Wspólnot; nie może on zwracać się o instrukcje ani ich przyjmować od jakiegokolwiek rządu, organu, organizacji lub osoby spoza jego instytucji.

Urzędnik bez pozwolenia organu powołującego nie przyjmuje od jakiegokolwiek rządu lub z jakiegokolwiek źródła spoza instytucji, do której należy, jakichkolwiek tytułów, odznaczeń, wyróżnień, przywilejów, prezentów lub jakiegokolwiek rodzaju wynagrodzeń, z wyjątkiem przysługujących mu za prace wykonywane przed jego powołaniem albo w trakcie urlopu okolicznościowego w celu odbycia służby wojskowej lub innego rodzaju służby państwowej, o ile pozostają one w związku z tymi pracami.

Artykuł 12

Urzędnik powstrzymuje się od podejmowania jakichkolwiek działań, w szczególności od publicznego wyrażania opinii, mogących naruszyć powagę jego urzędu.

Nie może on uczestniczyć, bezpośrednio ani pośrednio, w przedsiębiorstwach podlegających kontroli instytucji, w której jest zatrudniony, lub mających z nią związki, w sposób, którego natura lub skala mogłaby ograniczyć jego niezależność podczas wykonywania obowiązków służbowych.

Urzędnik zamierzający wykonywać dodatkową działalność o charakterze zarobkowym lub niezarobkowym poza instytucją lub realizować jakiegokolwiek zadania poza terytorium Wspólnot powinien uzyskać zezwolenie organu powołującego. Odmawia się udzielenia pozwolenia w przypadku, gdy taka działalność lub takie zadania mogłyby ograniczyć niezależność tego urzędnika, lub byłyby szkodliwe dla działalności Wspólnot.

Artykuł 13

Jeśli małżonek urzędnika prowadzi zawodowo działalność zarobkową, urzędnik powiadamia o tym organ powołujący. W przypadku gdy taka działalność okaże się być nie do pogodzenia z funkcją urzędnika oraz jeśli urzędnik nie jest w stanie zobowiązać się, że działalność ta zostanie zakończona w określonym czasie, organ powołujący, po zasięgnięciu opinii Wspólnego Komitetu, decyduje, czy urzędnik ten powinien nadal zajmować swoje stanowisko, zostać przeniesiony na inne stanowisko lub zostać z urzędu zwolniony.

Artykuł 14

Każdy urzędnik, który podczas wykonywania swoich obowiązków jest zobowiązany do zajęcia stanowiska w sprawie, której przebieg lub rozstrzygnięcie związane są z jego interesem osobistym, co może ograniczyć jego niezależność, powiadamia o tym organ powołujący.

Artykuł 15

Urzędnik, który korzystając z biernego prawa wyborczego zamierza kandydować na stanowisko publiczne, zobowiązany jest do złożenia wniosku o urlop z przyczyn osobistych na okres nieprzekraczający trzech miesięcy.

Organ powołujący rozpatruje przypadek każdego urzędnika wybranego na takie stanowisko. Uwzględniając znaczenie stanowiska oraz wiążące się z nim obowiązki, organ powołujący podejmuje decyzję, czy urzędnik powinien kontynuować aktywne zatrudnienie, czy też powinien złożyć wniosek o urlop z przyczyn osobistych.

W takim przypadku urlopu udziela się na okres sprawowania urzędu publicznego.

Artykuł 16

Po zakończeniu służby urzędnik jest zobowiązany do godziwego i rozważnego zachowania w odniesieniu do przyjmowania niektórych stanowisk lub korzyści.

Ponadto każda instytucja, po zasięgnięciu opinii Wspólnego Komitetu, określa stanowiska, na których urzędnicy w okresie trzech lat od zakończenia służby mogą podejmować działalność o charakterze zarobkowym lub niezarobkowym jedynie na warunkach określonych w poniższych przepisach.

W okresie tych trzech lat osoba, która zajmowała tego rodzaju stanowisko, zobowiązana jest do niezwłocznego powiadomienia instytucji, w których pracowała przez ostatnie trzy lata przed zakończeniem służby, o działalności lub zadaniach, które mogą jej zostać powierzone.

Instytucja, po zasięgnięciu opinii Wspólnego Komitetu, powiadamia zainteresowaną osobę, w ciągu 15 dni od uzyskania informacji, czy zabrania mu podejmowania takiej działalności lub wykonywania takich zadań.

Artykuł 17

Urzędnik jest zobowiązany do zachowania ścisłej poufności w odniesieniu do wszelkich faktów i okoliczności, o których uzyskał informacje w trakcie lub w związku z wykonywaniem swoich obowiązków; zabronione jest ujawnianie w jakiejkolwiek formie osobom nieuprawnionym dokumentów lub informacji, które nie zostały wcześniej publicznie udostępnione. Zobowiązanie to istnieje także po zakończeniu służby.

Urzędnik, bez zgody organu powołującego, nie publikuje ani nie daje podstaw do publikacji, samodzielnie lub z innymi osobami, tekstów dotyczących działania Wspólnot. Zgody można odmówić jedynie w przypadku, gdy planowana publikacja mogłaby naruszyć interesy Wspólnot.

Artykuł 18

Wszelkie prawa do prac wykonanych przez urzędnika w ramach jego obowiązków przysługują Wspólnocie, do działalności której prace te się odnoszą.

Artykuł 19

Urzędnik nie może bez pozwolenia organu powołującego ujawnić w ramach postępowania sądowego informacji uzyskanych przy wykonywaniu swoich obowiązków. Udzielenia pozwolenia odmawia się jedynie w przypadku, gdy wymagają tego interesy Wspólnot, a odmowa nie może pociągać za sobą odpowiedzialności karnej urzędnika. Zobowiązanie to istnieje także po zakończeniu służby.

Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania wobec urzędnika lub byłego urzędnika składającego zeznania przed Trybunałem Sprawiedliwości lub Komisją Dyscyplinarną instytucji w sprawie dotyczącej pracownika lub byłego pracownika jednej z trzech Wspólnot Europejskich.

Artykuł 20

Urzędnik ma miejsce zamieszkania w miejscowości, w której jest zatrudniony, lub w takiej odległości od niej, by nie utrudniało to wykonywania jego obowiązków.

Artykuł 21 (24)

Urzędnik, niezależnie od swojej rangi służbowej, wspiera i służy radą swoim przełożonym; odpowiada za wykonywanie powierzonych mu obowiązków.

Urzędnik kierujący określonym działem służby jest odpowiedzialny wobec swoich przełożonych za wykonywanie powierzonych mu uprawnień oraz wydanych przez niego poleceń.

Odpowiedzialność jego podwładnych nie zwalnia go z jego własnej odpowiedzialności.

Urzędnik, który uważa wydane mu polecenie za nieprawidłowe lub ocenia, że jego wykonanie może mieć poważne, niekorzystne skutki, informuje o tym swojego przełożonego, w razie potrzeby na piśmie. Jeśli przełożony potwierdzi polecenie na piśmie, urzędnik powinien je wykonać, o ile nie stanowi to naruszenia przepisów karnych lub przepisów dotyczących bezpieczeństwa.

Artykuł 22

Urzędnik może zostać zobowiązany do wyrównania, w całości bądź w części, szkody poniesionej przez Wspólnotę w wyniku jego poważnego uchybienia przy wykonywaniu lub w związku z wykonywaniem swoich obowiązków służbowych.

Organ powołujący wydaje decyzję zawierającą uzasadnienie zgodnie z procedurą obowiązującą w sprawach dyscyplinarnych.

Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich przy rozstrzyganiu sporów powstałych w związku z tym przepisem jest uprawniony do nieograniczonej kontroli prawidłowości decyzji oraz ma możliwość uchylecia lub zmiany zaskarżonej decyzji.

Artykuł 23 (24)

Przywileje i immunitety przysługujące urzędnikom, przyznawane są wyłącznie w interesie Wspólnot. O ile Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów nie stanowi inaczej, urzędnicy nie są zwolnieni z wypełniania swoich osobistych zobowiązań ani z obowiązku przestrzegania obowiązujących przepisów ustawowych i porządkowych.

W przypadku naruszenia przywilejów i immunitetów, zainteresowany urzędnik niezwłocznie powiadamia o tym organ powołujący.

Laissez-passer przewidziane w Protokole dotyczącym przywilejów i immunitetów wydawane są urzędnikom grup zaszeregowania od A 1 do A 4 oraz równoważnych grup zaszeregowania. W przypadku gdy wymaga tego interes służby, *laissez-passer* może zostać przyznane, na mocy specjalnej decyzji organu powołującego, urzędnikom innych grup zaszeregowania, których miejsce zatrudnienia znajduje się poza terytorium Państw Członkowskich.

Artykuł 24 (8)

Wspólnoty wspomagają każdego urzędnika, w szczególności w postępowaniach przeciwko osobom dopuszczającym się gróźb, zniewag, zniesławień lub ataków na osobę lub mienie, na jakie on lub członkowie jego rodziny są narażeni ze względu na zajmowane przez niego stanowisko lub pełnione obowiązki.

Wspólnoty solidarnie rekompensują urzędnikowi szkody poniesione przez niego w takich przypadkach, o ile urzędnik nie spowodował szkody umyślnie lub przez rażące niedbalstwo i nie był w stanie uzyskać odszkodowania od osoby, która szkodę wyrządziła.

Wspólnoty ułatwiają dalsze kształcenie zawodowe, w zakresie, w jakim jest to zgodne ze niezakłóconym funkcjonowaniem służby oraz z ich własnymi interesami.

Dalsze kształcenie zawodowe jest brane pod uwagę przy awansowaniu w ramach kariery zawodowej.

Artykuł 24a (8)

Urzędnikom przysługuje prawo do zrzeszania się; mogą oni w szczególności należeć do związków zawodowych lub stowarzyszeń pracowniczych urzędników europejskich.

Artykuł 25 (8)

Urzędnicy mogą składać wnioski organowi powołującemu swojej instytucji.

Każda decyzja indywidualna, która jest podejmowana na podstawie przepisów niniejszego regulaminu pracowniczego, jest niezwłocznie przekazywana na piśmie zainteresowanemu urzędnikowi. Jakkolwiek decyzja powodująca negatywne skutki dla urzędnika powinna zawierać uzasadnienie.

Decyzje indywidualne dotyczące zatrudnienia, powołania na czas nieokreślony, awansu, przeniesienia, określenia statusu służbowego oraz zakończenia służby urzędnika są niezwłocznie podawane do wiadomości poprzez ogłoszenie w budynkach instytucji, w której urzędnik jest zatrudniony oraz podlegają publikacji w Miesięcznym Biuletynie Pracowniczym Wspólnot.

Artykuł 26

Akta osobowe urzędnika zawierają:

- a) wszelkie dokumenty dotyczące jego stosunku pracy oraz wszelkie oceny jego kwalifikacji, wydajności i zachowania;
- b) wszelkie uwagi urzędnika dotyczące powyższych dokumentów.

Dokumenty są rejestrowane, numerowane oraz włączane do akt według numerów porządkowych; dokumenty określone w lit. a) mogą być wykorzystane lub użyte przez instytucję przeciwko urzędnikowi tylko w przypadku, gdy zostały mu one przedstawione przed ich włączeniem do akt.

Przedstawienie każdego dokumentu jest dokumentowane podpisem urzędnika lub, jeśli nie jest to możliwe, poprzez wysłanie listu poleconego.

Akta osobowe urzędnika nie mogą zawierać jakichkolwiek informacji o jego światopoglądzie, poglądach politycznych lub religijnych.

Dla każdego urzędnika prowadzi się tylko jedno akta osobowe.

Urzędnik jest uprawniony, nawet po zakończeniu służby, do zapoznania się ze wszystkim dokumentami, które znajdują się w jego aktach osobowych.

Akta osobowe mają charakter poufny i mogą być przeglądane tylko w pomieszczeniach biurowych administracji. W przypadku wszczęcia postępowania sądowego dotyczącego urzędnika przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich akta mogą być przekazane Trybunałowi.

Tytuł III Kariera zawodowa urzędnika

Rozdział I Zatrudnienie

Artykuł 27 (77)

Przy zatrudnianiu dąży się do pozyskania do służby urzędników spełniających najwyższe wymogi w zakresie kwalifikacji, wydajności i uczciwości, rekrutowanych spośród obywateli Państw Członkowskich Wspólnot z uwzględnieniem możliwie szerokiego zasięgu geograficznego.

Urzędnicy są wybierani bez względu na rasę, przekonania polityczne, filozoficzne i religijne, płeć lub orientację seksualną oraz bez względu na ich stan cywilny lub sytuację rodzinną.

Żadne stanowiska nie mogą być rezerwowane dla obywateli określonego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 28

Na urzędnika może zostać powołany jedynie ten, kto:

- a) jest obywatelem jednego z Państw Członkowskich Wspólnot i korzysta z pełni praw obywatelskich; organ powołujący może odstąpić od wymogu posiadania takiego obywatelstwa;
- b) wypełnił wszelkie swoje zobowiązania wynikające z przepisów dotyczących pełnienia służby wojskowej;
- c) posiada odpowiednie cechy charakteru dla wykonywania swoich obowiązków;
- d) z zastrzeżeniem przepisów art. 29 ust. 2, spełnił wymogi konkursu przeprowadzanego w oparciu o świadectwa posiadanych kwalifikacji albo testy, lub zarówno świadectwa kwalifikacji jak i testy, zgodnie z przepisami załącznika III;
- e) jest odpowiednio sprawny fizycznie, aby wykonywać swoje obowiązki; oraz
- f) wykazuje gruntowną znajomość jednego z języków Wspólnot oraz zadowalającą znajomość innego języka Wspólnoty w zakresie niezbędnym dla wykonywania swoich obowiązków.

Artykuł 29

1. Przy obsadzaniu wolnego stanowiska w instytucji organ powołujący w pierwszej kolejności bierze pod uwagę:

- a) czy stanowisko to może zostać obsadzone w drodze awansu lub przeniesienia w ramach instytucji;
- b) możliwość przeprowadzenia konkursów wewnętrznych w ramach instytucji;
- c) wnioski o przeniesienie złożone przez urzędników innych instytucji trzech Wspólnot Europejskich; a następnie przeprowadza procedurę konkursową, w oparciu o świadectwa posiadanych kwalifikacji albo testy, lub zarówno w oparciu o świadectwa kwalifikacji jak i testy, zgodnie z przepisami załącznika III.

Konkurs może być przeprowadzony także w celów stworzenia rezerwy dla późniejszego naboru.

2. Przy naborze urzędników w grupach zaszeregowania A 1 lub A 2 oraz, w wyjątkowych przypadkach, również w odniesieniu do stanowisk, które wymagają specjalnych kwalifikacji, organ powołujący może zastosować inną procedurę niż konkurs.

Artykuł 30

W odniesieniu do każdego konkursu organ powołujący powołuje komisję konkursową. Komisja ta sporządza listę odpowiednich kandydatów.

Organ powołujący podejmuje decyzję, których z tych kandydatów powołać na wakujące stanowiska.

Artykuł 31

1. Wybrani w ten sposób kandydaci są powoływani na urzędników, przy czym:
 - urzędnicy kategorii A lub kategorii specjalnej – służby językowej: do bazowej grupy zaszeregowania w ramach właściwej im kategorii lub kategorii specjalnej;
 - urzędnicy pozostałych kategorii: do bazowej grupy zaszeregowania odpowiadającej stanowisku, na którym zostali zatrudnieni.
2. Jednakże organ powołujący może stosować wyjątki od powyższych przepisów z zastrzeżeniem następujących ograniczeń:
 - a) w grupach zaszeregowania A 1, A 2, A 3 oraz LA 3 jedynie w odniesieniu do:
 - połowy powołań na zwolnione stanowiska,
 - dwóch trzecich powołań na nowopowstałe stanowiska;
 - b) w innych grupach zaszeregowania jedynie w odniesieniu do:
 - dwóch trzecich powołań na zwolnione stanowiska,
 - połowy powołań na nowo powstałe stanowiska.

Z wyjątkiem grupy zaszeregowania LA 3, niniejszy przepis ma zastosowanie do grup sześciu stanowisk w ramach każdej grupy zaszeregowania, które są obsadzone.

Artykuł 32 (8) (69)

Zatrudnianemu urzędnikowi przyznaje pierwszy stopień w jego grupie zaszeregowania.

Jednakże organ powołujący, biorąc pod uwagę wykształcenie oraz szczególne doświadczenie zawodowe danej osoby, może zaklasyfikować go na wyższym stopniu w ramach danej grupy zaszeregowania; przyznanie wyższego stopnia nie może przekraczać 72 miesięcy w grupach zaszeregowania A 1 do A 4, LA 3 i LA 4 oraz 48 miesięcy w pozostałych grupach zaszeregowania.

Pracownik zatrudniony na czas określony, zaszeregowany zgodnie z przyjętymi przez instytucję kryteriami zaszeregowania, w przypadku powołania go na urzędnika w tej samej grupie zaszeregowania bezpośrednio po ustaniu jego dotychczasowego stosunku pracy, zachowuje stopień uzyskany w ramach zatrudnienia na czas określony.

Artykuł 33 (24)

Przed powołaniem, wybrany kandydat poddawany jest badaniom lekarskim przeprowadzanym przez jednego z lekarzy instytucji, w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymóg określony w art. 28 lit. e).

W przypadku gdy w wyniku badania lekarskiego, o którym mowa w akapicie pierwszym, wydana zostanie negatywna opinia lekarska, kandydat może, w ciągu 20 dni od powiadomienia go przez instytucję o tej opinii, zażądać rozpatrzenia jego przypadku przez komisję lekarską składającą się z trzech lekarzy wybranych przez organ powołujący spośród personelu lekarskiego Wspólnoty. Komisja ta wysłuchuje lekarza, który wydał pierwotną, negatywną opinię. Kandydat może przedstawić komisji lekarskiej opinię wybranego przez siebie lekarza. W przypadku gdy opinia komisji lekarskiej potwierdzi wnioski badania lekarskiego, o którym mowa w akapicie pierwszym, kandydat pokrywa połowę związanych z jej sporządzeniem opłat i kosztów dodatkowych.

Artykuł 34 (8) (24) (69)

1. Z wyjątkiem urzędników należących do grup zaszeregowania A 1 i A 2, każdy urzędnik przed powołaniem go na czas nieokreślony odbywa okres próbny. Okres ten wynosi dziewięć miesięcy dla urzędników kategorii A, służby językowej i urzędników kategorii B oraz sześć miesięcy dla pozostałych urzędników.

W przypadku gdy w okresie próbnym urzędnik nieprzerwanie przez okres przynajmniej jednego miesiąca nie może wykonywać obowiązków z powodu choroby, urlopu macierzyńskiego w rozumieniu art. 58 lub z powodu wypadku, organ powołujący może odpowiednio przedłużyć jego okres próbny.

2. Jeżeli urzędnik w okresie próbnym w sposób oczywisty nie spełnia swoich obowiązków należycie, możliwe jest w każdym momencie okresu próbnego sporządzenie odpowiedniego sprawozdania.

Sprawozdanie to jest przekazywane osobie zainteresowanej, która w ciągu ośmiu dni ma prawo przedłożyć swoje uwagi na piśmie. Sprawozdanie wraz z uwagami jest niezwłocznie przekazywane przez przełożonego urzędnika w okresie próbnym organowi powołującemu, który w okresie trzech tygodni uzyskuje opinię Wspólnego Komitetu ds. Ocen w sprawie działań, które mają zostać podjęte. Organ powołujący może podjąć decyzję o zwolnieniu urzędnika w okresie próbnym przed zakończeniem tego okresu, z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia; okres zatrudnienia nie może jednak przekraczać normalnego wymiaru okresu próbnego.

Jednakże w wyjątkowych przypadkach organ powołujący może zezwolić na kontynuację okresu próbnego w innej jednostce. Okres próbny w innej jednostce trwa, w granicach określonych w ust. 4, sześć miesięcy.

3. Najpóźniej na miesiąc przed końcem okresu próbnego, sporządzane jest sprawozdanie w sprawie przydatności urzędnika w okresie próbnym do wykonywania obowiązków związanych z powierzonym mu stanowiskiem oraz odnośnie do jego wydajności i zachowania w ramach służby. Sprawozdanie to jest przekazywane zainteresowanemu, który w ciągu ośmiu dni ma prawo przedstawić na piśmie swoje uwagi.

W przypadku gdy sprawozdanie zaleca zwolnienie lub, w wyjątkowych przypadkach, przedłużenie okresu próbnego, jest ono wraz z uwagami urzędnika w okresie próbnym niezwłocznie przekazywane przez jego przełożonego organowi powołującemu, który w ciągu trzech tygodni zasięga opinii Wspólnego Komitetu ds. Ocen w odniesieniu do działań, które mają zostać podjęte.

Urzędnik w okresie próbnym, którego kwalifikacje zawodowe nie okazały się wystarczające do powołania go na urzędnika na czas nieokreślony, zostaje zwolniony. Jednakże w wyjątkowych przypadkach organ powołujący może przedłużyć okres próbny maksymalnie o sześć miesięcy i w razie potrzeby przydzielić urzędnika w okresie próbnym do innej jednostki.

4. Łączna długość okresu próbnego nie może przekraczać 15 miesięcy.

5. Urzędnik w okresie próbnym, którego stosunek pracy zakończył się, otrzymuje rekompensatę w wysokości trzech miesięcznych wynagrodzeń podstawowych, jeżeli był zatrudniony przez okres dłuższy niż rok, dwóch miesięcznych wynagrodzeń podstawowych, jeżeli był zatrudniony przez przynajmniej przez sześć miesięcy, oraz jednego miesięcznego wynagrodzenia podstawowego, jeżeli był zatrudniony przez okres krótszy niż sześć miesięcy; przepis ten nie ma zastosowania w przypadku, gdy urzędnik ten może niezwłocznie podjąć inną działalność zawodową.

6. Przepisy ust. 2–5 nie mają zastosowania do urzędników, którzy złożą wniosek o rozwiązanie stosunku pracy przed zakończeniem okresu próbnego.

Rozdział 2 Status służbowy

Artykuł 35

Urzędnik może mieć jeden z następujących statusów służbowych:

- a) aktywne zatrudnienie;
- b) oddelegowanie;
- c) urlop z przyczyn osobistych;
- d) tymczasowy stan spoczynku;
- e) urlop na czas odbywania służby wojskowej.

Sekcja 1 Aktywne zatrudnienie

Artykuł 36

Aktywnie zatrudniony urzędnik wykonuje obowiązki związane ze stanowiskiem, na które został powołany lub które tymczasowo mu przydzielono zgodnie z przepisami tytułu IV.

Sekcja 2 Oddelegowanie

Artykuł 37 (8) (40) (69)

Oddelegowanym urzędnikiem jest urzędnik powołany na czas nieokreślony, który decyzją organu powołującego:

- a) został skierowany w interesie służby:
 - w celu tymczasowego pełnienia służby poza swoją instytucją; lub
 - w celu tymczasowej pomocy osobie zajmującej stanowisko przewidziane w Traktatach ustanawiających Wspólnoty Europejskie lub Traktacie ustanawiającym jedną Radę i jedną Komisję Wspólnot Europejskich, lub wybranemu przewodniczącemu jednej z instytucji lub jednego z organów Wspólnot, lub wybranemu przewodniczącemu jednej z frakcji politycznych w Parlamencie Europejskim;
 - w celu tymczasowego objęcia stanowiska znajdującego się w wykazie stanowisk finansowanych ze środków przeznaczonych na badania i inwestycje oraz które zostało zaliczone przez organ budżetowy do stanowisk na czas określony;
- b) na swój wniosek:
 - został postawiony do dyspozycji innej instytucji Wspólnot Europejskich; lub
 - został postawiony do dyspozycji organizacji zajmującej się wspieraniem interesów Wspólnoty i wymienionej w wykazie sporządzanym na podstawie porozumienia między instytucjami Wspólnot, po zasięgnięciu opinii Komitetu ds. Regulaminu Pracowniczego.

Oddelegowanemu urzędnikowi nadal przysługują wszystkie uprawnienia zgodnie z przepisami art. 38 oraz 39 oraz ciąży na nim wszystkie obowiązki, wynikające z jego przynależności do instytucji macierzystej. Jednakże z zastrzeżeniem przepisów art. 77 akapit trzeci dotyczących emerytury, do urzędnika oddelegowanego, o którym mowa w akapicie pierwszym tiret drugie lit. a), mają zastosowanie przepisy obowiązujące w stosunku do urzędników grupy zaszeregowania, do której został on zakwalifikowany na stanowisku, na które został oddelegowany.

Artykuł 38 (8)

Do oddelegowania w interesie służby mają zastosowanie następujące przepisy:

- a) decyzję w sprawie oddelegowania podejmuje organ powołujący po wysłuchaniu zainteresowanego urzędnika;
- b) czas trwania oddelegowania jest określany przez organ powołujący;
- c) po upływie każdego sześciomiesięcznego okresu zainteresowany urzędnik może wnioskować o zakończenie oddelegowania;
- d) urzędnik oddelegowany na podstawie art. 37 lit. a) tiret pierwsze jest uprawniony do dodatku wyrównawczego, w przypadku gdy łączne wynagrodzenie otrzymywane na stanowisku, na które został oddelegowany, jest niższe niż przewidziane dla jego grupy zaszeregowania oraz stopnia w instytucji macierzystej; uprawniony jest również do uzyskania zwrotu wszystkich dodatkowych wydatków spowodowanych oddelegowaniem;
- e) urzędnik oddelegowany na podstawie art. 37 lit. a) tiret pierwsze nadal opłaca składkę emerytalną obliczaną na podstawie wynagrodzenia odpowiadającego jego grupie zaszeregowania i stopniowi w instytucji macierzystej;
- f) oddelegowany urzędnik zachowuje swoje stanowisko, prawo do przeniesienia na wyższy stopień oraz prawo do awansu;
- g) po zakończeniu oddelegowania, urzędnik jest niezwłocznie przywracany na poprzednio zajmowane stanowisko.

Artykuł 39 (8) (40)

Do oddelegowania urzędnika na jego wniosek mają zastosowanie następujące przepisy:

- a) decyzję w sprawie oddelegowania podejmuje organ powołujący, który określa czas trwania oddelegowania;
- b) w ciągu sześciu miesięcy od objęcia nowych obowiązków urzędnik może wnioskować o zakończenie oddelegowania; w takim przypadku jest natychmiast przywracany na poprzednio zajmowane stanowisko;
- c) po upływie tego sześciomiesięcznego okresu na jego stanowisko może zostać powołana inna osoba;
- d) w trakcie okresu oddelegowania, składki na system emerytalno-rentowy oraz uprawnienia emerytalne obliczane są na podstawie wynagrodzenia odpowiadającego jego grupie zaszeregowania i stopniowi w instytucji macierzystej.

Urzędnik oddelegowany może nabywać uprawnienia emerytalne w instytucji, do której został oddelegowany na podstawie art. 37 ust. 1 lit. b) tiret drugie. Przestaje on jednak podlegać w okresie oddelegowania systemowi emerytalno-rentowemu instytucji, w której pierwotnie był zatrudniony.

Przepisy niniejszego regulaminu pracowniczego dotyczące renty inwalidzkiej oraz renty rodzinnej mają zastosowanie wobec urzędników, którzy w okresie oddelegowania na podstawie art. 37 ust. 1 lit. b) tiret drugie stali się niezdolni do pełnienia służby oraz wobec osób uprawnionych po śmierci urzędnika zmarłego w okresie oddelegowania; świadczenia te są pomniejszane o kwoty wypłacone z tych samych powodów i za ten sam okres przez jednostkę, do której urzędnik został oddelegowany.

Przepis ten nie może skutkować uzyskaniem przez urzędnika lub przez osoby uprawnione po śmierci urzędnika renty w wysokości przewyższającej maksymalną wysokość renty, jaka przysługiwałaby na podstawie niniejszego regulaminu pracowniczego;

- e) po zakończeniu oddelegowania urzędnikowi jest przydzielane pierwsze wolne stanowisko w ramach jego kategorii lub kategorii specjalnej odpowiadające jego grupie zaszerogowania z zastrzeżeniem, że spełnia on wymagania związane z objęciem tego stanowiska. W przypadku nieprzyjęcia zaproponowanego stanowiska, utrzymuje on prawo do przeniesienia na kolejne wolne stanowisko w jego kategorii lub kategorii specjalnej odpowiadające jego grupie zaszerogowania, gdy spełnia on wymagania związane z objęciem tego stanowiska; jeśli urzędnik nie przyjmie stanowiska po raz kolejny, po konsultacji ze Wspólnym Komitetem, może zostać zwolniony z urzędu. Do momentu objęcia nowego stanowiska pozostaje on urzędnikiem oddelegowanym bez prawa do wynagrodzenia.

Sekcja 3 Urlop z przyczyn osobistych

Artykuł 40 (8) (24) (40)

1. Urzędnikowi powołanemu na czas nieokreślony może w wyjątkowych okolicznościach zostać udzielony na jego wniosek bezpłatny urlop z przyczyn osobistych.
2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 15, czas trwania takiego urlopu nie przekracza jednego roku.
3. Urlop może być dwukrotnie przedłużany, każdorazowo o rok.

Jednakże jeśli urzędnik składa wniosek o taki urlop w celu umożliwienia mu:

- wychowywania dziecka w wieku poniżej pięciu lat pozostającego na jego utrzymaniu w rozumieniu art. 2 ust. 2 załącznika VII, lub
- wychowania wymagającego stałej opieki lub nadzoru dziecka pozostającego na jego utrzymaniu w rozumieniu art. 2 ust. 2 załącznika VII, cierpiącego z powodu poważnego upośledzenia umysłowego lub fizycznego potwierdzonego przez lekarza instytucji,

urlop może być przedłużany czterokrotnie o rok, pod warunkiem że przy każdym przedłużeniu spełniony jest jeden z warunków określonych w dwóch powyższych tiret.

Jeśli urzędnik składa wniosek o taki urlop w celu towarzyszenia swojemu małżonkowi będącemu urzędnikiem lub innym pracownikiem Wspólnot i zobowiązanemu, ze względu na ciężące na nim obowiązki, do zamieszkania w takiej odległości od miejsca zatrudnienia urzędnika składającego wniosek, iż zamieszkanie tam przez oboje małżonków stanowiłoby przeszkodę dla składającego wniosek urzędnika w wykonywaniu jego obowiązków, urlop może być przedłużany pięciokrotnie o rok, pod warunkiem że przy każdym przedłużeniu spełnione są warunki będące podstawą udzielenia urlopu. Urzędnik może skorzystać z tego ostatniego przepisu w sprawie przedłużenia urlopu jedynie raz w toku swojej kariery.

3. W trakcie urlopu urzędnik nie jest uprawniony do przeniesienia na wyższy stopień ani do awansu do wyższej grupy zaszerogowania; jego członkostwo w systemie zabezpieczenia społecznego przewidzianym w art. 72 i 73 oraz wynikające z tego ubezpieczenie od ryzyka jest zawieszane.

Jednakże urzędnik, który wykaże, iż nie może zostać objęty innym publicznym system ubezpieczenia od ryzyka określonego w art. 72 i 73, może po złożeniu odpowiedniego wniosku nie później niż w miesiącu następującym po miesiącu, w ciągu którego przeszedł na urlop z przyczyn osobistych, nadal być objęty ochroną przewidzianą w przepisach tych artykułów, pod warunkiem że ponosi w pierwszym roku urlopu z powodów osobistych połowę kosztów składek wymaganych w celu ubezpieczenia się od ryzyka określonego w art. 72 ust. 1 oraz art. 73 ust. 1 oraz pełny koszt składek w pozostałym okresie; składki obliczane są na podstawie ostatniego wynagrodzenia podstawowego urzędnika.

Ponadto urzędnik, który wykaże, iż nie może uzyskać uprawnień emerytalnych z innego systemu emerytalno-rentowego, może na wniosek kontynuować uzyskiwanie uprawnień emerytalnych przez okres nie dłuższy niż rok, pod warunkiem że ponosi on składki równe trzykrotności stawki określonej w art. 83 ust. 2; składki obliczane są na podstawie wynagrodzenia podstawowego urzędnika odpowiadającego jego grupie zaszerogowania i stopniowi.

4. Do urlopu z przyczyn osobistych mają zastosowanie następujące przepisy:
- a) jest on udzielany przez organ powołujący na wniosek zainteresowanego urzędnika;
 - b) wniosek o przedłużenie urlopu składany jest na dwa miesiące przed końcem urlopu;
 - c) na stanowisko zajmowane przez urzędnika może zostać powołana inna osoba;
 - d) po zakończeniu urlopu z przyczyn osobistych urzędnikowi jest przydzielane pierwsze wolne stanowisko w jego kategorii lub kategorii specjalnej odpowiadające jego grupie zaszeregowania pod warunkiem że spełnia on wymagania związane z objęciem tego stanowiska. W przypadku nieprzyjęcia zaproponowanego stanowiska, utrzymuje on prawo do przeniesienia na kolejne wolne stanowisko w jego kategorii lub kategorii specjalnej odpowiadające jego grupie zaszeregowania, gdy spełnia on wymagania związane z objęciem tego stanowiska; jeśli urzędnik nie przyjmie stanowiska po raz kolejny, po konsultacji ze Wspólnym Komitetem, może zostać zwolniony z urzędu. Do momentu objęcia nowego stanowiska pozostaje on urzędnikiem urlopowanym z przyczyn osobistych bez prawa do wynagrodzenia.

Sekcja 4 Tymczasowy stan spoczynku

Artykuł 41 (8) (46) (78) (79)

1. Tymczasowy stan spoczynku stanowi status służbowy urzędnika objętego redukcją liczby stanowisk w jego instytucji.

2. Decyzja w sprawie redukcji liczby stanowisk w danej grupie zaszeregowania podejmowana jest przez uprawniony organ budżetowy w ramach procedury budżetowej.

Organ powołujący, po zasięgnięciu opinii Wspólnego Komitetu, podejmuje decyzję, jakich rodzajów stanowisk dotyczyć ma redukcja.

Organ powołujący po zasięgnięciu opinii Wspólnego Komitetu opracowuje listę urzędników objętych redukcją liczby stanowisk, biorąc pod uwagę ich kwalifikacje, wydajność, zachowanie w ramach służby, sytuację rodzinną oraz długość służby. Każdy urzędnik, zajmujący jedno ze stanowisk, o których mowa w akapicie drugim, który wyraża chęć przejścia w tymczasowy stan spoczynku, jest z urzędu wpisywany na listę.

Urzednicy wymienieni na liście są przenoszeni decyzją organu powołującego w tymczasowy stan spoczynku.

3. Uzyskując ten status, urzędnik przestaje wykonywać swoje obowiązki oraz traci prawo do wynagrodzenia oraz przeniesienia na wyższy stopień, lecz nadal, przez okres nieprzekraczający pięciu lat, uzyskuje uprawnienia emerytalne obliczane w oparciu o wysokość wynagrodzenia odpowiadającego jego grupie zaszeregowania oraz stopniowi.

Przez okres dwóch lat od przeniesienia w tymczasowy stan spoczynku urzędnikowi przysługuje pierwszeństwo przywrócenia do pracy na zwolnionym lub nowoutworzonym stanowisku w jego kategorii lub kategorii specjalnej, odpowiadającym jego grupie zaszeregowania, pod warunkiem iż posiada niezbędne kwalifikacje do jego objęcia.

Urzędnik, który został przeniesiony w tymczasowy stan spoczynku, otrzymuje świadczenie z tego tytułu obliczane zgodnie z przepisami załącznika IV.

Kwota dochodów uzyskiwanych przez urzędnika z tytułu nowego zatrudnienia w trakcie tego okresu jest odejmowana od świadczenia przewidzianego w akapicie trzecim, jeśli dochody te oraz to świadczenie łącznie przekraczają ostatnią kwotę całkowitego wynagrodzenia otrzymywanego przez urzędnika, obliczoną na podstawie tabeli płac obowiązującej pierwszego dnia miesiąca, za który wypłacane jest świadczenie.

Urzędnik dostarcza na piśmie wymagane dowody oraz powiadamia instytucję o wszelkich okolicznościach mogących mieć wpływ na wysokość tego świadczenia.

Wysokości świadczenia i ostatniej kwoty całkowitego wynagrodzenia, o których mowa w akapicie czwartym, są obliczane przy zastosowaniu współczynnika korygującego określonego dla państwa wewnątrz Wspólnot, w którym świadczeniobiorca zgodnie z przedstawionymi dowodami posiada miejsce zamieszkania.

Jeżeli odbiorca świadczenia przyjmuje miejsce zamieszkania w państwie poza Wspólnotami, współczynnik korygujący wynosi 100.

Wysokość świadczenia jest wyrażona w euro. Płatne jest ono w walucie państwa zamieszkania osoby uprawnionej.

Świadczenia płatne w walucie innej niż euro przeliczane są według kursu wymiany określonego w art. 63 akapit drugi.

4. Po upływie okresu, w którym urzędnik jest uprawniony do świadczenia z tytułu przeniesienia w tymczasowy stan spoczynku, zostaje on zwolniony z urzędu. W odpowiednich przypadkach otrzymuje on emeryturę przewidzianą w ramach systemu emerytalno-rentowego.

5. Urzędnik, któremu przed upływem dwuletniego okresu określonego w ust. 3 zaproponowano objęcie stanowiska odpowiadającego jego grupie zaszeregowania, który odmówił jego objęcia bez należytego uzasadnienia, może zostać, po zasięgnięciu opinii Wspólnego Komitetu, pozbawiony uprawnień wynikających z powyższych przepisów oraz zwolniony z urzędu.

Sekcja 5 Urlop na czas odbywania służby wojskowej

Artykuł 42

Urzędnik powołany do odbycia przewidzianej ustawowo służby wojskowej lub na szkolenia dla rezerwistów lub powołany do innego rodzaju służby w siłach zbrojnych otrzymuje specjalny status „urlopowanego na czas odbywania służby wojskowej”.

Urzędnikowi powołanemu do odbycia służby wojskowej przestaje przysługiwać wynagrodzenie, ale zachowuje on uprawnienia do przeniesienia na wyższy stopień oraz do awansu zgodnie z przepisami niniejszego regulaminu pracowniczego. Zachowuje on także uprawnienia emerytalne, jeśli, po zakończeniu służby wojskowej, opłaci swoje składki na system emerytalno-rentowy z mocą wsteczną.

Urzędnik wezwany na szkolenie dla rezerwistów, lub powołany do innego rodzaju służby w siłach zbrojnych, otrzymuje w tym okresie wynagrodzenie po potrąceniu kwoty stanowiącej równowartość otrzymywanego żołdu.

Rozdział 3 Oceny przeniesienie na wyższy stopień oraz awans

Artykuł 43

Kwalifikacje, wydajność oraz zachowanie w ramach służby każdego urzędnika, z wyjątkiem urzędników grup zaszeregowania A 1 i A 2, są przedmiotem okresowej oceny sporządzanej co najmniej raz na dwa lata, zgodnie z warunkami określonymi przez każdą z instytucji na podstawie art. 110.

Powyższe oceny są przedstawiane zainteresowanemu urzędnikowi. Urzędnik ma prawo zgłoszenia uwag, które uważa za istotne.

Artykuł 44

Urzędnik pozostający dwa lata na tym samym stopniu w ramach jego grupy zaszeregowania jest automatycznie przenoszony na kolejny stopień tej grupy zaszeregowania.

Artykuł 45 (69)

1. Awans następuje na podstawie decyzji organu powołującego. Skutkuje on przyznaniem urzędnikowi wyższej grupy zaszeregowania w ramach kategorii lub kategorii specjalnej, w której jest zatrudniony. Awansem obejmuje się osoby wybrane spośród urzędników, którzy posiadają minimalny staż pracy w swojej grupie zaszeregowania, po porównaniu zasług urzędników mających prawo do ubiegania się o awans oraz uwzględnieniu dotyczących ich ocen.

W odniesieniu do urzędników, którym przyznano bazową grupę zaszeregowania w ramach ich kategorii lub kategorii specjalnej, okres ten wynosi sześć miesięcy od dnia ich powołania na urzędnika na czas nieokreślony; w odniesieniu do pozostałych urzędników wynosi on dwa lata.

2. Urzędnik może zostać przeniesiony z jednej kategorii lub kategorii specjalnej do innej lub awansowany do innej kategorii wyłącznie na podstawie konkursu.

3. Jednakże w przypadku gdy wymagają tego potrzeby kadrowe danej instytucji, w drodze odstępstwa od ust. 2 można zezwolić na przejście urzędnika z kategorii specjalnej LA do kategorii A i odwrotnie, w drodze przeniesienia, zgodnie z ust. 4.

4. W przypadku gdy organ powołujący, uwzględniając opinię Wspólnego Komitetu, podejmuje decyzję o skorzystaniu z tego odstępstwa, ustala liczbę stanowisk, w odniesieniu do których taki środek może być zastosowany. Zgodnie z tą samą procedurą podejmuje on decyzję w sprawie kryteriów i warunków dokonywania stosownych przeniesień, uwzględniając zasługi zainteresowanych urzędników, wykształcenie oraz doświadczenie zawodowe.

W odniesieniu do urzędników, wobec których zastosowano odstępstwo na podstawie ust. 3, staż pracy, o którym mowa w ust. 1, w grupie zaszeregowania, do której zostali przeniesieni, obliczany jest począwszy od dnia, w którym nastąpiło przeniesienie.

W nowej grupie zaszerogowania urzędnik w żadnym przypadku nie otrzymuje wynagrodzenia podstawowego niższego niż to, które otrzymywałby w poprzedniej grupie zaszerogowania.

W miarę potrzeb, każda instytucja przyjmuje, zgodnie z art. 110, ogólne przepisy wykonawcze dotyczące ust. 3 i 4.

Artykuł 46 (8)

Urzędnikowi powołanemu do wyższej grupy zaszerogowania przysługuje, w ramach nowej grupy zaszerogowania, stopień odpowiadający umownemu stopniowi równemu lub o jeden stopień wyższemu niż stopień osiągnięty w jego poprzedniej grupie zaszerogowania, zwiększony o kwotę następującej co dwa lata podwyżki należnej w ramach nowej grupy zaszerogowania.

Do celów niniejszego przepisu każda grupa zaszerogowania zostaje podzielona na umowne stopnie odpowiadające miesiącom zatrudnienia i umowne wynagrodzenie wzrastające o jedną dwudziestą czwartą wysokości kwoty podwyżki przyznawanej co dwa lata w odniesieniu do tej grupy zaszerogowania przez cały okres faktycznego zatrudnienia. Urzędnik powołany do wyższej grupy zaszerogowania w żadnym przypadku nie otrzymuje wynagrodzenia niższego niż to, które otrzymywałby w poprzedniej grupie zaszerogowania.

Urzędnik powołany do wyższej grupy zaszerogowania jest klasyfikowany co najmniej na pierwszym stopniu tej grupy zaszerogowania.

Rozdział 4 Zakończenie służby

Artykuł 47

Zakończenie służby następuje na skutek:

- a) rezygnacji;
- b) zwolnienia z urzędu;
- c) odwołania ze stanowiska w interesie służby;
- d) zwolnienia z powodu nienależytego wykonywania obowiązków;
- e) wydalenia ze służby;
- f) przeniesienia w stan spoczynku; lub
- g) śmierci.

Sekcja 1 Rezygnacja

Artykuł 48 (8)

Złożenie rezygnacji przez urzędnika wymaga jednoznacznego oznajmienia przez niego na piśmie o woli ostatecznego zakończenia służby w danej instytucji.

Organ powołujący wydaje decyzję potwierdzającą rezygnację w terminie miesiąca od dnia otrzymania rezygnacji. Organ powołujący może odmówić przyjęcia rezygnacji, jeśli w dniu otrzymania rezygnacji toczy się postępowanie dyscyplinarne przeciwko urzędnikowi lub jeśli takie postępowanie zostało wszczęte w okresie 30 dni od otrzymania rezygnacji.

Rezygnacja staje się skuteczna w dniu określonym przez organ powołujący, przy czym dzień ten przypada, w przypadku urzędników kategorii A oraz kategorii specjalnej – służby językowej, nie później niż trzy miesiące, a w przypadku urzędników pozostałych kategorii nie później niż miesiąc od złożenia rezygnacji przez urzędnika.

Sekcja 2 Zwolnienie z urzędu

Artykuł 49 (8)

Urzędnik może zostać zwolniony z urzędu jedynie w przypadku, gdy przestaje spełniać warunki określone w art. 28 lit. a) lub w przypadkach przewidzianych w art. 13, 39, 40 i w art. 41 ust. 4 i 5 oraz w art. 14 akapit drugi załącznika VIII.

Decyzja zawierająca uzasadnienie jest wydawana przez organ powołujący po zasięgnięciu opinii Wspólnego Komitetu oraz po wysłuchaniu zainteresowanego urzędnika.

Sekcja 3 Odwołanie ze stanowiska w interesie służby

Artykuł 50 (8) (46)

Urzędnik zajmujący stanowisko w grupie zaszeregowania A 1 lub A 2 może zostać odwołany ze stanowiska w interesie służby na mocy decyzji organu powołującego.

Takie odwołanie ze stanowiska nie stanowi środka dyscyplinarnego.

Urzędnik odwołany w ten sposób ze stanowiska, któremu nie wyznaczono innego stanowiska w jego kategorii lub kategorii specjalnej odpowiadającego jego grupie zaszeregowania, otrzymuje świadczenie, którego wysokość obliczana jest zgodnie z załącznikiem IV.

Kwota dochodów uzyskiwanych przez urzędnika z tytułu nowego zatrudnienia w trakcie tego okresu jest odejmowana od świadczenia przewidzianego w akapicie trzecim, jeśli dochody te oraz to świadczenie łącznie przekraczają ostatnią kwotę całkowitego wynagrodzenia otrzymywanego przez urzędnika obliczoną na podstawie tabeli płac obowiązującej pierwszego dnia miesiąca, za który wypłacane jest świadczenie.

Zastosowanie ma art. 41 ust. 3 akapity piąty do dziewiątego.

Po upływie okresu, w którym urzędnik jest uprawniony do świadczenia z tytułu odwołania ze stanowiska w interesie służby, pod warunkiem że osiągnął on wiek 55 lat, jest on uprawniony do uzyskania emerytury, bez dokonywania obniżek przewidzianych w art. 9 załącznika VIII.

Sekcja 4 Zwolnienie z powodu nienależytego wykonywania obowiązków

Artykuł 51

1. Urzędnik, któremu zostanie wykazane nienależyte wykonywanie obowiązków, może zostać zwolniony.

Jednakże organ powołujący może zaproponować przeniesienie urzędnika do niższej grupy zaszeregowania.

2. We wniosku o zwolnienie urzędnika muszą być przedstawione powody zwolnienia; wniosek przekazuje się zainteresowanemu urzędnikowi. Urzędnik ma prawo do przedstawienia uwag, które uważa za istotne.

Organ powołujący wydaje decyzję zawierającą uzasadnienie, postępując zgodnie z procedurą przewidzianą w załączniku IX.

Sekcja 5 Przeniesienie w stan spoczynku

Artykuł 52 (46)

Bez uszczerbku dla przepisów art. 50, urzędnik jest przenoszony w stan spoczynku:

- automatycznie ostatniego dnia miesiąca, w którym kończy 65 lat, lub
- na swój wniosek, ostatniego dnia miesiąca, w którym złożył wniosek o przeniesienie w stan spoczynku, jeżeli ukończył przynajmniej 60 lat, lub, w przypadku gdy jest w wieku pomiędzy 50 a 60 rokiem życia oraz zgodnie z przepisami art. 9 załącznika VIII, spełnia wymogi dotyczące natychmiastowego uzyskania emerytury.

Artykuł 48 akapit drugi zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

Artykuł 53 (46)

Urzędnik, wobec którego zgodnie z orzeczeniem Komitetu ds. Inwalidztwa stosuje się przepisy art. 78, jest z urzędu przenoszony w stan spoczynku ostatniego dnia miesiąca, w którym organ powołujący uznał jego trwałą i pełną niezdolność do pełnienia służby.

Sekcja 6 Stanowisko honorowe

Artykuł 54

Po zakończeniu służby, na mocy decyzji organu powołującego, urzędnik może zostać powołany na stanowisko honorowe na zajmowanym szczeblu kariery lub na wyższym szczeblu.

Nie wiążą się z tym żadne korzyści finansowe.

Tytuł IV Warunki pracy urzędników

Rozdział 1 Czas pracy

Artykuł 55 (7) (8) (16)

Urzędnicy aktywnie zatrudnieni pozostają zawsze w dyspozycji swojej instytucji.

Normalny tygodniowy czas pracy nie przekracza 42 godzin, zaś dzienny czas pracy ustalany jest przez organ powołujący. W tych samych granicach, organ powołujący po konsultacji z Komitetem Pracowniczym może ustalić godziny pracy określonych grup urzędników wykonujących obowiązki o szczególnym charakterze.

W sytuacjach spowodowanych nagłą potrzebą służby lub z powodów wynikających z przepisów bezpieczeństwa urzędnik może być zobowiązany do pozostawania w gotowości w miejscu pracy lub w miejscu zamieszkania poza normalnymi godzinami pracy. Instytucja określa szczegółowe zasady stosowania niniejszego ustępu po konsultacji z Komitetem Pracowniczym.

Artykuł 55a (8)

Wyjątkowo, organ powołujący może, na podstawie zawierającego uzasadnienie wniosku, zezwolić urzędnikowi na pracę na pół etatu, jeżeli uzna, że w pełni leży to w interesie instytucji.

Procedura udzielania takiego zezwolenia określona jest w załączniku IVa.

Urzędnik uprawniony do pracy na pół etatu w każdym miesiącu przepracowuje połowę normalnego czasu pracy w sposób przewidziany przez organ powołujący.

Artykuł 56 (8)

Urzędnik może być zobowiązany do pracy w godzinach nadliczbowych jedynie w przypadkach nagłych lub w razie wyjątkowego zwiększenia ilości pracy. Praca w nocy oraz praca w niedziele i w dni świąteczne może być dopuszczona jedynie zgodnie z procedurą określoną przez organ powołujący. Całkowity czas pracy w godzinach nadliczbowych, do której może zostać zobowiązany urzędnik, nie może w okresie sześciu miesięcy przekraczać 150 godzin.

Urzędnikom należącym do kategorii A i B oraz do kategorii specjalnej – służby językowej nie przysługuje za pracę w godzinach nadliczbowych prawo do rekompensaty w postaci czasu wolnego od pracy ani wynagrodzenie.

Urzędnikom należącym do kategorii C oraz D przysługuje, zgodnie z przepisami załącznika VI, prawo do uzyskania za pracę w godzinach nadliczbowych rekompensaty w postaci czasu wolnego od pracy lub wynagrodzenia, w przypadku gdy wymagania służby nie zezwalają na rekompensatę w postaci czasu wolnego od pracy w przeciągu miesiąca następującego po miesiącu, w którym godziny nadliczbowe zostały przepracowane.

Artykuł 56a (7) (15)

Urzędnikowi, od którego regularnie wymaga się pracy w nocy, w soboty, niedziele lub w dni świąteczne może zostać przyznany dodatek za pracę w systemie zmianowym wymaganą przez instytucję w związku z potrzebami służby lub z powodów wynikających z przepisów bezpieczeństwa i traktowaną przez nią jako normalny i stały element pracy urzędnika.

Stanowiąc na wniosek Komisji, przedłożony po zasięgnięciu opinii Komitetu ds. Regulaminu Pracowniczego, Rada określa kategorie urzędników uprawnionych do takich dodatków, warunki ich przyznawania oraz stawki.

Normalny czas pracy urzędnika wykonującego pracę w systemie zmianowym nie może przekraczać normalnego całkowitego rocznego czasu pracy.

Artykuł 56b (7) (16)

Urzędnikowi zobowiązanemu na podstawie decyzji organu powołującego do regularnego pozostawania w gotowości w miejscu pracy lub w miejscu zamieszkania poza jego normalnymi godzinami pracy ze względu na potrzeby służby lub przepisy bezpieczeństwa, mogą zostać przyznane dodatki.

Rada, stanowiąc na wniosek Komisji, przedłożony po zasięgnięciu opinii Komitetu ds. Regulaminu Pracowniczego, ustala kategorie urzędników uprawnionych do takich dodatków, warunki ich przyznawania oraz stawki.

Rozdział 2 Urlop

Artykuł 57

Urzednicy uprawnieni są do urlopu corocznego w wymiarze nie mniejszym niż 24 dni robocze oraz nie większym niż 30 dni roboczych w każdym roku kalendarzowym, zgodnie z przepisami przyjętymi w drodze wspólnego porozumienia instytucji Wspólnot, po zasięgnięciu opinii Komitetu ds. Regulaminu Pracowniczego.

Poza corocznym urlopem urzednikowi można, w sytuacjach wyjątkowych i na jego wniosek, udzielić urlopu okolicznościowego. Warunki udzielenia takiego urlopu określone są w załączniku III.

Artykuł 58 (8) (24)

Kobietom w ciąży, poza urlopem przewidzianym w art. 57, przysługuje – po przedstawieniu zaświadczenia lekarskiego – urlop rozpoczynający się sześć tygodni przed wskazaną w zaświadczeniu przewidywaną datą porodu i kończący się dziesięć tygodni po porodzie; urlop taki nie może trwać krócej niż 16 tygodni.

Artykuł 59 (8)

1. Urzednikowi, który wykaże, iż jest niezdolny do wykonywania obowiązków z powodu choroby lub wypadku, przysługuje zwolnienie chorobowe.

Powinien on niezwłocznie powiadomić instytucję, w której jest zatrudniony o swojej niezdolności do wykonywania obowiązków oraz wskazać swoje miejsce pobytu. Jeśli jest nieobecny przez okres dłuższy niż trzy dni, zobowiązany jest przedstawić zaświadczenie lekarskie. Może on zostać zobowiązany do poddania się badaniom lekarskim zorganizowanym przez instytucję.

W sytuacji gdy nieobecności z powodu choroby trwające do 3 dni przekraczają, w ciągu 12 miesięcy, łącznie 12 dni, urzednik jest zobowiązany przedstawić zaświadczenie lekarskie przy każdej kolejnej nieobecności z powodu choroby.

Organ powołujący może skierować do Komitetu ds. Inwalidztwa sprawę urzednika, którego zwolnienia chorobowe przekraczają łącznie 12 miesięcy w okresie trzech lat zatrudnienia.

2. Urzednik może zostać przymusowo urlopowany, jeśli zgodnie z badaniem przeprowadzonego przez lekarza instytucji wymaga tego jego stan zdrowia lub jeśli osoba wspólnie z nim zamieszkująca cierpi na chorobę zakaźną.

3. W razie sporu występuje się o opinię do Komitetu ds. Inwalidztwa.

4. Urzednicy podlegają obowiązkowym corocznym kontrolnym badaniom lekarskim przeprowadzanym przez lekarza instytucji lub przez wybranego przez nich lekarza.

Wynagrodzenie lekarza wybranego przez urzednika jest pokrywane przez instytucję do wysokości kwoty maksymalnej ustalonej corocznie przez organ powołujący po zasięgnięciu opinii Komitetu ds. Regulaminu Pracowniczego.

Artykuł 59a (8)

Urlop coroczny urzednika uprawnionego do wykonywania pracy na pół etatu jest, w okresie świadczenia pracy w takim wymiarze, skrócony o połowę. Nie uwzględnia się ułamkowych części dni podlegających odliczeniu.

Artykuł 60

Z wyjątkiem przypadków choroby lub wypadku, urzednik nie może być nieobecny w pracy bez uprzedniego zezwolenia przełożonego. Bez uszczerbku dla środków dyscyplinarnych, które mogą mieć zastosowanie w tym przypadku, jakakolwiek nieusprawiedliwiona nieobecność, która zostanie należycie stwierdzona, jest odliczana od corocznego urlopu tego urzednika. Jeśli wykorzystał on już swój coroczny urlop, traci on prawo do wynagrodzenia za okres nieobecności.

Jeśli urzednik zamierza przebywać na zwolnieniu chorobowym w miejscu innym niż miejsce zatrudnienia, musi uzyskać uprzednie zezwolenie organu powołującego.

Rozdział 3 Dni świąteczne

Artykuł 61

Wykaz dni świątecznych określany jest w drodze porozumienia między instytucjami Wspólnot po zasięgnięciu opinii Komitetu ds. Regulaminu Pracowniczego.

Tytuł V Wynagrodzenie oraz świadczenia z tytułu zabezpieczenia społecznego urzędników

Rozdział 1 Wynagrodzenie i zwrot kosztów

Sekcja 1 Wynagrodzenie

Artykuł 62

Urzędnik jest uprawniony na podstawie powołania do wynagrodzenia odpowiadającego jego grupie zaszerzegowania i stopniowi, zgodnie z przepisami załącznika VII i o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

Urzędnik nie może zrzec się prawa do wynagrodzenia.

Wynagrodzenie obejmuje wynagrodzenie podstawowe, dodatki rodzinne oraz inne dodatki.

Artykuł 63

(28) (31) (32) (36) (38) (41) (42) (43) (47) (49) (53) (56) (58) (60) (66) (68) (70) (71) (72) (74) (76)
(78) (81) (84) (87) (89) (90) (92)

Wysokość wynagrodzenia jest wyrażona w euro. Wynagrodzenie jest wypłacane w walucie kraju, w którym urzędnik wykonuje swoje obowiązki.

Wynagrodzenie wypłacane w walucie innej niż euro obliczone jest na podstawie kursów wymiany stosowanych przy wykonywaniu budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich dnia 1 lipca 2002 r.

Data ta jest zmieniana przy corocznym przeglądzie wysokości wynagrodzeń przewidzianym w art. 65; Rada stanowi w tej sprawie większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, zgodnie z w art. 148 ust. 2 akapit drugi tiret pierwsze Traktatu EWG oraz art. 118 ust. 2 Traktatu Euratom.

Bez uszczerbku dla stosowania art. 64 i 65, współczynniki określone zgodnie z tymi artykułami są dostosowywane przez Radę w każdym przypadku, gdy zmieniana jest powyższa data; Rada, działając zgodnie z procedurą określoną w akapicie trzecim, koryguje przy tym skutki zmiany kursu euro w stosunku do kursów, o których mowa w akapicie drugim.

Artykuł 64 (78)

Wysokość wynagrodzenia urzędnika wyrażona w euro, po dokonaniu obowiązkowych potrąceń określonych w niniejszym regulaminie pracowniczym lub w przepisach wykonawczych do niego, jest korygowana według współczynnika, który, w zależności od warunków życia w różnych miejscach zatrudnienia, jest wyższy, niższy lub równy 100 %.

Współczynniki korygujące są określane przez Radę, stanowiącą większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, zgodnie z art. 148 ust. 2 akapit drugi tiret pierwsze Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą oraz art. 118 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej. Na dzień 1 stycznia 1962 r. współczynnik korygujący mający zastosowanie do wynagrodzeń urzędników zatrudnionych w tymczasowych siedzibach Wspólnot jest równy 100 %.

Artykuł 65

1. Rada corocznie dokonuje przeglądu wysokości wynagrodzeń urzędników oraz innych pracowników Wspólnot. Przeglądu tego dokonuje we wrześniu na podstawie wspólnego sprawozdania Komisji sporządzonego w oparciu o wspólny współczynnik określony przez Urząd Statystyczny Wspólnot Europejskich w porozumieniu z krajowymi urzędami statystycznymi Państw Członkowskich; współczynnik odzwierciedla sytuację na dzień 1 lipca w każdym z państw Wspólnot.

W trakcie tego przeglądu Rada analizuje, czy w ramach polityki gospodarczej oraz społecznej Wspólnot wysokość wynagrodzeń powinna zostać dostosowana. W szczególności uwzględnia się wszelkie podwyżki wynagrodzeń w służbach publicznych oraz potrzeby pozyskania personelu.

2. W przypadku istotnej zmiany wysokości kosztów utrzymania Rada podejmuje w przeciągu dwóch miesięcy decyzję w sprawie dostosowania wysokości współczynników korygujących oraz, stosownie do potrzeb, o ich zastosowaniu z mocą wsteczną.

3. Przy stosowaniu przepisów niniejszego artykułu Rada stanowi kwalifikowaną większością na wniosek Komisji, zgodnie z art. 148 ust. 2 akapit drugi tiret pierwsze Traktatu ustanawiającego

Europejską Wspólnotę Gospodarczą oraz w art. 118 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

Artykuł 65a (62)

Zasady stosowania art. 64 oraz 65 są określone w załączniku XI.

Artykuł 66

(1) (2) (4) (5) (9) (11) (12) (13) (19) (23) (27) (30) (31) (32) (35) (36) (37) (38) (41) (42) (43) (45) (47) (48) (49) (53) (54) (56) (57) (58) (59) (60) (65) (66) (68) (70) (71) (72) (74) (76) (78) (80) (81) (84) (87) (89) (90) (92)

Wysokość miesięcznych wynagrodzeń podstawowych określana jest dla każdej grupy zaszeregowania oraz stopnia zgodnie z następującą tabelą:

Grupa zaszeregowania	Stopień							
	1	2	3	4	5	6	7	8
1.7.2002								
A 1	12 179,52	12 826,51	13 473,50	14 120,49	14 767,48	15 414,47		
A 2	10 808,33	11 425,71	12 043,09	12 660,47	13 277,85	13 895,23		
A 3	8 951,25	9 491,28	10 031,31	10 571,34	11 111,37	11 651,40	12 191,43	12 731,46
A 4	7 520,00	7 941,50	8 363,00	8 784,50	9 206,00	9 627,50	10 049,00	10 470,50
A 5	6 199,87	6 567,17	6 934,47	7 301,77	7 669,07	8 036,37	8 403,67	8 770,97
A 6	5 357,85	5 650,18	5 942,51	6 234,84	6 527,17	6 819,50	7 111,83	7 404,16
A 7	4 612,02	4 841,51	5 071,00	5 300,49	5 529,98	5 759,47		
A 8	4 078,92	4 243,42						
B 1	5 357,85	5 650,18	5 942,51	6 234,84	6 527,17	6 819,50	7 111,83	7 404,16
B 2	4 642,16	4 859,80	5 077,44	5 295,08	5 512,72	5 730,36	5 948,00	6 165,64
B 3	3 893,81	4 074,78	4 255,75	4 436,72	4 617,69	4 798,66	4 979,63	5 160,60
B 4	3 367,80	3 524,74	3 681,68	3 838,62	3 995,56	4 152,50	4 309,44	4 466,38
B 5	3 010,37	3 137,37	3 264,37	3 391,37				
C 1	3 435,01	3 573,53	3 712,05	3 850,57	3 989,09	4 127,61	4 266,13	4 404,65
C 2	2 987,74	3 114,68	3 241,62	3 368,56	3 495,50	3 622,44	3 749,38	3 876,32
C 3	2 787,00	2 895,75	3 004,50	3 113,25	3 222,00	3 330,75	3 439,50	3 548,25
C 4	2 518,27	2 620,28	2 722,29	2 824,30	2 926,31	3 028,32	3 130,33	3 232,34
C 5	2 322,00	2 417,15	2 512,30	2 607,45				
D 1	2 624,21	2 738,95	2 853,69	2 968,43	3 083,17	3 197,91	3 312,65	3 427,39
D 2	2 392,77	2 494,68	2 596,59	2 698,50	2 800,41	2 902,32	3 004,23	3 106,14
D 3	2 227,04	2 322,36	2 417,68	2 513,00	2 608,32	2 703,64	2 798,96	2 894,28
D 4	2 099,79	2 185,90	2 272,01	2 358,12				

Artykuł 66a (34) (52) (63) (78) (88)

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1 rozporządzenia (EWG, Euratom, EWWiS) nr 260/68 ⁽¹⁾, w okresie od dnia 1 stycznia 1992 r. do dnia 1 lipca 2003 r. zastosowanie znajduje tymczasowy środek dotyczący wynagrodzenia wypłacanego przez Wspólnotę pracownikom aktywnie zatrudnionym, zwany „składką tymczasową”.
2. a) Stawka tej składki tymczasowej, którą stosuje się do podstawy określonej w ust. 3, wynosi 5,83 %.
- b) Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 24 ust. 1 Traktatu ustanawiającego jedną Radę i jedną Komisję Wspólnot Europejskich, po konsultacji z innymi zainteresowanymi instytucjami, może, w odpowiednich przypadkach, zmienić stawkę składki tymczasowej określonej w lit. a) w związku z przeglądem przewidzianym w art. 15 ust. 2 załącznika XI do regulaminu pracowniczego, na podstawie sprawozdania oraz na wniosek Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (Euratom, EWWiS, EWG) nr 3736/90 (Dz.U. L 360 z 22.12.1990, str. 1).

3. a) Podstawą obliczania tymczasowej składki jest wynagrodzenie podstawowe, odpowiadające grupie zaszeregowania oraz stopniowi, przyjmowane do obliczania wysokości wynagrodzenia, pomniejszone o:
- składki na ubezpieczenie i system emerytalno-rentowy oraz podatek, płacony przed potrąceniem składki tymczasowej przez urzędnika należącego do tej samej grupy zaszeregowania i o tym samym stopniu, nieposiadającego nikogo na utrzymaniu, w rozumieniu art. 2 załącznika VII, oraz
 - kwotę równą wynagrodzeniu podstawowemu urzędnika z grupy zaszeregowania D 4, stopień 1.
- b) Składniki, na podstawie których oblicza się wysokość składki tymczasowej, wyrażone są w euro; stosuje się do nich współczynnik korygujący 100.
4. Potrącenie składki tymczasowej nie może powodować obniżenia wysokości wynagrodzenia poniżej kwoty netto otrzymywanej przed jej wprowadzeniem ⁽¹⁾.
- Niepobrana w danym roku ze względu na przepis akapitu pierwszego część składki dodawana jest do składki w kolejnym roku.
5. Składki tymczasowe potrącane są co miesiąc u źródła; uzyskiwane kwoty stanowią dochód budżetu ogólnego Wspólnot.

Artykuł 67

(1) (2) (4) (5) (8) (9) (10) (11) (12) (13) (19) (23) (24) (27) (31) (32) (35) (36) (38) (40) (79)

1. Dodatki rodzinne obejmują:

- a) dodatek na gospodarstwo domowe;
- b) dodatek na dziecko pozostające na utrzymaniu;
- c) dodatek edukacyjny.

2. Urzędnicy pobierający dodatki rodzinne przewidziane w niniejszym artykule zgłaszają dodatki podobnego rodzaju wypłacane im z innych źródeł; kwotę takich dodatków odlicza się od kwoty dodatków wypłacanych na podstawie art. 1, 2 i 3 załącznika VII.

3. Wysokość dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu urzędnika może zostać podwojona na mocy szczególnej decyzji organu powołującego zawierającej uzasadnienie wydanej na podstawie dokumentacji medycznej stwierdzającej, że dziecko jest upośledzone umysłowo lub fizycznie, co pociąga za sobą znaczne wydatki ponoszone przez urzędnika.

4. W przypadku gdy na podstawie art. 1, 2 i 3 załącznika VII dodatki rodzinne wypłaca się osobie innej niż urzędnik, są one wypłacane w walucie państwa, w którym osoba ta zamieszkuje, po ich przeliczeniu, w razie potrzeby, według kursów określonych w art. 63 akapit drugi. Stosuje się do nich współczynnik korygujący dla danego państwa, jeżeli znajduje się ono we Wspólnotach, lub współczynnik korygujący wynoszący 100, jeżeli państwo miejsca zamieszkania znajduje się poza Wspólnotami.

W przypadku gdy dodatki rodzinne wypłacane są osobie, o której mowa powyżej, stosuje się do niej przepisy ust. 2 i 3.

Artykuł 68 (8)

Dodatki rodzinne określone w art. 67 ust. 1 są wypłacane także w przypadku, gdy urzędnik jest uprawniony do otrzymywania świadczenia przewidzianego w art. 41 i 50 niniejszego regulaminu pracowniczego lub w art. 34 i 42 dawnego regulaminu pracowniczego Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali.

Zainteresowana osoba składa oświadczenie o dodatkach podobnego rodzaju pochodzących z innych źródeł pobieranych na to samo dziecko; kwota takich dodatki jest potrącana z kwoty dodatków wypłacanych na podstawie art. 1, 2 i 3 załącznika VII.

Artykuł 68a (8)

Urzędnik uprawniony do pracy na pół etatu uprawniony jest do wynagrodzenia obliczanego w sposób określony w załączniku IVa.

⁽¹⁾ Kwoty netto otrzymane przed wprowadzeniem składki tymczasowej oznaczają kwoty otrzymywane bez uwzględnienia dostosowania wysokości wynagrodzeń z 1991 r.

Artykuł 69

(1) (2) (4) (5) (9) (10) (11) (12) (13) (19) (23) (27) (31) (32) (35) (36) (38) (41) (42) (43) (45) (47) (48) (49) (53) (54) (56) (57) (58) (59) (60) (65) (66) (68) (70) (71) (72) (74) (76) (78) (80) (81) (84) (87) (89) (90) (92)

Dodatek zagraniczny równy jest 16 % sumy wynagrodzenia podstawowego, dodatku na gospodarstwo domowe oraz dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu, do których uprawniony jest urzędnik. Dodatek zagraniczny wynosi nie mniej niż 424,07 EUR miesięcznie.

Artykuł 70 (8)

W przypadku śmierci urzędnika jego małżonek oraz pozostające na jego utrzymaniu dzieci otrzymują pełne wynagrodzenie zmarłego urzędnika do końca trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła śmierć.

W przypadku śmierci osoby, która nabyła prawa do emerytury lub renty, akapit pierwszy stosuje się odpowiednio.

Artykuł 70a (24)

Urzędnikowi, wyznaczonemu przez organ powołujący do prowadzenia szkoleń w ramach wspierania kształcenia zawodowego przewidzianego w art. 24 akapit trzeci, może być przyznany dodatek na warunkach określonych w art. 4b załącznika VII.

Sekcja 2 Zwrot kosztów*Artykuł 71*

Urzędnik jest uprawniony, zgodnie z przepisami załącznika VII, do zwrotu poniesionych przez niego kosztów w związku z podjęciem służby, przeniesieniem lub zakończeniem służby, a także do zwrotu kosztów poniesionych przez niego w trakcie wykonywania obowiązków lub w związku z ich wykonywaniem.

Rozdział 2 Świadczenia z tytułu zabezpieczenia społecznego*Artykuł 72 (8) (10) (40)*

1. Urzędnik, jego małżonek, o ile nie jest on uprawniony do świadczeń tego samego rodzaju oraz w tej samej wysokości na podstawie innych przepisów ustawowych lub wykonawczych, jego dzieci oraz inne osoby pozostające na jego utrzymaniu w rozumieniu art. 2 załącznika VII, są ubezpieczeni na wypadek choroby do wysokości 80 % poniesionych wydatków, zgodnie z przepisami przyjętymi w drodze porozumienia między instytucjami Wspólnot po zasięgnięciu opinii Komitetu ds. Regulaminu Pracowniczego. Stawka ta jest podwyższona do 85 % w następujących przypadkach: konsultacji i wizyt lekarskich, zabiegów chirurgicznych, hospitalizacji, lekarstw, badań radiologicznych, analiz, badań laboratoryjnych i protez przepisanych przez lekarza, z wyjątkiem protez dentystycznych. W przypadku gruźlicy, choroby Heinego-Medina, choroby nowotworowej, choroby umysłowej i innych schorzeń uznanych przez organ powołujący za równie poważne oraz w przypadku wczesnych badań przesiewowych mających na celu wykrycie ewentualnej choroby, oraz w przypadku porodu stawka ta jest podwyższona do 100 %. Jednakże stawka zwrotu kosztów w wysokości 100 % nie ma zastosowania, gdy w przypadku choroby zawodowej lub wypadku zastosowanie znajduje art. 73.

Jedna trzecia składki wymaganej w celu pokrycia kosztów tego ubezpieczenia ponoszona jest przez urzędnika, przy czym kwota obciążenia nie może przekraczać 2 % jego wynagrodzenia podstawowego.

1a. Urzędnik kończący służbę, który wykaże, że nie może być objęty innym publicznym systemem ubezpieczenia chorobowego może, nie później niż w przeciągu miesiąca następującego po miesiącu, w którym zakończył służbę, zwrócić się o przedłużenie swojego ubezpieczenia na wypadek choroby, przewidzianego w ust. 1, maksymalnie na okres 6 miesięcy po zakończeniu służby. Składka określona w ust. 1 jest obliczana na podstawie wysokości ostatniego wynagrodzenia podstawowego otrzymywanego przez tego urzędnika, przy czym pokrywa on połowę tej składki.

Na mocy decyzji organu powołującego, podjętej po konsultacji z lekarzem instytucji, nie stosuje się zarówno terminu jednego miesiąca na złożenie wniosku, jak i przewidzianego w akapicie pierwszym okresu sześciu miesięcy, w przypadku gdy dana osoba cierpi na poważną lub przewlekłą chorobę, na którą zapadła przed zakończeniem służby i o której poinformowała instytucję przed upływem sześciomiesięcznego okresu określonego w akapicie pierwszym, pod warunkiem że osoba ta podda się badaniu lekarskiemu zorganizowanemu przez instytucję.

1b. W przypadku gdy były małżonek urzędnika, dziecko, które przestało być na jego utrzymaniu, lub osoba, która przestała być traktowana jak osoba pozostająca na utrzymaniu urzędnika w rozumieniu art. 2 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, wykaże, że nie może być objęty(-a) innym publicznym systemem ubezpieczenia chorobowego, może być nadal maksymalnie przez okres roku ubezpieczony(-a) na wypadek choroby zgodnie z ust. 1 jako osoba objęta ochroną ubezpieczeniową w ramach ubezpieczenia tego urzędnika. Ochrona taka nie wymaga opłacania składek. Powyższy okres jednego roku rozpoczyna się w dniu uprawnomocnienia się orzeczenia o rozwodzie albo utraty statusu dziecka pozostającego na utrzymaniu lub statusu osoby traktowanej na równi z dzieckiem pozostającym na utrzymaniu urzędnika.

2. Przepisy ust. 1 mają zastosowanie do urzędnika także po zakończeniu jego służby, jeżeli kontynuował on służbę we Wspólnotach do ukończenia 60 roku życia lub pobiera rentę inwalidzką. Wysokość składki obliczana jest na podstawie kwoty emerytury lub renty.

Takie same regulacje mają zastosowanie wobec osób, które są uprawnione do otrzymywania renty rodzinnej z tytułu śmierci urzędnika, który był aktywnie zatrudniony lub pozostawał w służbie do ukończenia 60 roku życia lub z tytułu śmierci osoby uprawnionej do renty inwalidzkiej. Wysokość składki obliczana jest na podstawie kwoty renty rodzinnej.

2a. Przepisy ust. 1 mają także zastosowanie wobec następujących osób, o ile nie są one objęte żadnym innym systemem ubezpieczeń chorobowych:

- byłych urzędników pobierających emeryturę, którzy zakończyli służbę we Wspólnotach przed ukończeniem 60 lat;
- osób uprawnionych do otrzymywania renty rodzinnej z tytułu śmierci urzędnika, który zakończył służbę przed ukończeniem 60 lat.

Składka określona w ust. 1 obliczana jest na podstawie wysokości emerytury byłego urzędnika, przy czym pokrywa on połowę tej składki.

Wobec osoby uprawnionej do renty sieroczej przepis ust. 1 ma zastosowanie wyłącznie na jej wniosek. Składka obliczana jest na podstawie wysokości renty sieroczej.

3. W przypadku gdy łączna kwota niezwróconych kosztów za okres 12 miesięcy przekracza połowę miesięcznego wynagrodzenia podstawowego urzędnika lub połowę jego emerytury, organ powołujący zezwala na zwrot specjalny powyższych kosztów, uwzględniając sytuację rodzinną zainteresowanej osoby, w sposób przewidziany w przepisach ust. 1.

4. Osoby uprawnione do powyższych świadczeń zgłaszają kwoty wszystkich zwróconych kosztów, lub o których zwrot mogą się one ubiegać dla siebie lub dla osób objętych ich ubezpieczeniem w ramach jakiegokolwiek innego ustawowego systemu ubezpieczeń chorobowych.

Jeżeli łączna kwota możliwego do uzyskania zwrotu kosztów jest większa niż suma zwrotów przewidzianych w ust. 1, nadwyżkę tę odlicza się od kwoty podlegającej zwrotowi zgodnie z ust. 1, z wyjątkiem zwrotów otrzymanych w ramach prywatnego, dodatkowego systemu ubezpieczenia chorobowego, który obejmuje część wydatków, która nie podlega zwrotowi w ramach systemu ubezpieczenia chorobowego Wspólnot.

Artykuł 73 (24) (46)

1. Urzędnik jest ubezpieczony, począwszy od dnia rozpoczęcia służby, od ryzyka choroby zawodowej oraz wypadków, zgodnie z przepisami przyjętymi w drodze wspólnego porozumienia instytucji Wspólnot po zasięgnięciu opinii Komitetu ds. Regulaminu Pracowniczego. Jego składka na ubezpieczenie od ryzyka chorób innych niż zawodowe i wypadków poza służbą wynosi 0,1 % jego wynagrodzenia podstawowego.

Ryzyka nie objęte powyższym ubezpieczeniem są określane we wspomnianych przepisach.

2. Zapewniane są następujące świadczenia:

a) w przypadku śmierci:

wypłata na rzecz osób wymienionych poniżej kwoty równej pięciokrotnej wysokości rocznego wynagrodzenia podstawowego zmarłego, obliczonej na podstawie miesięcznych kwot wynagrodzenia otrzymywanego w okresie 12 miesięcy przed wypadkiem:

- na rzecz małżonka i dzieci zmarłego urzędnika zgodnie z prawem spadkowym mającym zastosowanie do spadku po nim; jednakże kwota przypadająca małżonkowi wynosi nie mniej niż 25 % kwoty łącznej,

- w przypadku braku osób z powyższej kategorii, na rzecz innych zstępnych zgodnie z prawem spadkowym mającym zastosowanie do spadku po tym urzędniku,
- w przypadku braku osób z którejkolwiek z powyższych kategorii, na rzecz wstępnych zgodnie z prawem spadkowym mającym zastosowanie do spadku po tym urzędniku,
- w przypadku braku osób z którejkolwiek z powyższych trzech kategorii, na rzecz instytucji;

b) w przypadku całkowitej, trwałej niezdolności do pracy:

wypłata urzędnikowi kwoty równej ośmiokrotnej wysokości rocznego wynagrodzenia podstawowego, obliczonej na podstawie miesięcznych kwot wynagrodzenia otrzymywanego w okresie 12 miesięcy przed wypadkiem;

c) w przypadku częściowej, trwałej niezdolności do pracy:

wypłata urzędnikowi części kwoty określonej w lit. b), obliczonej zgodnie z tabelą zawartą w przepisach, o których mowa w ust. 1.

Zgodnie z tymi przepisami, wypłaty określone powyżej mogą zostać zastąpione rentą.

Świadczenia określone w niniejszym ustępie mogą być wypłacane równoległe ze świadczeniami przewidzianymi w rozdziale 3.

3. Zwrotowi na warunkach określonych w przepisach, o których mowa w ust. 1, podlegają również następujące koszty: zabiegów lekarskich, lekarstw, hospitalizacji, operacji chirurgicznych, protez, badań radiologicznych, masaży, zabiegów ortopedycznych i klinicznych, transportu medycznego oraz wszelkie podobne koszty poniesione w związku z wypadkiem lub chorobą zawodową.

Zwrotu tego dokonuje się dopiero po skorzystaniu z prawa do zwrotu przewidzianego w art. 72 i tylko w zakresie, w jakim kwota wypłacona urzędnikowi na tej podstawie nie pokrywa poniesionych kosztów.

Artykuł 74 (1) (8) (10) (24) (78) (81)

1. W przypadku narodzin dziecka urzędnika, osoba sprawująca opiekę nad dzieckiem otrzymuje świadczenie w wysokości 198,31 EUR.

Takie samo świadczenie wypłaca się urzędnikowi, który przysposabia dziecko w wieku do lat pięciu, pozostające na jego utrzymaniu w rozumieniu art. 2 ust. 2 załącznika VII.

2. Świadczenie to wypłacane jest również w przypadku rozwiązania ciąży trwającej nie krócej niż siedem miesięcy.

3. Osoba otrzymująca świadczenie porodowe zgłasza wszelkie inne świadczenia tego samego rodzaju uzyskane z innych źródeł na to samo dziecko; kwota takich świadczeń jest potrącana od świadczenia przewidzianego w niniejszym artykule. W przypadku gdy oboje rodzice są urzędnikami Wspólnot, świadczenie jest wypłacane tylko jeden raz.

Artykuł 75 (40)

W przypadku śmierci urzędnika, jego małżonka, dziecka pozostającego na jego utrzymaniu lub innej osoby będącej członkiem gospodarstwa domowego urzędnika i pozostającej na jego utrzymaniu w rozumieniu art. 2 załącznika VII, instytucja zwraca koszty transportu zwłok z miejsca zatrudnienia urzędnika do jego miejsca pochodzenia.

Jednakże w przypadku śmierci urzędnika w trakcie podróży służbowej, instytucja pokrywa koszty transportu zwłok z miejsca, w którym nastąpił zgon pracownika do jego miejsca pochodzenia.

Artykuł 76

Urzędnikom, byłym urzędnikom lub spadkobiercom zmarłego urzędnika, którzy na skutek poważnej lub przewlekłej choroby lub ze względu na sytuację rodzinną znajdują się w szczególnie trudnej sytuacji, mogą zostać przyznane zapomogi, pożyczki lub zaliczki.

Rozdział 3 Emerytury i renty

Artykuł 77 (8)

Urzędnik po odbyciu dziesięciu lat służby nabywa uprawnienia emerytalne. Niezależnie od czasu trwania służby urzędnik jest uprawniony do emerytury, jeśli ukończył 60 lat lub jeśli niemożliwe było przywrócenie go do pracy w trakcie tymczasowego stanu spoczynku lub w przypadku odwołania go ze stanowiska w interesie służby.

Emerytura stanowi nie więcej niż 70 % ostatniego wynagrodzenia podstawowego, odpowiadającego grupie zaszerogowania, do której urzędnik należał przez okres co najmniej roku. Emerytura w tej wysokości przysługuje urzędnikowi, którego czas trwania służby uprawniający do emerytury wynosi co najmniej 35 lat obliczonych zgodnie z przepisami art. 3 załącznika VIII. W przypadku gdy czas trwania służby uprawniający do emerytury jest krótszy niż 35 lat, powyższa maksymalna wysokość emerytury jest proporcjonalnie zmniejszana.

Jednakże w przypadku urzędników skierowanych do pomocy osobom zajmującym stanowisko przewidziane w Traktatach ustanawiających Wspólnoty Europejskie lub w Traktacie ustanawiającym jedną Radę i jedną Komisję Wspólnot Europejskich, lub wybranemu przewodniczącemu jednej z instytucji lub jednego z organów Wspólnot, lub wybranemu przewodniczącemu jednej z frakcji politycznych w Parlamencie Europejskim, uprawnienie do emerytury odpowiadające liczbie przepracowanych w tym charakterze lat uprawniających do emerytury obliczane jest na podstawie ostatniego wynagrodzenia podstawowego otrzymanego w tym czasie, jeśli jest ono wyższe od wynagrodzenia uwzględnionego zgodnie z akapitem drugim.

Emerytura nie może być niższa niż 4 % kwoty minimum socjalnego za każdy rok służby.

Prawo do emerytury nabywa się z ukończeniem 60 roku życia.

Artykuł 78 (8)

Urzędnik uprawniony jest, na warunkach przewidzianych w art. 13–16 załącznika VIII, do renty inwalidzkiej w przypadku całkowitej i trwałej niezdolności do pełnienia służby, uniemożliwiającej mu wykonywanie obowiązków związanych ze stanowiskiem w jego kategorii.

W przypadku gdy niezdolność do pełnienia służby została spowodowana wypadkiem w trakcie lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, jest następstwem choroby zawodowej lub nastąpiła w wyniku poświęcenia się w interesie ogółu lub wynika z narażenia swojego życia przez urzędnika w celu ratowania życia ludzkiego, renta inwalidzka wynosi 70 % wynagrodzenia podstawowego tego urzędnika.

W przypadku gdy niezdolność do pełnienia służby wynika z innych przyczyn, renta inwalidzka jest równa wysokości emerytury, do której urzędnik byłby uprawniony w wieku 65 lat, jeśli pozostałby w służbie do ukończenia wieku.

Renta inwalidzka obliczana jest na podstawie wynagrodzenia podstawowego, które urzędnik otrzymywałby w ramach swojej grupy zaszerogowania, jeśli nadal byłby zatrudniony w momencie wypłacania renty.

Renta inwalidzka jest nie mniejsza niż 120 % kwoty minimum socjalnego.

W przypadku niezdolności do pełnienia służby spowodowanej umyślnie przez samego urzędnika organ powołujący może podjąć decyzję, iż powinien on otrzymywać jedynie emeryturę.

Artykuł 79(8) (24) (46)

Wdowa po urzędniku lub byłym urzędniku jest uprawniona do renty wdowiej zgodnie z przepisami rozdziału 4 załącznika VIII, równej 60 % emerytury lub renty inwalidzkiej, która wypłacana była jej małżonkowi lub która byłaby mu wypłacana, gdyby niezależnie od czasu pełnienia służby lub wieku uzyskał uprawnienie do niej w chwili śmierci.

Wysokość renty wdowiej przysługującej wdowie po urzędniku, który zmarł posiadając jeden ze statusów służbowych określonych w art. 35, nie jest niższa od kwoty minimum socjalnego ani od 35 % ostatniego wynagrodzenia podstawowego otrzymywanego przez urzędnika.

Kwota ta, w przypadku gdy śmierć spowodowana została okolicznościami określonymi w art. 78 akapit drugi, wynosi co najmniej 42 % ostatniego wynagrodzenia podstawowego otrzymywanego przez urzędnika.

Artykuł 79a (46)

Przepisy art. 79 stosuje się odpowiednio do wdowca po urzędnicze lub byłej urzędnicze.

Artykuł 80 (8) (40) (46)

W przypadku gdy urzędnik lub osoba uprawniona do emerytury lub renty inwalidzkiej umiera, nie pozostawiając małżonka uprawnionego do renty wdowiej, dzieci pozostające na utrzymaniu w rozumieniu art. 2 załącznika VII uprawnione są do renty sierocej zgodnie z przepisami art. 21 załącznika VIII.

Uprawnienie to przysługuje także dzieciom spełniającym powyższe warunki w przypadku śmierci lub ponownego zawarcia małżeństwa przez owdowiałego małżonka otrzymującego rentę rodzinną.

W przypadku gdy urzędnik lub osoba uprawniona do emerytury lub renty inwalidzkiej umiera, lecz nie są spełnione warunki określone w akapicie pierwszym, dzieci pozostające na utrzymaniu w rozumieniu art. 2 załącznika VII są uprawnione do renty sierocej zgodnie z przepisami art. 21 załącznika VIII; jednakże wysokość renty sierocej wynosi połowę kwoty wynikającej z przepisów tego artykułu.

W przypadku śmierci małżonka urzędnika lub byłego urzędnika pobierającego emeryturę lub rentę inwalidzką, gdy zmarły małżonek nie był urzędnikiem ani pracownikiem zatrudnionym na czas określony, dzieci pozostające na utrzymaniu owdowiałego małżonka w rozumieniu art. 2 załącznika VII są uprawnione do renty sierocej odpowiadającej podwójnej wysokości dodatku na dziecko.

Uprawnienia przewidziane w akapicie pierwszym, drugim i trzecim przysługują w przypadku śmierci byłego urzędnika uprawnionego do świadczenia, o którym mowa w art. 50 regulaminu pracowniczego lub art. 5 rozporządzenia (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68, lub art. 3 rozporządzenia (Euratom, EWWiS, EWG) nr 2530/72, lub art. 3 rozporządzenia (EWWiS, EWG, Euratom) nr 1543/73, jak również w przypadku śmierci byłego urzędnika, który zakończył służbę przed osiągnięciem 60 roku życia oraz złożył wniosek, aby wypłata jego emerytury została odroczone do pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym ukończy on 60 rok życia.

Artykuł 81 (8) (10)

Osobom uprawnionym do emerytury należnej w wieku 60 lat bądź późniejszym, lub do renty inwalidzkiej lub renty rodzinnej, przysługują, na warunkach określonych w załączniku VII, dodatki rodzinne określone w art. 67; dodatek na gospodarstwo domowe obliczany jest na podstawie wysokości emerytury lub renty świadczeniobiorcy.

Jednakże kwota dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu, przysługującego osobie uprawnionej do renty rodzinnej, wynosi dwukrotność kwoty dodatku przewidzianego w art. 67 ust. 1 lit. b).

Artykuł 81a (46)

1. Niezależnie od wszystkich innych przepisów, w szczególności dotyczących minimalnych kwot należnych osobom uprawnionym do renty rodzinnej, całkowita kwota wypłacana wdowie lub innej uprawnionej osobie z tytułu renty rodzinnej, powiększona o dodatki rodzinne i pomniejszona o należny podatek oraz inne obowiązkowe obciążenia, nie może przekroczyć następujących kwot:

- a) w przypadku śmierci urzędnika posiadającego jeden ze statusów służbowych określonych w art. 35 – kwoty wynagrodzenia, którą urzędnik otrzymywałby w tej samej grupie zaszerogowania oraz na tym samym stopniu, gdyby nadal był zatrudniony, powiększonej o wszelkie otrzymywane przez niego dodatki rodzinne i pomniejszonej o należny podatek oraz inne obowiązkowe obciążenia;
- b) w okresie od dnia, w którym urzędnik, o którym mowa w lit. a), ukończyłby 65 rok życia – kwoty emerytury, odpowiadającej jego grupie zaszerogowania i stopniowi osiągniętym przed śmiercią, do której byłby uprawniony po tym dniu, gdyby żył, powiększonej o dodatki rodzinne, jakie otrzymywałby i pomniejszonej o należny podatek oraz inne obowiązkowe obciążenia;
- c) w przypadku śmierci byłego urzędnika uprawnionego do emerytury lub renty inwalidzkiej – kwoty emerytury lub renty, do której byłby on uprawniony, gdyby żył, z uwzględnieniem dodatków oraz potrąceń określonych w lit. b);
- d) w przypadku śmierci byłego urzędnika, który zakończył służbę przed ukończeniem 60 roku życia i zażądał, aby wypłata jego emerytury została odroczone do pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym ukończył 60 rok życia – kwoty emerytury, do której byłby uprawniony, gdyby żył, z uwzględnieniem dodatków oraz potrąceń określonych w lit. b);
- e) w przypadku śmierci urzędnika lub byłego urzędnika uprawnionego przed śmiercią do świadczenia zgodnie z art. 41 lub 50 niniejszego regulaminu pracowniczego lub art. 5 rozporządzenia (EEC, Euratom, ECSC) nr 259/68, lub art. 3 rozporządzenia (Euratom, EWWiS, EWG) nr 2530/72, lub art. 3 rozporządzenia (EWWiS, EWG, Euratom) nr 1543/73, lub art. 2 rozporządzenia (EWWiS, EWG, Euratom) nr 2150/82, lub art. 3 rozporządzenia (EWWiS, EWG, Euratom) nr 1679/85 – kwoty świadczenia do którego byłby uprawniony gdyby żył, z uwzględnieniem dodatków oraz potrąceń określonych w lit. b);
- f) w odniesieniu do okresu następującego po dniu, w którym były urzędnik określony w lit. e) przestałby być uprawniony do świadczenia – kwoty emerytury, do której byłby uprawniony, gdyby żył oraz spełniał wymóg dotyczący minimalnego wieku wymagane do uzyskania emerytury, z uwzględnieniem dodatków oraz potrąceń określonych w lit. b).

2. Do celów ust. 1 nie uwzględnia się współczynników korygujących, które mogłyby mieć zastosowanie w odniesieniu do powyższych kwot.

3. Kwoty maksymalne określone w lit. a)–d) są dzielone pomiędzy osoby uprawnione do renty proporcjonalnie do uprawnień, które przysługiwałyby im bez uwzględnienia przepisów ust. 1.

Do kwot podzielonych w ten sposób stosuje się przepisy art. 82 ust. 1 akapit drugi, trzeci oraz czwarty.

Artykuł 82 (40) (78) (79)

1. Emerytury i renty obliczane są na podstawie tabeli płac obowiązującej w pierwszym dniu miesiąca, w którym są one wypłacane po raz pierwszy.

Stosuje się do nich współczynnik korygujący dla państwa we Wspólnotach, co do którego osoba otrzymująca emeryturę lub rentę wykazała, iż ma w nim miejsce zamieszkania.

Jeżeli osoba otrzymująca emeryturę lub rentę przyjmuje miejsce zamieszkania w państwie poza Wspólnotą, stosuje się współczynnik równy 100.

Emerytury i renty wyrażone w euro wypłacane są w jednej z walut określonych w art. 45 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego w sposób przewidziany w art. 63 akapit drugi.

2. Jeżeli Rada, zgodnie z przepisami art. 65 ust. 1, podejmuje decyzję o podwyżce wynagrodzeń, podejmuje równocześnie decyzję w sprawie odpowiedniej podwyżki rent i emerytur stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 65 ust. 3.

Artykuł 83 (8) (64)

1. Świadczenia emerytalne i rentowe pokrywane są z budżetu Wspólnot. Państwa Członkowskie wspólnie gwarantują wypłacenie takich świadczeń zgodnie ze skalą ustanowioną w odniesieniu do finansowania tych wydatków.

Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów, na wniosek Komisji, po zasięgnięciu opinii Komitetu ds. Regulaminu Pracowniczego podejmuje decyzję w sprawie wykorzystania środków zgromadzonych w funduszu emerytalno-rentowym określonym w art. 83 ust. 1 byłego regulaminu pracowniczego urzędników Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali.

2. Urzędnicy ponoszą jedną trzecią kosztów finansowania tego systemu emerytalno-rentowego. Składki wynoszą 8,25 % wynagrodzenia podstawowego urzędnika, bez uwzględniania współczynników korygujących przewidzianych w art. 64. Potrącane są one co miesiąc z wynagrodzenia urzędnika.

3. Sposób obliczania rent i emerytur urzędników, którzy odbywali służbę częściowo w Europejskiej Wspólnotie Węgla i Stali lub którzy zatrudnieni byli we wspólnych instytucjach lub organach Wspólnot, oraz podział kosztów wynikających z wypłaty takich rent i emerytur pomiędzy fundusz emerytalno-rentowy Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali oraz budżety Europejskiej wspólnoty Gospodarczej oraz Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej określane są w rozporządzeniu przyjmowanym w drodze porozumienia między Radami oraz Komitetem Przewodniczącym Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali, po zasięgnięciu opinii Komitetu ds. Regulaminu Pracowniczego.

4. Jeżeli oszacowanie aktuarialne systemu emerytalno-rentowego, przeprowadzone na wniosek Rady przez jednego lub kilku rzeczoznawców, wskazuje, iż składki urzędników są niewystarczające do sfinansowania świadczeń należnych w ramach systemu emerytalno-rentowego, organy budżetowe, stanowiąc zgodnie z procedurą budżetową oraz po zasięgnięciu opinii Komitetu ds. Regulaminu Pracowniczego, o którym mowa w art. 10, ustalają, jakie zmiany należy wprowadzić w odniesieniu do wysokości składek lub wieku emerytalnego.

Artykuł 84

Szczegółowe przepisy dotyczące systemu emerytalno-rentowego zawarte są w załączniku VIII.

Rozdział 4 Zwrot nadpłaconych kwot

Artykuł 85 (8)

Każda kwota wypłacona bez podstawy prawnej podlega zwrotowi, jeśli osoba, która ją otrzymała, była świadoma braku podstawy prawnej wypłaty lub jeżeli jej brak był na tyle oczywisty, że osoba ta musiała być go świadoma.

Rozdział 5 Wstąpienie przez Wspólnoty w prawa wierzyciela

Artykuł 85a (46)

1. W przypadku gdy śmierć, wypadek lub choroba osoby objętej niniejszym regulaminem pracowniczym zostały spowodowane przez osobę trzecią, Wspólnoty wstępują z mocy prawa, w zakresie zobowiązań ciążących na nich w związku ze śmiercią, wypadkiem lub chorobą, w prawa poszkodowanego lub jego następców prawnych wobec tej osoby trzeciej oraz w ich uprawnienia do dochodzenia roszczeń przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę.
2. Wstąpienie w prawa wierzyciela zgodnie z ust. 1 dotyczy w szczególności:
 - wynagrodzenia wypłacanego urzędnikowi zgodnie z art. 59 w okresie, w którym pozostaje on czasowo niezdolny do pełnienia służby,
 - płatności dokonywanych zgodnie z art. 70 po śmierci urzędnika lub byłego urzędnika uprawnionego do emerytury,
 - świadczeń należnych zgodnie z art. 72 i 73 oraz przepisami wykonawczymi do tych artykułów dotyczącymi zabezpieczenia w przypadku choroby lub wypadku,
 - zwrotu kosztów transportu zwłok, o którym mowa w art. 75,
 - podwyższonych dodatków rodzinnych, należnych zgodnie z art. 67 ust. 3 oraz art. 2 ust. 3 i 5 załącznika VII w przypadku ciężkiej choroby, niepełnosprawności umysłowej lub fizycznej dziecka pozostającego na utrzymaniu,
 - renty inwalidzkiej należnej w przypadku całkowitej i trwałej niezdolności do pełnienia służby przez urzędnika spowodowanej wypadkiem lub chorobą,
 - renty rodzinnej należnej w przypadku śmierci urzędnika lub byłego urzędnika, lub śmierci niebędącego urzędnikiem ani członkiem personelu tymczasowego małżonka urzędnika lub byłego urzędnika uprawnionego do emerytury lub renty,
 - renty sierocej przysługującej dziecku urzędnika lub byłego urzędnika, które z powodu ciężkiej choroby, niepełnosprawności umysłowej lub fizycznej, niezależnie od wieku, nie może samo utrzymywać się po śmierci osoby, na której utrzymaniu pozostawało.
3. Wspólnoty nie wstępują w prawa do rekompensaty z tytułu szkód wyłącznie osobistych, takich jak szkody niematerialne, zadośćuczynienie za ból i cierpienie oraz w prawa do odszkodowania za zniekształcenie ciała oraz utratę sprawności w części przewyższającej kwotę należną zgodnie z art. 73.
4. Przepisy ust. 1, 2 i 3 nie stanowią przeszkody do wniesienia przez Wspólnoty powództwa na podstawie ich własnych roszczeń.

Tytuł VI Środki dyscyplinarne

Artykuł 86 (24)

1. W przypadku umyślnego lub spowodowanego zaniedbaniem naruszenia przez urzędnika lub byłego urzędnika obowiązków wynikających z niniejszego regulaminu pracowniczego, może zostać zastosowana wobec niego kara dyscyplinarna.
2. Kary dyscyplinarne obejmują:
 - a) upomnienie pisemne;
 - b) naganą;
 - c) czasowe zawieszenie przeniesienia na wyższy stopień;
 - d) przeniesienie na niższy stopień;
 - e) obniżenie grupy zaszergowania;
 - f) usunięcie ze stanowiska oraz, w odpowiednich przypadkach, obniżenie lub pozbawienie uprawnień do emerytury, przy czym skutki zastosowania tej kary nie mogą dotknąć osób pozostających na utrzymaniu urzędnika;
 - g) w przypadku gdy urzędnik zakończył służbę, pozbawienie w całości lub w części, tymczasowo lub trwale, uprawnień do emerytury; przepis ten nie ma zastosowania w zakresie, w jakim wpływa na sytuację osób uprawnionych po nim.
3. Pojedyncze przewinienie może spowodować nałożenie tylko jednej kary dyscyplinarnej.

Artykuł 87

Organ powołujący, na wniosek przełożonego urzędnika lub z własnej inicjatywy, ma prawo udzielenia upomnienia lub nagany, bez konsultowania tej sprawy z Komisją Dyscyplinarną. Zainteresowany urzędnik jest wcześniej wysłuchiwany.

Inne kary dyscyplinarne są nakładane przez organ powołujący po przeprowadzeniu postępowania dyscyplinarnego przewidzianego w załączniku IX. Postępowanie dyscyplinarne jest wszczęte przez organ powołujący po wysłuchaniu urzędnika.

Artykuł 88

W przypadku postawienia urzędnikowi przez organ powołujący zarzutu poważnego przewinienia polegającego na naruszeniu obowiązków służbowych lub naruszeniu obowiązującego prawa, organ ten może niezwłocznie zawiesić takiego urzędnika w pełnieniu obowiązków.

Decyzja o zawieszeniu urzędnika w pełnieniu obowiązków określa, czy ma on nadal otrzymywać wynagrodzenie w okresie zawieszenia lub jaka część jego wynagrodzenia zostaje wstrzymana; wstrzymana część nie może być większa niż połowa wynagrodzenia podstawowego urzędnika.

Ostateczne rozstrzygnięcie o sytuacji urzędnika następuje w terminie czterech miesięcy od daty wejścia w życie decyzji o zawieszeniu urzędnika w pełnieniu obowiązków. W przypadku niewydania decyzji w okresie czterech miesięcy, urzędnik ponownie otrzymuje pełne wynagrodzenie.

W przypadku niezastosowania wobec urzędnika żadnej kary dyscyplinarnej lub udzielenia jedynie upomnienia, nagany, zastosowania czasowego zawieszenia przeniesienia na wyższy stopień oraz w przypadku gdy decyzja w jego sprawie nie została wydana w terminie określonym w akapicie trzecim, zainteresowany urzędnik jest uprawniony do wypłaty kwoty wstrzymanego wynagrodzenia.

Jednakże w przypadku gdy w stosunku do urzędnika wszczęto postępowanie karne w związku z tym samym czynem, decyzję w jego sprawie podejmuje się dopiero po uprawomocnieniu się wyroku sądowego wydanego w tej sprawie.

Artykuł 89

Urzędnik, wobec którego zastosowano karę dyscyplinarną innego rodzaju niż usunięcie ze stanowiska, może, po trzech latach w przypadku upomnienia lub nagany oraz po sześciu latach w przypadku innego rodzaju kary, złożyć wniosek o usunięcie z jego akt osobowych wszelkich informacji związanych z karą.

Organ powołujący rozpatruje wniosek urzędnika, po przeprowadzeniu konsultacji z Komisją Dyscyplinarną w przypadkach, w których Komisja ta uczestniczyła w postępowaniu dyscyplinarnym; jeżeli wniosek zostanie rozpatrzony pozytywnie, urzędnika powiadamia się o zawartości jego akt osobowych po dokonaniu usunięcia informacji związanych z karą.

Tytuł VII Środki prawne

Artykuł 90 (8)

1. Każda osoba, wobec której zastosowanie znajduje niniejszy regulamin pracowniczy, może złożyć organowi powołującemu wniosek o wydanie decyzji w jej sprawie. Organ powiadamia zainteresowaną osobę o wydanej decyzji wraz z uzasadnieniem w okresie czterech miesięcy od złożenia wniosku. Jeśli w tym terminie decyzja nie zostanie wydana, uznaje się to za dorozumianą decyzję odmowną, przeciwko której można złożyć zażalenie zgodnie z ust. 2.

2. Każda osoba, wobec której zastosowanie znajduje niniejszy regulamin pracowniczy, może złożyć organowi powołującemu zażalenie przeciwko aktowi, z którym wiążą się niekorzystne dla niej skutki; dotyczy to zarówno przypadku wydania decyzji przez organ powołujący, jak i niezastosowania środka przewidzianego przez niniejszy regulamin pracowniczy. Zażalenie powinno zostać złożone w terminie trzech miesięcy. Bieg terminu rozpoczyna się:

- w dniu publikowania tego aktu, jeżeli jest to środek o charakterze ogólnym,
- w dniu powiadomienia zainteresowanej osoby o decyzji, lecz nie później niż w dniu, w którym osoba ta dowiedziała się o decyzji, jeżeli jest to akt o charakterze indywidualnym; jednakże w przypadku aktu o charakterze indywidualnym, który może być niekorzystny dla osoby trzeciej, bieg terminu dla

tej osoby trzeciej rozpoczyna się w dniu, w którym dowiedziała się ona o tym akcie, lecz nie później niż w dniu jego ogłoszenia,

- w dniu, w którym upływa termin wydania decyzji, jeśli zażalenie dotyczy dorozumianej decyzji odmownej, o której mowa w ust. 1.

Organ powiadamia zainteresowaną osobę o swojej decyzji wraz z uzasadnieniem w terminie czterech miesięcy od dnia złożenia zażalenia. Jeżeli w tym terminie nie zostanie w odpowiedzi na zażalenie wydana decyzja, uznaje się to za dorozumianą decyzję odmowną, przeciwko której można złożyć skargę zgodnie z art. 91.

3. Urzędnik składa wnioski oraz zażalenia za pośrednictwem swojego bezpośredniego przełożonego, chyba że dotyczą one tej osoby; w takich przypadkach mogą one zostać złożone przełożonemu bezpośredniego przełożonego urzędnika.

Artykuł 91 (8)

1. Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich jest właściwy w zakresie rozstrzygania wszelkich sporów pomiędzy Wspólnotami a osobami, wobec których stosuje się niniejszy regulamin pracowniczy, w zakresie zgodności z prawem aktu, z którym wiążą się niekorzystne skutki dla danej osoby w rozumieniu art. 90 ust. 2. Trybunał Sprawiedliwości jest uprawniony do nieograniczonej kontroli prawidłowości decyzji oraz ma możliwość uchylecia lub zmiany zaskarżonej decyzji w sporach o charakterze majątkowym.

2. Skarga do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich jest dopuszczalna jedynie w przypadkach gdy:

- do organu powołującego złożono wcześniej zażalenie zgodnie z art. 90 ust. 2 z zachowaniem terminu tam przewidzianego, oraz
- zażalenie zostało rozstrzygnięte odmownie w drodze wyraźnej lub dorozumianej decyzji.

3. Skargę na podstawie ust. 2 wnosi się w terminie trzech miesięcy. Bieg terminu rozpoczyna się:

- w dniu powiadomienia o decyzji podjętej w odpowiedzi na zażalenie,
- w dniu, w którym upływa termin wydania decyzji w odpowiedzi na zażalenie, jeśli skarga dotyczy dorozumianej decyzji rozstrzygającej odmownie zażalenie złożone zgodnie z art. 90 ust. 2; niemniej jednak, jeśli po dorozumianym odmownym rozstrzygnięciu zażalenia, przed upływem terminu do wniesienia skargi, zostanie wydana wyraźna decyzja o jego odmownym rozstrzygnięciu, termin wniesienia skargi zaczyna biec od początku.

4. W drodze odstępstwa od ust. 2, po złożeniu organowi powołującemu zażalenia zgodnie z art. 90 ust. 2, zainteresowana osoba może niezwłocznie wnieść skargę do Trybunału Sprawiedliwości, jeżeli do skargi dołączony jest wniosek albo o wstrzymanie wykonania zakwestionowanego aktu, albo o przyjęcie środków tymczasowych. Postępowanie przed Trybunałem Sprawiedliwości w sprawie głównej zostaje wówczas zawieszane do czasu, gdy zostanie wydana wyraźna lub dorozumiana decyzja o odmownym rozstrzygnięciu zażalenia.

5. Skargi składane na podstawie niniejszego artykułu podlegają badaniu i rozpoznaniu zgodnie z Regulaminem Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

Artykuł 91a (69)

Wnioski i zażalenia dotyczące dziedzin, do których został zastosowany art. 2 akapit trzeci, składane są organowi powołującemu, któremu powierzono wykonywanie tych uprawnień. Skargi dotyczące tych dziedzin składane są przeciwko tej instytucji, której podlega ten organ powołujący.

Tytuł VIII Przepisy szczególne dotyczące urzędników służb naukowych lub technicznych Wspólnot

Artykuł 92

Niniejszy tytuł zawiera przepisy szczególne mające zastosowanie wobec urzędników Wspólnot, którzy zajmują stanowiska w obszarze fizyki jądrowej wymagające kwalifikacji naukowych lub technicznych oraz którzy są opłacani ze środków budżetowych na badania i inwestycje.

Wykaz rodzajów stanowisk oraz odpowiadających im szczebli kariery w odniesieniu do urzędników służb naukowych i technicznych objętych poprzednim akapitem jest określony w załączniku I B.

Artykuł 93

Komisja może w drodze decyzji przyznać urzędnikom objętym przepisami art. 92, należącym do grupy zaszerogowania A 1 lub A 2, którzy posiadają wysokie kwalifikacje naukowe lub techniczne, mogą zostać przyznane świadczenia finansowe w wysokości nieprzekraczającej 25 % wynagrodzeń określonych w tytule V, z wyłączeniem dodatków ryczałtowych oraz zwrotu kosztów.

Maksymalna liczba urzędników, wobec których można zastosować ten przepis, jest określana przez Radę na wniosek Komisji.

Artykuł 94

Do urzędników, o których mowa w art. 92, stosuje się, w uzupełnieniu art. 17 akapit drugi oraz art. 18, następujące przepisy:

Publikacja lub podanie przez urzędnika do publicznej wiadomości informacji dotyczącej działalności Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej wymaga zgody organu powołującego oraz spełnienia określonych przez ten organ warunków. Wspólnota może żądać przeniesienia na nią praw autorskich do takich publikacji.

Wynalazki dokonane przez urzędnika w trakcie lub w związku z wykonywaniem jego obowiązków przysługują Europejskiej Wspólnocie Energii Atomowej. Instytucja może, na własny koszt, w imieniu Wspólnoty, zgłaszać wnioski i uzyskać patenty na te wynalazki we wszystkich państwach. Wszelkie wynalazki odnoszące się do działalności Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej dokonane przez urzędnika w trakcie roku po zakończeniu jego służby, uznaje się za dokonane w trakcie lub w związku z wykonywaniem jego obowiązków, chyba że zostanie wykazane, iż jest inaczej. W przypadku opatentowania wynalazków wskazuje się nazwiska wynalazców.

W odpowiednich przypadkach instytucja może przyznać urzędnikowi będącemu autorem opatentowanego wynalazku premię, której wysokość jest określana przez tą instytucję.

Artykuł 95

Do dnia 31 grudnia 1968 r. oraz w drodze odstępstwa od art. 31 i 32, urzędnikom, o których mowa w art. 92, może zostać przyznana grupa zaszerogowania inna niż bazowa grupa zaszerogowania dla stanowiska, na które przeprowadza się nabór, oraz mogą oni zostać sklasyfikowani, w zakresie nie większym niż połowa stanowisk podlegających obsadzeniu, według innego stopnia niż określony w art. 32.

W odniesieniu do okresu następującego po tym dniu, Rada, na wniosek Komisji, określa ostateczne przepisy dotyczące zatrudniania takiego personelu.

Artykuł 96

Na zasadzie odstępstwa od art. 34 ust. 1, okres próbny urzędników, o których mowa w art. 92, należących do kategorii C lub D, może trwać od trzech do sześciu miesięcy.

Artykuł 97

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 44, organ powołujący może przyznać urzędnikom, o których mowa w art. 92, dodatkowe przeniesienie na wyższy stopień w uznaniu ich wyjątkowych zasług; liczba urzędników w każdej kategorii nagradzanych takim przeniesieniem w danym roku nie może przekraczać jednej ósmej całkowitej liczby zatrudnionych w tej kategorii.

Przeniesienie takie może mieć miejsce jedynie raz w obrębie każdej grupy zaszerogowania.

Przeniesienie takie nie może prowadzić do przyznania urzędnikowi wynagrodzenia podstawowego wyższego niż wynagrodzenie przewidziane dla najwyższego stopnia w jego grupie zaszerogowania.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 44, wobec urzędników, o których mowa w art. 92, których kwalifikacje, wydajność pracy lub zachowanie w ramach służby są niezadowolające można zastosować, w drodze decyzji organu powołującego, czasowe zawieszenie przeniesienia na wyższy stopień na okres nie dłuższy niż dwa lata, bez konieczności przeprowadzenia procedury przewidzianej w art. 87.

3. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do urzędników, o których mowa w art. 92, należących do grupy zaszerogowania A 1 lub A 2.

Artykuł 98

W uzupełnieniu przepisów art. 34 pierwotna klasyfikacja urzędników, o których mowa w art. 92, może zostać zmieniona po zakończeniu okresu próbnego.

Artykuł 45 ust. 2 nie ma zastosowania do urzędników, o których mowa w art. 92.

Aby umożliwić organowi powołującemu awansowanie najbardziej zasłużonych spośród urzędników, o których mowa w art. 92, możliwe jest odstępienie, w uzasadnionych i wyjątkowych przypadkach, w zakresie nieprzekraczającym jednego roku, od wymaganego okresu służby określonego w art. 45 ust. 1 akapit drugi. Przepis niniejszego akapitu nie może być stosowany wobec urzędnika częściej niż raz na pięć lat.

Artykuł 99

Organ powołujący może przyznać urzędnikom, o których mowa w art. 92, premię za wyjątkową służbę; wysokość premii nie może przekraczać rocznie trzykrotności kwoty miesięcznego wynagrodzenia podstawowego, z wyjątkiem odstępstw, na które zezwoli Rada na wniosek Komisji.

Łączna kwota premii z tytułu wyjątkowej służby nie może przekraczać 3 % całkowitej rocznej kwoty wynagrodzeń podstawowych wypłacanych personelowi naukowemu oraz technicznemu, o którym mowa w art. 92.

Komisja podejmuje corocznie decyzje w sprawie wysokości premii oraz osób, którym jest ona przyznawana, oraz składa Radzie sprawozdanie dotyczące ilości oraz wysokości przyznanych premii, przedstawiając dane według grupy zaszeregowania oraz służby oraz podając główne powody przyznania premii.

Artykuł 100

W celu zrekompensowania szczególnie uciążliwych warunków pracy, niektórym urzędnikom, o których mowa w art. 92, mogą być przyznane dodatki specjalne.

Rada, na wniosek Komisji, określa beneficjentów, warunki przyznawania oraz stawki takich dodatków specjalnych.

Artykuł 101

W drodze odstępstwa od art. 56 akapit drugi i jedynie w wyjątkowych przypadkach, godziny nadliczbowe przepracowane przez niektórych urzędników, o których mowa w art. 92, należących do kategorii B mogą uprawniać ich do rekompensaty w postaci do czasu wolnego od pracy lub wynagrodzenia zgodnie z przepisami załącznika VI.

Organ powołujący określa stanowiska, na których wobec pełniących je osób możliwe jest zastosowanie przepisów niniejszego artykułu.

Tytuł VIII a (51) Przepisy szczególne dotyczące urzędników pełniących służbę w państwach trzecich

Artykuł 101a

Z zastrzeżeniem innych przepisów regulaminu pracowniczego, załącznik X określa przepisy szczególne mające zastosowanie do urzędników pełniących służbę w państwie trzecim.

Tytuł IX Przepisy przejściowe i końcowe

Rozdział 1 Przepisy przejściowe

Artykuł 102

1. Pracownik Wspólnot zajmujący stałe stanowisko w jednej z instytucji Wspólnot w momencie wejścia w życie niniejszego regulaminu pracowniczego⁽¹⁾ może zostać, decyzją organu powołującego, powołany na urzędnika na czas nieokreślony w grupie zaszeregowania oraz na stopniu w ramach tabeli wynagrodzeń określonej w niniejszym regulaminie pracowniczym, które odpowiadają grupie zaszeregowania i stopniowi przyznanym mu wyraźnie lub w sposób dorozumiany przed zastosowaniem w stosunku do niego tego regulaminu pracowniczego, z zastrzeżeniem wszelkich decyzji, które mogą zostać podjęte za porozumieniem Rady Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej oraz Rady Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej w celu harmonizacji szczebli kariery oraz kryteriów zakwalifikowania do grup zaszeregowania, pod warunkiem że:

(¹) 1.1.1962.

- w odniesieniu do wszystkich pracowników: spełnione są wymogi art. 28 lit. a), b), c), e) i f),
- w odniesieniu do wszystkich pracowników, z wyjątkiem pracowników w grupach zaszeregowania A 1 i A 2:
 - a) był on zatrudniony przez jedną z instytucji Wspólnot przez okres dłuższy niż sześć miesięcy w momencie wejścia w życie niniejszego regulaminu pracowniczego; pracownik Wspólnot, który nie spełnia tego wymogu, może zostać zatrudniony jako urzędnik na okres próbny i następnie powołany na urzędnika na czas nieokreślony zgodnie z art. 34;
 - b) Komisja do Spraw Przejściowych przewidziana w następnym akapicie nie wydała wobec niego negatywnej opinii.

Wraz z wejściem w życie niniejszego regulaminu pracowniczego, w każdej z instytucji ustanawia się Komisję do Spraw Przejściowych składającą się z pracowników tej instytucji zatrudnionych na stanowiskach kierowniczych, powoływanych do niej przez organ powołujący.

Komisja ta doradza organowi powołującemu, w oparciu o sprawozdania przełożonych w sprawie kwalifikacji, wydajności oraz zachowania w ramach służby, w kwestii przydatności pracownika, do którego zastosowanie mają powyższe przepisy, do pełnienia obowiązków związanych z powierzonymi mu stanowiskiem; przepis ten nie ma zastosowania do pracowników należących do grupy zaszeregowania A 1 lub A 2.

2. Umowa o pracę każdego pracownika, w sprawie którego Komisja do Spraw Przejściowych wydała negatywną opinię, zostaje rozwiązana. Organ powołujący może jednak zaproponować takiej osobie powołanie na urzędnika na czas nieokreślony w niższej grupie zaszeregowania i na niższym stopniu w ramach tabeli wynagrodzeń przewidzianej w niniejszym regulaminie pracowniczym niż przyznane mu wcześniej wyraźnie lub w sposób dorozumiany. Pracownik, którego umowa jest rozwiązywana, otrzymuje rekompensatę, o której mowa w art. 34 ust. 2 akapit trzeci.

3. Jeżeli pracownik Wspólnot, zatrudniony w momencie wejścia w życie niniejszego regulaminu pracowniczego, nie został w sposób wyraźny lub dorozumiany przydzielony do grupy zaszeregowania i nie otrzymał stopnia przed zastosowaniem wobec niego niniejszego regulaminu pracowniczego, zostaje przydzielony do grupy zaszeregowania i na stopień w okresie roku od dnia wejścia w życie niniejszego regulaminu pracowniczego na mocy decyzji organu powołującego, który może, w odpowiednich przypadkach, odstąpić od stosowania art. 32.

4. W drodze odstępstwa od ust. 1:

- a) urzędnik, którego stanowisko zgodnie z wykazem zawartym w załączniku I należy do kategorii D, jest klasyfikowany według grupy zaszeregowania odpowiadającej zajmowanemu stanowisku i w jej obrębie według stopnia, na którym wynagrodzenie podstawowe, pomniejszone o podatek wspólnotowy oraz składki urzędnika na system emerytalno-rentowy, jest równe lub niższe niż kwota wynagrodzenia podstawowego i dodatku lokalnego, pomniejszona o składkę na tymczasowy wspólny system emerytalno-rentowy instytucji Wspólnot, które otrzymywał w chwili wejścia w życie niniejszego regulaminu pracowniczego;
- b) urzędnik kategorii specjalnej – służby językowej jest klasyfikowany według grupy zaszeregowania i w jej obrębie na kolejnym stopniu powyżej stopnia, na którym zostałby sklasyfikowany zgodnie z ust. 1.

5. Przepisy rozdziału 1 tytułu VIII regulaminu pracowniczego urzędników Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali stosuje się wobec pracownika, który, zanim niniejszy regulamin pracowniczy wszedł w życie, był powołany na urzędnika Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali oraz któremu został przyznany urlop z przyczyn osobistych w jednej z instytucji Wspólnot w celu wstąpienia do służby w instytucji Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej lub Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, według grupy zaszeregowania oraz stopnia, na których jest mianowany zgodnie z powyższymi ust. 1–4, pod warunkiem że nie skutkuje to uzyskaniem przez niego większych korzyści niż te, które otrzymywałby, gdyby został powołany w tej samej grupie zaszeregowania na podstawie regulaminu pracowniczego urzędników Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali.

Artykuł 103 i 104 (8)

Uchylony

Artykuł 105 (46)

Uchylony

Artykuł 106

Urzędnikowi otrzymującemu dodatek za rozłąkę przed stosowaniem niniejszego regulaminu pracowniczego, który nie jest uprawniony do otrzymywania dodatku zagranicznego na mocy art. 4 załącznika VII, przysługuje taka sama kwota, którą otrzymywałby z tytułu dodatku za rozłąkę na

podstawie tabeli płac obowiązującej przed wejściem w życie niniejszego regulaminu pracowniczego. Kwota ta jest niezmienna niezależnie od jakichkolwiek względów, z wyjątkiem przypadków, gdy urzędnik kwalifikuje się do otrzymywania dodatku zagranicznego z uwagi na spełnianie warunków jego przyznania.

Artykuł 107 (8)

1. Urzędnikowi, wobec którego zgodnie z niniejszymi przepisami przejściowymi zastosowany został regulamin pracowniczy oraz który wykaże, iż ze względu na podjęcie służby w jednej ze Wspólnot zmuszony był do zrezygnowania w całości lub częściowo z uprawnień emerytalnych, które nabył w kraju pochodzenia oraz który wykaże brak możliwości uzyskania ekwiwalentu aktuarialnego tych uprawnień, zalicza się, do celów jego emerytury we Wspólnotach oraz bez obowiązku zapłaty składek, liczbę przepracowanych lat w kraju pochodzenia uprawniających do emerytury.

2. Liczba lat służby uprawniających do emerytury zaliczonych w ten sposób ustalana jest po zasięgnięciu opinii Komitetu ds. Regulaminu Pracowniczego przewidzianego w art. 10 przez organ powołujący tę instytucję, w której urzędnik pracuje. Nie przekracza ona:

- ilości faktycznie przepracowanych lat, która byłaby możliwa do osiągnięcia przez urzędnika do momentu ukończenia przez niego 65 roku życia,
- połowy ilości przepracowanych lat brakujących, po osiągnięciu przez niego wieku 65 lat, do osiągnięcia 35 lat służby uprawniających do emerytury.

3. Urzędnik, wobec którego zastosowanie znajdują przepisy ust. 1 i 2, spłaca Wspólnotom część kwot wypłaconych mu po ustaleniu jego uprawnień do świadczeń emerytalnych w jego państwie pochodzenia, które nie odpowiadają ekwiwalentowi aktuarialnemu tych uprawnień; udział ten jest równy stosunkowi liczby lat służby uprawniających do emerytury, zaliczonych na jego rzecz przez Wspólnoty oraz liczby lat służby uprawniających do emerytury przepracowanych przez niego w państwie pochodzenia.

4. Z wyjątkiem przypadku śmierci urzędnika albo w przypadku gdy zastosowanie znajduje art. 41 lub 50, urzędnikowi, który zakończył służbę przed ukończeniem 65 roku życia, nie zalicza się w ten sposób przepracowanych lat.

5. W przypadku śmierci urzędnika, wobec którego zastosowanie miały przepisy ustępów 1–5, całkowita liczba lat służby uprawniających do emerytury, która byłaby zaliczona na rzecz urzędnika, gdyby ukończył 65 rok życia, jest zaliczana w odniesieniu do jego następców prawnych do celów obliczenia ich uprawnień do świadczeń.

6. Urzędnikowi, wobec którego zastosowanie znajdują przepisy ustępów 1–5, jeśli dotyczą go środki przewidziane w art. 41 lub 50, zalicza się po rozpoczęciu pobierania emerytury liczbę lat służby uprawniających do emerytury, które zostałyby zaliczone na jego rzecz, jeśli osiągnąłby wiek 65 lat. Udział ten jest równy stosunkowi między ilością lat służby uprawniających do emerytury, uznanych poprzez obliczenie jego uprawnień do świadczeń emerytalnych a ilością lat służby uprawniających do emerytury, które przepracowałby do ukończenia 65 lat.

Artykuł 108 i 109 (8)

Uchylone

Rozdział 2 Przepisy końcowe

Artykuł 110 (8)

Każda instytucja po konsultacji ze swoim Komitetem Pracowniczym oraz Komitetem ds. Regulaminu Pracowniczego przewidzianym w art. 10 przyjmuje ogólne przepisy wykonawcze do niniejszego regulaminu pracowniczego.

Wszystkie takie ogólne przepisy wykonawcze, jak również przepisy przyjęte w drodze porozumienia między instytucjami są podawane do wiadomości personelu.

Działy instytucji odpowiedzialne za sprawy administracyjne regularnie przeprowadzają wzajemne konsultacje dotyczące stosowania niniejszego regulaminu pracowniczego.

Załącznik I: Rodzaje stanowisk oraz odpowiadające im szczeble kariery (8) (24) (69)**A. Rodzaje stanowisk oraz odpowiadające im szczeble kariery w każdej z kategorii oraz w kategorii specjalnej – służbie językowej, przewidziane w art. 5 ust. 4 regulaminu pracowniczego****Kategoria A**

A 1	Dyrektor generalny
A 2	Dyrektor
A 3	Kierownik wydziału
A 4 - A 5	Główny administrator
A 6 - A 7	Administrator
A 8	Młodszy administrator

Kategoria B

B 1	Główny asystent do spraw administracyjnych
B 2 - B 3	Starszy referent do spraw administracyjnych – starszy referent techniczny ⁽¹⁾ – starszy referent kancelaryjny ⁽¹⁾
B 4 - B 5	Referent do spraw administracyjnych – referent do spraw technicznych ⁽¹⁾ – referent do spraw kancelaryjnych ⁽¹⁾

Kategoria C

C 1	Główny sekretarz biurowy – główny sekretarz – główny sekretarz administracyjny
C 2 - C 3	Sekretarz biurowy – sekretarz administracyjny
C 4 - C 5	Asystent biurowy – asystent administracyjny

Kategoria D

D 1	Kierownik wydziału
D 2 - D 3	Pracownik wykwalifikowany – wykwalifikowany pracownik techniczny
D 4	Pomocnik – pomocnik techniczny

Kategoria specjalna – służba językowa

LA 3	Kierownik wydziału tłumaczeń ustnych, kierownik wydziału tłumaczeń pisemnych
LA 4 - LA 5	Kierownik zespołu tłumaczeń ustnych lub tłumaczeń tekstów – weryfikator, starszy tłumacz tekstów – starszy tłumacz ustny
LA 6 - LA 7	Tłumacz tekstów – tłumacz ustny
LA 8	Młodszy tłumacz tekstów – młodszy tłumacz ustny

⁽¹⁾ Ilość stanowisk odpowiadająca niniejszemu oznaczeniu stanowiska jest określona szczegółowo i wyczerpująco w wykazie stanowisk pracy załączonym do budżetu.

B. Główny urzędnik ds. naukowych lub technicznych**Kategoria A**

Personel administracyjny oraz doradcy

A 1	Dyrektor Generalny
A 2	Dyrektor
A 3	Kierownik wydziału
A 4	Główny urzędnik ds. naukowych lub technicznych
A 5 - A 6 - A 7 - A 8	Urzędnik ds. naukowych lub technicznych

Kategoria B

a) Biura badawcze

B 1 - B 2	Główny inżynier
B 2 - B 3	Starszy inżynier

b) Laboratoria

B 1 - B 2	Główny inżynier
B 3 - B 4 - B 5 Starszy inżynier	(w drodze odstępstwa od art. 62 i 66 regulaminu pracowniczego, inżynierowie z grupy zaszerogowania B 5 otrzymują wynagrodzenie określone w tabeli płac właściwej dla grupy zaszerogowania B 5 rozszerzonej o cztery stopnie; każdy nowy stopień następujący po stopniu czwartym, obliczany jest przez dodanie do poprzedniego stopnia kwoty podwyżki przyznawanej co dwa lata w tej grupie zaszerogowania.)

c) Warsztaty

B 1 - B 2	Główny inżynier
B 2 - B 3	Starszy inżynier
B 2 - B 3 - B 4	Starszy inżynier
B 3 - B 4	Inżynier

Kategoria C

a) Biura

C 1 - C 2 - C 3 - C 4	Sekretarz techniczny
-----------------------	----------------------

b) Warsztaty

C 1	Mistrz główny
C 2 - C 3 - C 4 - C 5	Mistrz

c) Laboratoria

C 1	Kierownik laboratorium
C 2 - C 3 - C 4 - C 5	Pracownik laboratorium
C 3	Technik Laboratoryjny (w drodze odstępstwa od art. 62 regulaminu pracowniczego, tabela płac w odniesieniu do techników laboratoryjnych z grupy zaszerogowania C 3 wzrasta jedynie do stopnia czwartego).

Kategoria D

a) Biura

D 1	Kierownik wydziału technicznego
D 2 - D 3	Wykwalifikowany pracownik techniczny – pracownik wykwalifikowany

b) Służby transportowe

D 1 - D 2	Pracownik wykwalifikowany
D 3 - D 4	Pomocnik

c) Laboratoria

D 1 - D 2	Pracownik wykwalifikowany
D 3 - D 4	Pomocnik

Załącznik II: Skład oraz procedura działania organów przewidzianych w art. 9 regulaminu pracowniczego

Sekcja 1 Komitet Pracowniczy

Artykuł 1 (8) (75)

Komitet Pracowniczy składa się z członków oraz ewentualnie z ich zastępców, których kadencja wynosi trzy lata. Instytucja może przyjąć krótszą kadencję, która nie może trwać krócej niż jeden rok. Wszystkim urzędnikom danej instytucji przysługuje czynne i bierne prawo wyborcze.

Procedura wyborów do Komitetu Pracowniczego, jeśli nie jest on podzielony na sekcje lokalne, lub do sekcji lokalnych, jeśli Komitet Pracowniczy jest podzielony na sekcje lokalne, jest określana przez zgromadzenie urzędników instytucji, pracujących w danym miejscu zatrudnienia. Wybory są tajne.

Jeśli Komitet Pracowniczy jest podzielony na sekcje lokalne sposób, w jaki wyznaczani są członkowie centralnego Komitetu Pracowniczego w każdym miejscu zatrudnienia, jest ustalany przez zgromadzenie urzędników pracujących w danym miejscu zatrudnienia. Jedynie członkowie sekcji lokalnej mogą być wyznaczani na członków centralnego Komitetu Pracowniczego.

Skład Komitetu Pracowniczego, który nie jest podzielony na sekcje lokalne, lub skład sekcji lokalnych, jeśli Komitet Pracowniczy jest podzielony na sekcje lokalne, zapewnia reprezentację wszystkich kategorii i kategorii specjalnych urzędników przewidzianych w art. 5 regulaminu pracowniczego, a także pracowników określonych w art. 7 akapicie pierwszym warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot. Centralny Komitet Pracowniczy, Komitetu podzielonego na sekcje lokalne uznaje się za powołany w sposób ważny po wyznaczeniu większości jego członków.

Wybory do Komitetu Pracowniczego, który nie jest podzielony na sekcje lokalne, lub wybory do sekcji lokalnych, jeśli Komitet jest podzielony na sekcje lokalne, są ważne, jeśli w głosowaniu brało udział dwie trzecie uprawnionych urzędników. Jeżeli nie uzyskano takiej frekwencji, druga tura głosowania jest ważna w przypadku, gdy bierze w niej udział większość uprawnionych do głosowania.

Obowiązki wykonywane przez członków Komitetu Pracowniczego oraz przez urzędników wyznaczonych przez Komitet do placówek ustanowionych na podstawie regulaminu pracowniczego lub przez instytucje, uważa się za część ich normalnej służby w instytucji. Pełnienie tych obowiązków nie może mieć ujemnych skutków dla osoby zainteresowanej.

Sekcja 2 Wspólny Komitet

Artykuł 2 (69)

Wspólny Komitet lub Komitety instytucji składają się z:

- przewodniczącego, mianowanego corocznie przez organ powołujący,
- członków i ich zastępców, wyznaczanych jednocześnie, w takiej samej liczbie, przez organ powołujący oraz przez Komitet Pracowniczy.

Wspólny Komitet utworzony dla dwóch lub więcej instytucji składa się z:

- przewodniczącego, mianowanego przez organ powołujący, określony w art. 2 akapit trzeci regulaminu pracowniczego,
- członków i ich zastępców, wyznaczanych w takiej samej liczbie przez organy powołujące instytucji reprezentowanych we Wspólnym Komitecie oraz przez Komitety Pracownicze.

Sposób powoływania Wspólnego Komitetu jest określany w drodze porozumienia pomiędzy instytucjami reprezentowanymi we Wspólnym Komitecie, po konsultacjach z ich Komitetami Pracowniczymi.

Zastępca członka bierze udział w głosowaniu jedynie w przypadku nieobecności członka.

Artykuł 3 (8)

Wspólny Komitet zbiera się w razie zwołania przez organ powołujący lub na wniosek Komitetu Pracowniczego.

Uchwały Komitetu są ważne, jeżeli przy ich podejmowaniu obecni są wszyscy członkowie lub w przypadku ich nieobecności, ich zastępcy.

Przewodniczący Komitetu nie bierze udziału w głosowaniu z wyjątkiem głosowania w kwestiach proceduralnych.

Opinia Komitetu jest przekazywana na piśmie organowi powołującemu oraz Komitetowi Pracownicemu w terminie pięciu dni od jej przyjęcia.

Każdy członek Komitetu może zażądać, aby jego stanowisko zostało odnotowane w opinii Komitetu.

Artykuł 3a (69)

Wspólny Komitet powołany dla kilku instytucji odbywa posiedzenia albo na wniosek organu powołującego, określonego w art. 2 akapit trzeci regulaminu pracowniczego, albo na wniosek organu powołującego lub Komitetu Pracowniczego jednej z instytucji reprezentowanych w tym Wspólnym Komitecie.

Uchwały Wspólnego Komitetu są ważne, jeżeli przy ich podejmowaniu obecni są wszyscy członkowie lub ich zastępcy.

Przewodniczący Komitetu nie bierze udziału w głosowaniu z wyjątkiem głosowania w kwestiach proceduralnych.

Opinia Wspólnego Komitetu przekazywana jest na piśmie organowi powołującemu w rozumieniu art. 2 akapit trzeci regulaminu pracowniczego oraz pozostałym organom powołującym i Komitetom Pracowniczym.

Każdy członek Wspólnego Komitetu może zażądać, aby jego stanowisko zostało odnotowane w opinii Wspólnego Komitetu.

Sekcja 3 Komisja Dyscyplinarna

Artykuł 4

Komisje Dyscyplinarne składają się z przewodniczącego oraz czterech członków. Przydziela się im sekretarza.

Artykuł 5

1. Organ powołujący każdego roku mianuje przewodniczących Komisji Dyscyplinarnych. Przewodniczący ci nie mogą równocześnie wchodzić w skład Wspólnego Komitetu ani Komitetu ds. Ocen.

Organ powołujący sporządza również dla każdej z Komisji listę zawierającą, w miarę możliwości, nazwiska dwóch urzędników każdej grupy zaszeregowania z poszczególnych kategorii.

Komitet Pracowniczy równocześnie przekazuje podobną listę organowi powołującemu.

2. W przeciągu pięciu dni od dnia otrzymania sprawozdania wszczynającego postępowanie dyscyplinarne lub postępowanie przewidziane w art. 22 lub 51 regulaminu pracowniczego, przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej, w obecności zainteresowanego urzędnika, losuje czterech członków Komisji Dyscyplinarnej spośród nazwisk zamieszczonych na listach, o których mowa w ust. 1, po dwa z każdej z list.

Członkowie Komisji Dyscyplinarnej nie mogą należeć do niższej grupy zaszeregowania niż urzędnik, którego sprawę Komisja ma rozpatrzyć.

Przewodniczący informuje każdego członka o składzie Komisji Dyscyplinarnej.

3. W terminie pięciu dni od utworzenia Komisji Dyscyplinarnej, urzędnik, którego sprawę rozpatruje Komisja, może zażądać wyłączenia każdego z członków Komisji, z wyjątkiem przewodniczącego.

W ciągu tego samego okresu każdy członek Komisji Dyscyplinarnej może złożyć wniosek o zwolnienie go z pełnienia swoich obowiązków, pod warunkiem że posiada ku temu uzasadnione powody.

Przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej w razie potrzeby drogą losowania uzupełnia skład Komisji.

Artykuł 6

Członkowie Komisji dyscyplinarnej są w pełni niezależni w wykonywaniu swych funkcji.

Postępowanie przed Komisją jest tajne.

Sekcja 4 Komitet ds. Inwalidztwa

Artykuł 7 (8) (24)

Komitet ds. Inwalidztwa składa się z trzech lekarzy:

- jednego wyznaczonego przez instytucję, w której dany urzędnik jest zatrudniony,
- jednego wyznaczonego przez zainteresowanego urzędnika, oraz
- jednego wyznaczonego w drodze porozumienia przez tych dwóch lekarzy.

Jeżeli zainteresowany urzędnik nie wyznaczy lekarza, wyznacza go wówczas Przewodniczący Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

W przypadku braku możliwości osiągnięcia porozumienia w sprawie wyznaczenia trzeciego lekarza w terminie dwóch miesięcy od wyznaczenia drugiego lekarza, trzeci lekarz zostaje wyznaczony przez Przewodniczącego Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich na wniosek jednej z zainteresowanych stron.

Artykuł 8

Koszty powstałe w związku z postępowaniem prowadzonym przez Komitet ds. Inwalidztwa ponosi instytucja, w której zatrudniony jest zainteresowany urzędnik.

W przypadku gdy lekarz wyznaczony przez zainteresowanego urzędnika ma miejsce zamieszkania w innym miejscu niż miejsce zatrudnienia tego urzędnika, urzędnik ten ponosi dodatkowe koszty, jakie pociąga za sobą wyznaczenie tego lekarza, z wyjątkiem wydatków na podróż pierwszą klasą, które są pokrywane przez instytucję.

Artykuł 9

Urzędnik może przedłożyć Komitetowi ds. Inwalidztwa wszelkie opinie i świadectwa otrzymane od lekarza prowadzącego leczenie lub od innych lekarzy, u których zasięgał porady.

Wnioski Komitetu ds. Inwalidztwa przekazywane są organowi powołującemu oraz zainteresowanemu urzędnikowi.

Prace Komitetu są tajne.

Sekcja 5 Komitet ds. Ocen

Artykuł 10

Członkowie Komitetu ds. Ocen wyznaczani są corocznie przez organ powołujący spośród urzędników instytucji pełniących funkcje kierownicze. Komitet wybiera swojego przewodniczącego. Członkowie Wspólnego Komitetu nie mogą być członkami Komitetu ds. Ocen.

W przypadku gdy Komitet wezwany jest do wydania zalecenia dotyczącego urzędnika, którego bezpośredni przełożony jest członkiem Komitetu, członek ten nie uczestniczy w rozpatrywaniu sprawy.

Artykuł 11

Prace Komitetu ds. Ocen są tajne.

Załącznik III: Konkursy

Artykuł 1 (8) (69)

1. Ogłoszenia o konkursach sporządzane są przez organ powołujący po konsultacji ze Wspólnym Komitetem.

Muszą one określać:

- a) charakter konkursu (konkurs o charakterze wewnętrznym dla jednej instytucji, konkurs o charakterze wewnętrznym dla kilku instytucji, konkurs otwarty, w odpowiednich przypadkach, wspólny dla dwóch lub większej liczby instytucji);
- b) rodzaj konkursu (przeprowadzany albo w oparciu o świadectwa posiadanych kwalifikacji, albo o testy, albo zarówno w oparciu o świadectwa posiadanych kwalifikacji, jak i testy);
- c) rodzaj obowiązków oraz zakres zadań związanych ze stanowiskiem, które podlega obsadzeniu;
- d) dyplomy oraz inne dokumenty potwierdzające posiadane kwalifikacje lub doświadczenie wymagane w odniesieniu do stanowiska, które podlega obsadzeniu;
- e) w przypadku gdy konkurs jest przeprowadzony w oparciu o testy, należy określić rodzaj testów i sposób ich oceniania;
- f) w odpowiednich przypadkach, znajomość języków wymagana w związku ze szczególnym charakterem podlegających obsadzeniu stanowisk;
- g) w odpowiednich przypadkach, maksymalny wiek oraz podwyższony wiek maksymalny w przypadku pracowników Wspólnot, pełniących służbę przynajmniej od roku;
- h) końcowa data zgłaszania kandydatur;
- i) w odpowiednich przypadkach, wyjątki przewidziane na podstawie art. 28 lit. a) regulaminu pracowniczego.

Ogłoszenie o otwartym konkursie wspólnym dla dwóch lub większej liczby instytucji sporządzone jest po konsultacji ze Wspólnym Komitetem przez organ powołujący, określony w art. 2 akapit trzeci regulaminu pracowniczego.

2. Ogłoszenie o konkursie otwartym zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* przynajmniej na miesiąc przed końcową datą zgłaszania kandydatur oraz, w odpowiednich przypadkach, przynajmniej na dwa miesiące przed przeprowadzeniem testów.

3. Wszystkie konkursy są podawane do publicznej wiadomości w instytucjach trzech Wspólnot Europejskich, przy zachowaniu tych samych terminów.

Artykuł 2

Kandydaci wypełniają formularz opracowany przez organ powołujący.

Mogą być oni zobowiązani do przedstawienia dodatkowych dokumentów lub informacji.

Artykuł 3 (69)

Komisja Konkursowa składa się z przewodniczącego oraz jednej lub większej liczby osób wyznaczonych przez organ powołujący oraz z urzędnika wyznaczonego przez Komitet Pracowniczy.

W przypadku konkursów otwartych wspólnych dla dwóch lub większej liczby instytucji, Komisja Konkursowa składa się z przewodniczącego wyznaczonego przez organ powołujący, określony w art. 2 akapit trzeci regulaminu pracowniczego, oraz członków wyznaczonych na wniosek tych instytucji przez organ powołujący, określony w art. 2 akapit trzeci regulaminu pracowniczego, jak również członków powoływanych w drodze porozumienia między Komitetami Pracowniczymi tych instytucji, w taki sposób, aby zapewnić ich równą reprezentację.

Komisja Konkursowa może być, w odniesieniu do niektórych testów, wspierana przez jednego lub większą liczbę egzaminatorów pełniących funkcje doradcze.

Członkowie Komisji Konkursowej wybierani są spośród urzędników, których grupa zaszeregowania jest co najmniej równa grupie zaszeregowania przewidzianej dla stanowiska, które podlega obsadzeniu.

Artykuł 4

Organ powołujący sporządza listę kandydatów, którzy spełniają warunki określone w art. 28 lit. a), b) i c) regulaminu pracowniczego, oraz przekazuje ją, łącznie z aktami kandydatów, przewodniczącemu Komisji Konkursowej.

Artykuł 5

Po zbadaniu tych akt Komisja Konkursowa sporządza listę kandydatów, którzy spełniają wymogi określone w ogłoszeniu o konkursie.

W przypadku konkursu przeprowadzanego w oparciu o test wszyscy kandydaci wpisani na listę są dopuszczani do testów.

W przypadku konkursu przeprowadzanego w oparciu o świadectwa posiadanych kwalifikacji, Komisja Konkursowa po określeniu, w jaki sposób mają być oceniane kwalifikacje kandydatów, bierze pod uwagę świadectwa posiadanych kwalifikacji kandydatów wpisanych na listę, o której mowa w akapicie pierwszym.

W przypadku gdy konkurs przeprowadzany jest zarówno w oparciu o świadectwa posiadanych kwalifikacji i testy, Komisja Konkursowa określa, którzy spośród kandydatów są dopuszczeni do testów.

Komisja Konkursowa po zakończeniu prac sporządza listę odpowiednich kandydatów, przewidzianą w art. 30 regulaminu pracowniczego; lista, w każdym przypadku, gdy jest to możliwe, obejmuje przynajmniej dwa razy większą liczbę osób niż liczba podlegających obsadzeniu stanowisk.

Komisja Konkursowa przesyła listę organowi powołującemu łącznie z uzasadnionym sprawozdaniem Komisji Konkursowej zawierającym ewentualne uwagi jej członków.

Artykuł 6

Prace Komisji Konkursowej są tajne.

Załącznik IV: Świadczenia przewidziane w art. 41 i 50 regulaminu pracowniczego

Artykuł (8) (24)

1. Urzędnik, wobec którego zastosowano przepisy art. 41 lub 50 regulaminu pracowniczego jest uprawniony:

- a) przez okres trzech miesięcy do comiesięcznego świadczenia równego wysokości jego wynagrodzenia podstawowego;
- b) przez okres zróżnicowany w zależności od wieku oraz długości służby zgodnie z tabelą zawartą w ust. 3, do comiesięcznego świadczenia w wysokości:
 - 85 % jego wynagrodzenia podstawowego w okresie od czwartego do szóstego miesiąca,
 - 70 % wysokości jego wynagrodzenia podstawowego przez okres następnych pięciu lat,
 - 60 % wysokości jego wynagrodzenia podstawowego w okresie późniejszym.

Uprawnienie do świadczenia wygasa w dniu, w którym urzędnik kończy 60 rok życia.

Urzędnikowi po ukończeniu 60 roku życia może jednak zostać przyznane to świadczenie nie dłużej niż do ukończenia 65 roku życia i do momentu uzyskania przez niego maksymalnej wysokości emerytury.

Do celów niniejszego artykułu, wynagrodzenie podstawowe określa się na podstawie tabeli zawartej w art. 66 regulaminu pracowniczego, obowiązującej pierwszego dnia miesiąca, za który wypłacane jest świadczenie.

1a. W okresie uprawnienia do świadczenia oraz przez sześć miesięcy po tym okresie urzędnik, w odniesieniu do jego osoby oraz osób objętych jego ubezpieczeniem, jest uprawniony do świadczeń wynikających z systemu ubezpieczenia chorobowego przewidzianego w art. 72 regulaminu pracowniczego, pod warunkiem uiszczania przez urzędnika odpowiednich składek obliczanych, w zależności od przypadku, na podstawie jego wynagrodzenia podstawowego lub na podstawie części wynagrodzenia podstawowego określonej w ust. 1 oraz pod warunkiem, iż nie może zostać objęty innym publicznym systemem ubezpieczenia na wypadek takiego samego ryzyka.

Po upływie okresu wskazanego w akapicie pierwszym oraz na warunkach w nim określonych, zainteresowany urzędnik może, na wniosek, nadal otrzymywać świadczenia z tytułu wspomnianego systemu ubezpieczenia chorobowego, pod warunkiem że uiszcza w całości składkę określoną w art. 72 ust. 1 regulaminu pracowniczego.

Jeśli uprawnienie urzędnika do otrzymywania świadczenia wygasa, jego składka obliczana jest na podstawie wysokości ostatniego otrzymanego miesięcznego świadczenia.

W przypadku gdy urzędnik rozpoczął pobieranie emerytury w ramach systemu emerytalnego przewidzianego w regulaminie pracowniczym, jest on traktowany do celów art. 72 regulaminu pracowniczego w taki sam sposób jak urzędnik, który pozostawał w służbie do ukończenia 60 roku życia.

2. Przepisy niniejszego załącznika zostaną poddane przeglądowi po upływie dziesięciu lat od wejścia w życie regulaminu pracowniczego.

3. Okres, w którym urzędnikowi przysługuje świadczenie przewidziane w art. 41 lub 50 regulaminu pracowniczego, stanowi iloczyn długości służby oraz właściwego współczynnika określonego w poniższej tabeli, odpowiadającego jego wiekowi; okres ten, w miarę konieczności, zaokrąglany jest do miesiąca w dół.

Wiek	%	Wiek	%	Wiek	%	Wiek	%
20	18	30	33	40	48	50	63
21	19,5	31	34,5	41	49,5	51	64,5
22	21	32	36	42	51	52	66
23	22,5	33	37,5	43	52,5	53	67,5
24	24	34	39	44	54	54	69
25	25,5	35	40,5	45	55,5	55	70,5
26	27	36	42	46	57	56	72
27	28,5	37	43,5	47	58,5	57	73,5
28	30	38	45	48	60	58	75
29	31,5	39	46,5	49	61,5	59 do 64	76,5

Załącznik IVa (8): Praca na pół etatu*Artykuł 1*

Zezwolenie, o którym mowa w art. 55a, jest udzielane na wniosek urzędnika maksymalnie na okres jednego roku.

Zezwolenie może jednak zostać przedłużone na tych samych warunkach. Zainteresowany urzędnik składa wniosek o przedłużenie przynajmniej na miesiąc przed upływem okresu, na który zostało udzielone zezwolenie.

Artykuł 2

W przypadku ustania przyczyn udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 55a, organ powołujący może cofnąć zezwolenie przed upływem okresu, na który zostało ono udzielone, przy czym cofnięcie staje się skuteczne miesiąc po zawiadomieniu o nim urzędnika.

Organ powołujący może również na wniosek zainteresowanego urzędnika cofnąć zezwolenie przed upływem okresu, na jaki zostało ono udzielone.

Artykuł 3

Urzędnik uprawniony jest w trakcie okresu objętego zezwoleniem na pracę na pół etatu do otrzymywania 50 % wynagrodzenia. Otrzymuje on jednak pełny dodatek na dziecko pozostające na jego utrzymaniu i pełny dodatek edukacyjny.

W trakcie tego okresu pracownik nie może podejmować jakiegokolwiek innej działalności zarobkowej.

Składki na system ubezpieczeń chorobowych i emerytalnych obliczane są na podstawie pełnego wynagrodzenia podstawowego.

Załącznik V: Urlop

Sekcja 1 Urlop coroczny

Artykuł 1

W roku, w którym pracownik rozpoczyna lub kończy służbę, uprawniony jest do dwóch i pół dni roboczych urlopu za każdy pełny miesiąc służby i do dwóch dni roboczych za część miesiąca, w którym przepracował ponad 15 dni, oraz do jednego dnia za część miesiąca, w którym przepracował nie więcej niż 15 dni.

Artykuł 2

Urlop coroczny może zostać wykorzystany jednorazowo lub w częściach, zgodnie z życzeniem urzędnika oraz przy uwzględnieniu wymagań służby. Urlop musi jednak obejmować przynajmniej jeden nieprzerwany okres dwóch kolejnych tygodni. Pracownicy rozpoczynający służbę nabywają prawo do urlopu corocznego po przepracowaniu trzech miesięcy; w wyjątkowych przypadkach, z uzasadnionych powodów, urlop może zostać udzielony wcześniej.

Artykuł 3

W przypadku zachorowania przez urzędnika podczas urlopu corocznego, które uniemożliwiłoby mu wykonywanie obowiązków, gdyby nie przebywał na urlopie, jego urlop coroczny zostaje przedłużony o czas trwania okresu niezdolności do pracy pod warunkiem przedstawienia zaświadczenia lekarskiego.

Artykuł 4

W przypadku gdy urzędnik z przyczyn innych niż wymagania służby nie wykorzystał całego urlopu corocznego przed końcem danego roku kalendarzowego, długość urlopu który może zostać przeniesiony na kolejny rok nie może przekraczać 12 dni.

W przypadku gdy urzędnik w chwili zakończenia służby nie wykorzystał całego urlopu corocznego, ma prawo do ekwiwalentu w wymiarze jednej trzydziestej jego miesięcznego wynagrodzenia w momencie zakończenia służby za każdy dzień urlopu, jaki pozostał mu do wykorzystania.

Kwota obliczona w sposób przewidziany w akapicie drugim potrącana jest z płatności na rzecz urzędnika, który w chwili zakończenia służby przekroczył długość przysługującego mu wtedy urlopu corocznego.

Artykuł 5

W przypadku gdy podczas urlopu corocznego urzędnik zostaje wezwany do pracy lub udzielone mu pozwolenie na urlop zostaje odwołane ze względu na obowiązki służbowe, zwraca się mu wszelkie poniesione i odpowiednio udowodnione koszty oraz przyznaje mu się ponownie czas podróży.

Sekcja 2 Urlop okolicznościowy

Artykuł 6 (24)

Oprócz urlopu corocznego urzędnikowi przysługuje urlop okolicznościowy przyznawany na jego wniosek. Urlop okolicznościowy przyznaje się, w szczególności, w poniższych przypadkach i w następującym wymiarze:

- zawarcie małżeństwa przez urzędnika: cztery dni,
- zmiana miejsca zamieszkania urzędnika: do dwóch dni,
- poważna choroba współmałżonka: do trzech dni,
- śmierć współmałżonka: cztery dni,
- poważna choroba wstępnego: do dwóch dni,
- śmierć wstępnego: dwa dni,
- narodziny dziecka lub zawarcie małżeństwa przez dziecko: dwa dni,
- poważna choroba dziecka: do dwóch dni,
- śmierć dziecka: cztery dni.

Instytucja może przyznać również urlop okolicznościowy w przypadku dalszego kształcenia zawodowego, w granicach określonych w programie dalszego kształcenia zawodowego opracowanym przez instytucję zgodnie z art. 24 akapit trzeci regulaminu pracowniczego.

Sekcja 3 Czas podróży

Artykuł 7 (24)

Długość urlopu określona w przepisach sekcji 1 jest uzupełniana o czas podróży obliczany na podstawie odległości, którą urzędnik ma do pokonania koleją między miejscem spędzania urlopu a miejscem zatrudnienia, w następujący sposób:

- od 50 do 250 km: jeden dzień na podróż tam i z powrotem,
- od 251 do 600 km: dwa dni na podróż tam i z powrotem,
- od 601 do 900 km: trzy dni na podróż tam i z powrotem,
- od 901 do 1 400 km: cztery dni na podróż tam i z powrotem,
- od 1 401 do 2 000 km: pięć dni na podróż tam i z powrotem,
- ponad 2 000 km: sześć dni na podróż tam i z powrotem.

W przypadku gdy wobec urzędnika ma zastosowanie art. 8 ust. 2 akapit drugi załącznika VII, czas podróży, obliczany na podstawie odległości koleją między miejscem spędzania urlopu a miejscem zatrudnienia, jest określany w następujący sposób:

- do 900 km: jeden dzień na podróż tam i z powrotem,
- ponad 900 km: dwa dni na podróż tam i z powrotem,

Na wniosek osoby zainteresowanej po przedstawieniu dowodów na to, że podróż tam i z powrotem nie może zostać ukończona w czasie na nią przeznaczonym możliwe jest wyjątkowo odstępianie od powyższych regulacji.

Do celów niniejszego artykułu, miejscem spędzania urlopu w odniesieniu do urlopu corocznego jest miejsce pochodzenia.

Powyższe przepisy stosuje się do urzędników, których miejsce zatrudnienia oraz miejsce pochodzenia znajduje się w Europie. W przypadku gdy miejsce zatrudnienia i/lub miejsce pochodzenia znajduje się poza Europą, czas podróży jest ustalany w drodze szczególnej decyzji, z uwzględnieniem odpowiednich potrzeb.

W przypadku gdy udzielany jest urlop okolicznościowy zgodnie z przepisami sekcji 2, czas podróży jest określany w drodze szczególnej decyzji, z uwzględnieniem odpowiednich potrzeb.

Załącznik VI: Rekompensata oraz wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych**Artykuł 1 (24)**

Urzędnikom kategorii C i D przysługuje, w granicach określonych w art. 56 regulaminu pracowniczego, za pracę w godzinach nadliczbowych rekompensata w postaci czasu wolnego od pracy lub wynagrodzenie w następującym wymiarze:

- a) Za każdą godzinę nadliczbową przysługuje półtorej godziny czasu wolnego w ramach rekompensaty; jeżeli godziny nadliczbowe zostały przepracowane w godzinach od 22.00 do 7.00, w niedzielę lub w święto, przysługuje rekompensata w wymiarze dwóch godzin czasu wolnego za każdą godzinę nadliczbową; przyznając czas wolny za pracę w godzinach nadliczbowych, bierze się pod uwagę wymagania związane ze służbą oraz preferencje zainteresowanego urzędnika.
- b) W przypadku gdy wymagania służby nie pozwalają na wykorzystanie czasu wolnego za pracę w godzinach nadliczbowych w trakcie miesiąca, który następuje po miesiącu, w którym godziny nadliczbowe zostały przepracowane, organ powołujący przyznaje wynagrodzenie za godziny nadliczbowe, które nie zostały zrekompensowane, w wymiarze 0,56 % miesięcznego wynagrodzenia podstawowego za każdą godzinę pracy w godzinach nadliczbowych zgodnie z zasadami określonymi w lit. a).
- c) Do nabycia prawa do rekompensaty w postaci czasu wolnego od pracy lub wynagrodzenia za jedną godzinę przepracowaną w godzinach nadliczbowych wymagane jest przepracowanie przynajmniej 30 minut ponad normalny czas pracy.

Artykuł 2

Do celów niniejszego załącznika czas przejazdu w ramach podróży służbowej nie jest traktowany jako godziny nadliczbowe. W odniesieniu do godzin przepracowanych w miejscu oddelegowania wykraczających poza normalną liczbę godzin pracy, może zostać przyznany czas wolny lub wynagrodzenie na mocy decyzji organu powołującego.

Artykuł 3

W ramach odstępstwa od przepisów art. 1 i 2 niniejszego załącznika, wynagrodzenie za godziny nadliczbowe przepracowane w szczególnych warunkach przez niektóre grupy urzędników w kategoriach C i D może zostać wypłacone w formie zryczałtowanego dodatku, którego wysokość oraz warunki uzyskania są ustalane przez organ powołujący po zasięgnięciu opinii Wspólnego Komitetu.

Załącznik VII: Wynagrodzenie oraz zwrot kosztów

Sekcja 1 Dodatki rodzinne

Artykuł 1

(1) (2) (4) (5) (8) (9) (10) (11) (12) (13) (19) (23) (24) (27) (31) (32) (35) (36) (38) (40) (41) (42) (43) (45) (47) (48) (49) (53) (54) (56) (57) (58) (59) (60) (65) (66) (68) (70) (71) (72) (74) (76) (78) (80) (81) (84) (87) (89) (90) (92)

1. Dodatek na gospodarstwo domowe wynosi 5 % wynagrodzenia podstawowego urzędnika, ale nie mniej niż 184,33 EUR.

2. Dodatek na gospodarstwo domowe przysługuje:

- a) urzędnikowi, który pozostaje w związku małżeńskim;
- b) urzędnikowi, który owdowiał, jest rozwiedziony, pozostaje w separacji lub jest stanu wolnego, który posiada jedno lub więcej dzieci pozostających na utrzymaniu w rozumieniu art. 2 ust. 2 i 3;
- c) na podstawie szczególnej decyzji organu powołującego, zawierającej uzasadnienie i opartej na dodatkowych dokumentach, urzędnikowi, który, mimo że nie spełnia warunków określonych w lit. a) i b), faktycznie ponosi ciężar utrzymywania rodziny.

3. Jeśli małżonek urzędnika wykonuje pracę zarobkową, z której przychody przed potrąceniem podatku przekraczają podstawowe roczne wynagrodzenie urzędnika na trzecim stopniu grupy zaszerogowania C 3, ustalonego przy zastosowaniu współczynnika korygującego dla państwa, w którym małżonek wykonuje swoją działalność zawodową, urzędnikowi nie przysługuje dodatek na gospodarstwo domowe, chyba że organ powołujący postanowi inaczej na mocy szczególnej decyzji. Urzędnik jest jednak uprawniony do dodatku, w przypadku gdy posiada jedno lub kilkoro dzieci pozostających na jego utrzymaniu.

4. W przypadkach gdy, na podstawie powyższych przepisów, oboje małżonkowie pełniący służbę we Wspólnotach są uprawnieni do dodatku na gospodarstwo domowe, dodatek przysługuje jedynie temu małżonkowi, którego wynagrodzenie podstawowe jest wyższe.

5. Jeżeli urzędnik uprawniony jest do dodatku na gospodarstwo domowe jedynie na mocy ust. 2 lit. b) i z mocy prawa, na podstawie wyroku sądowego lub decyzji właściwego organu administracyjnego opiekę nad dziećmi pozostającymi na jego utrzymaniu w rozumieniu art. 2 ust. 2 i 3 powierzono osobie innej niż urzędnik, dodatek na gospodarstwo domowe jest wypłacany tej osobie w imieniu i na rachunek urzędnika. Warunek ten uważa się za spełniony w przypadku dzieci pozostających na utrzymaniu, które osiągnęły pełnoletniość, jeżeli normalnie zamieszkują one z drugim rodzicem.

Jeżeli dzieci urzędnika pozostają pod opieką kilku osób, dodatek na gospodarstwo domowe dzieli się między te osoby, uwzględniając liczbę dzieci pozostających pod opieką danej osoby.

Jeżeli osoba, której zgodnie z powyższym przepisem wypłaca się dodatek na gospodarstwo domowe przysługujący urzędnikowi, sama posiada jako urzędnik lub inny pracownik Wspólnot prawo do takiego dodatku, osoba ta otrzymuje tylko dodatek w wyższej kwocie.

Artykuł 2

(1) (2) (4) (5) (9) (11) (12) (13) (19) (23) (27) (31) (32) (35) (36) (38) (40) (41) (42) (43) (45) (47) (48) (49) (53) (54) (56) (57) (58) (59) (60) (65) (66) (68) (70) (71) (72) (74) (76) (78) (80) (81) (84) (87) (89) (90) (92)

1. Urzędnik otrzymuje na każde dziecko, pozostające na jego utrzymaniu zgodnie z ust. 2 i 3 poniżej, dodatek w wysokości 237,38 EUR miesięcznie.

2. Za dziecko pozostające na utrzymaniu uznaje się dziecko urzędnika lub jego małżonka pochodzące z małżeństwa, nie pochodzące z małżeństwa lub przysposobione, na którego utrzymanie rzeczywiście łoży urzędnik.

Powyższy przepis ma również zastosowanie wobec dziecka, w odniesieniu do którego został złożony wniosek o przysposobienie oraz została rozpoczęta procedura przysposobienia.

3. Dodatek jest przyznawany:

- a) automatycznie, na dzieci poniżej 18 roku życia;

b) na uzasadniony wniosek urzędnika, na dzieci w wieku od 18 do 26 lat, które są w trakcie kształcenia lub szkolenia zawodowego.

4. Osoba, do której utrzymania urzędnik jest zobowiązany z mocy prawa i której utrzymanie wiąże się z wysokimi wydatkami, może, na mocy szczególnej decyzji organu powołującego zawierającej uzasadnienie i opartej na odpowiednich dowodach, w drodze wyjątku, być traktowana tak jak dziecko pozostające na jego utrzymaniu.

5. Dodatek jest dalej wypłacany niezależnie od wieku dziecka, w przypadku gdy dziecko ze względu na ciężką chorobę lub inwalidztwo nie jest w stanie samodzielnie się utrzymywać, przez cały okres choroby lub inwalidztwa.

6. Na jedno dziecko pozostające na utrzymaniu w rozumieniu niniejszego artykułu wypłaca się tylko jeden dodatek, nawet w przypadku gdy rodzice zatrudnieni są w dwóch różnych instytucjach trzech Wspólnot Europejskich.

7. Jeżeli opieka nad dzieckiem pozostającym na utrzymaniu, w rozumieniu ust. 2 i 3 powierzona została z mocy prawa, na podstawie wyroku sądu lub decyzji właściwego organu administracyjnego innej osobie, dodatek na dziecko pozostające na utrzymaniu wypłacany jest tej osobie w imieniu i na rachunek urzędnika.

Artykuł 3

(1) (2) (4) (5) (8) (9) (11) (12) (13) (14) (19) (23) (24) (27) (31) (32) (35) (36) (38) (40) (41) (42) (43) (45) (47) (48) (49) (53) (54) (56) (57) (58) (59) (60) (65) (66) (68) (70) (71) (72) (74) (76) (78) (80) (81) (84) (87) (89) (90) (92)

Urzędnik otrzymuje dodatek edukacyjny równy faktycznym kosztom kształcenia ponoszonym przez niego w wysokości maksymalnie do 212,14 EUR miesięcznie na każde dziecko pozostające na jego utrzymaniu, w rozumieniu art. 2 ust. 2, które pobiera naukę w pełnym wymiarze godzin w instytucji edukacyjnej.

Uprawnienie do tego dodatku uzyskuje się pierwszego dnia miesiąca, w którym dziecko rozpoczyna naukę w szkole podstawowej, a wygasa ono wraz z końcem miesiąca, w którym dziecko kończy 26 rok życia.

Maksymalna kwota dodatku, określona w akapicie pierwszym jest podwojona w przypadku:

- urzędnika, którego miejsce zatrudnienia znajduje się w odległości przynajmniej 50 km od szkoły europejskiej, albo od instytucji edukacyjnej nauczającej w jego języku ojczystym, do której dziecko uczęszcza ze względu na należycie udokumentowaną niezbędną potrzebę związaną z jego nauką;
- urzędnika, którego miejsce zatrudnienia znajduje się w odległości co najmniej 50 km od szkoły wyższej w państwie, którego jest on obywatelem, nauczającej w jego języku, pod warunkiem że dziecko rzeczywiście uczęszcza do szkoły wyższej położonej w odległości co najmniej 50 km od miejsca zatrudnienia, a urzędnikowi przysługuje dodatek zagraniczny; ten ostatni warunek nie ma zastosowania, jeżeli w państwie, którego obywatelem jest urzędnik, nie ma takiej szkoły wyższej.

Jeżeli opiekę nad dzieckiem, na które wypłaca się dodatek edukacyjny, powierzono z mocy prawa, na podstawie wyroku sądowego lub decyzji właściwego organu administracyjnego, innej osobie, dodatek edukacyjny wypłacany jest tej osobie w imieniu i na rachunek urzędnika. W takim przypadku odległość co najmniej 50 km, o której mowa w akapicie trzecim, oblicza się od miejsca zamieszkania osoby sprawującej opiekę nad dzieckiem.

Sekcja 2 Dodatek zagraniczny

Artykuł 4

(1) (2) (4) (5) (9) (10) (11) (12) (13) (19) (23) (24) (27) (31) (32) (35) (36) (37) (41) (42) (43) (45) (47) (48) (49) (53) (54) (56) (57) (58) (59) (60) (65) (66) (68) (70) (71) (72) (74) (76) (78) (80) (81) (84) (87) (89) (90) (92)

1. Dodatek zagraniczny w wysokości równej 16 % całkowitej kwoty wynagrodzenia podstawowego powiększonej o dodatek na gospodarstwo domowe oraz dodatek na dziecko pozostające na utrzymaniu wypłacany na rzecz urzędnika jest przyznawany:

- a) urzędnikom:
- którzy nie są oraz nigdy nie byli obywatelami państwa, na terytorium którego znajduje się ich miejsce zatrudnienia, oraz
 - którzy w okresie pięciu lat, kończącym się sześć miesięcy przed wstąpieniem do służby, nie prowadzili swojej głównej działalności zawodowej ani nie posiadali stałego miejsca zamieszkania na europejskim terytorium tego państwa. Do celów niniejszego przepisu nie są brane pod uwagę sytuacje wynikające z pracy wykonywanej dla innego państwa lub dla organizacji międzynarodowej;
- b) urzędnikom, którzy są lub byli obywatelami państwa, na którego terytorium znajduje się ich miejsce zatrudnienia, którzy jednak przez okres 10 lat kończący się w dniu wstąpienia przez nich służby posiadali stałe miejsce zamieszkania poza europejskim terytorium tego państwa z przyczyn innych niż wykonywanie obowiązków w służbie państwowej lub na rzecz organizacji międzynarodowej.

Dodatek zagraniczny jest nie niższy niż 424,07 EUR miesięcznie.

2. Urzędnikowi, który nie jest i nigdy nie był obywatelem państwa, na którego terytorium jest zatrudniony, i który nie spełnia warunków określonych w ust. 1, przysługuje dodatek z tytułu zamieszkiwania zagranicą w wysokości jednej czwartej kwoty dodatku zagranicznego.

3. Do celów ust. 1 oraz 2, urzędnik, który po zawarciu związku małżeńskiego uzyskał automatycznie obywatelstwo państwa, na którego terytorium znajduje się jego miejsce zatrudnienia bez możliwości zrzeczenia się go, traktowany jest na równi z urzędnikiem, o którym mowa w ust. 1 lit. a) tiret pierwsze.

Sekcja 2a Dodatek ryczałtowy

Artykuł 4a (25)

Urzędnikowi kategorii C zatrudnionemu na stanowisku asystenta biurowego, sekretarza biurowego, operatora teleksu, maszynistki, głównego sekretarza biurowego lub głównego sekretarza może zostać przyznany dodatek ryczałtowy. Kwotę tego dodatku określa Rada zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 65 ust. 3 regulaminu pracowniczego.

Sekcja 2b Dodatek z tytułu prowadzenia szkoleń

Artykuł 4b (24)

Organ powołujący może przyznać urzędnikowi, o którym mowa w art. 70a regulaminu pracowniczego, dodatek w wysokości 0,45 % jego miesięcznego wynagrodzenia podstawowego za każdą godzinę szkolenia przeprowadzonego poza normalnymi godzinami pracy.

Dodatek ten jest wypłacany łącznie z wynagrodzeniem za jeden z miesięcy następujących po miesiącu, w którym zostało przeprowadzone szkolenie.

Sekcja 3 Zwrot kosztów

A. Dodatek na zagospodarowanie

Artykuł 5 (8) (10)

1. Urzędnikowi powołanemu na czas nieokreślony, uprawnionemu do dodatku zagranicznego lub który wykaże, iż został zmuszony do zmiany swojego miejsca zamieszkania w celu spełnienia wymogów art. 20 regulaminu pracowniczego, przysługuje dodatek na zagospodarowanie w wysokości dwukrotności miesięcznego wynagrodzenia podstawowego w przypadku urzędnika uprawnionego do dodatku na gospodarstwo domowe lub w wysokości jednego miesięcznego wynagrodzenia podstawowego w przypadku urzędnika nieuprawnionego do dodatku na gospodarstwo domowe.

W przypadkach gdy oboje małżonkowie będący urzędnikami Wspólnot Europejskich są uprawnieni do dodatku na zagospodarowanie się, wypłacany jest on jedynie na rzecz osoby, której wynagrodzenie podstawowe jest wyższe.

Do dodatku na zagospodarowanie stosuje się współczynnik korygujący obowiązujący dla miejsca zatrudnienia urzędnika.

2. Urzędnikowi, który ze względu na przeniesienie na nowe miejsce zatrudnienia jest zmuszony do zmiany swojego miejsca zamieszkania w celu spełnienia wymogów art. 20 regulaminu pracowniczego wypłacany jest dodatek na zagospodarowanie w tej samej wysokości.

3. Dodatek na zagospodarowanie jest obliczany na podstawie stanu cywilnego urzędnika oraz wysokości jego wynagrodzenia podstawowego w dniu powołania go na urzędnika na czas nieokreślony albo w dniu jego przeniesienia na nowe miejsce zatrudnienia.

Dodatek na zagospodarowanie wypłacany jest po przedstawieniu dokumentów potwierdzających, że urzędnik, a jeśli jest on uprawniony do dodatku na gospodarstwo domowe także jego rodzina, osiedlił się w miejscu, gdzie został zatrudniony.

4. Urzędnikowi uprawnionemu do dodatku na gospodarstwo domowe, który osiedla się w miejscu, gdzie został zatrudniony bez swojej rodziny, przysługuje połowa dodatku, do którego byłby uprawniony. Druga połowa jest wypłacana, gdy jego rodzina zamieszka w miejscu, gdzie jest on zatrudniony, pod warunkiem że nastąpi to w terminie określonym w art. 9 ust. 3. W przypadku gdy urzędnik przenoszony jest do miejsca, gdzie zamieszkuje jego rodzina, przy czym jego rodzina zamieszkiwała w tym miejscu przed przeniesieniem urzędnika, nie przysługuje mu z tego tytułu dodatek na zagospodarowanie.

5. Urzędnik powołany na czas nieokreślony, który otrzymał dodatek na zagospodarowanie oraz który na własne życzenie kończy służbę we Wspólnotach w okresie dwóch lat od wstąpienia do służby, jest zobowiązany do zwrotu w momencie zakończenia służby części otrzymanego dodatku proporcjonalnie do nieprzepracowanej części tego dwuletniego okresu.

6. Urzędnik otrzymujący dodatek na zagospodarowanie zgłasza wszelkie świadczenia podobnego rodzaju, które otrzymuje z innych źródeł; dodatek przewidziany w niniejszym artykule jest pomniejszany o kwoty tych świadczeń.

B. Dodatek na ponowne zagospodarowanie

Artykuł 6 (8) (10)

1. Urzędnik powołany na czas nieokreślony, który spełnia warunki określone w art. 5 ust. 1, jest uprawniony po zakończeniu służby do dodatku na ponowne zagospodarowanie, w wysokości dwukrotności miesięcznego wynagrodzenia podstawowego w przypadku urzędnika, który jest uprawniony do dodatku na gospodarstwo domowe lub w wysokości jednego miesięcznego wynagrodzenia podstawowego w przypadku urzędnika, który nie jest uprawniony do tego dodatku, pod warunkiem że odbył on cztery lata służby oraz nie otrzymuje podobnego dodatku w nowym miejscu zatrudnienia. W przypadku gdy oboje małżonkowie będący urzędnikami Wspólnot są uprawnieni do dodatku na ponowne zagospodarowanie, wypłacany jest on jedynie na rzecz osoby, której wynagrodzenie podstawowe jest wyższe.

Do celów obliczania czasu służby bierze się pod uwagę lata, w których urzędnikowi przysługiwał jeden ze statusów służbowych wymienionych w art. 35 regulaminu pracowniczego, inny niż urlop z przyczyn osobistych.

Wymóg minimalnego czasu służby nie ma zastosowania w przypadku odwołania ze stanowiska w interesie służby.

Do dodatku na ponowne zagospodarowanie stosuje się współczynnik korygujący obowiązujący dla ostatniego miejsca zatrudnienia urzędnika.

2. W przypadku śmierci urzędnika powołanego na czas nieokreślony dodatek na ponowne zagospodarowanie wypłacany jest jego współmałżonkowi lub, w przypadku gdy nie ma takiej osoby, osobom pozostającym na jego utrzymaniu, w rozumieniu art. 2, także w przypadku gdy wymóg minimalnego czasu służby, określony w ust. 1, nie został spełniony.

3. Dodatek na ponowne zagospodarowanie jest obliczany na podstawie stanu cywilnego oraz wysokości wynagrodzenia podstawowego w dniu zakończenia służby.

4. Dodatek na ponowne zagospodarowanie wypłacany jest w oparciu o dowody potwierdzające, iż urzędnik oraz jego rodzina lub, w przypadku gdy urzędnik zmarł, wyłącznie jego rodzina, osiedlili się w miejscu położonym w odległości nie mniejszej niż 70 km od miejsca zatrudnienia urzędnika.

Przesiedlenie urzędnika lub rodziny zmarłego urzędnika musi nastąpić w terminie trzech lat od dnia zakończenia służby.

Termin ten nie ma zastosowania do osób uprawnionych, które są w stanie wykazać, że nie były świadome powyższych przepisów.

C. Koszty podróży

Artykuł 7 (24)

1. Urzędnik uprawniony jest do otrzymania zwrotu kosztów podróży dla siebie, swojego małżonka oraz osób pozostających na jego utrzymaniu, które faktycznie zamieszkuje z nim w jednym gospodarstwie domowym:

a) przy rozpoczęciu służby: z miejsca naboru do miejsca zatrudnienia,

- b) przy zakończeniu służby zgodnie z art. 47 regulaminu pracowniczego: z miejsca zatrudnienia do miejsca jego pochodzenia, zgodnie z ust. 3;
- c) w przypadku przeniesienia związanego ze zmianą miejsca zatrudnienia.

W przypadku śmierci urzędnika, współmałżonek oraz osoby pozostające na jego utrzymaniu uprawnione są do zwrotu kosztów podróży na tych samych warunkach.

Koszty podróży obejmują również koszt rezerwacji miejsc, transportu bagażu oraz w odpowiednich przypadkach, poniesione koszty koniecznego noclegu w hotelu.

2. Podstawę obliczania zwrotu kosztów stanowi:

- najkrótsza i najtańsza standardowa trasa kolejną między miejscem zatrudnienia a miejscem naboru lub pochodzenia,
- koszt biletu kolejowego pierwszej klasy dla urzędników kategorii A i B oraz kategorii specjalnej – służby językowej; koszt biletu kolejowego drugiej klasy dla pozostałych urzędników. Jednakże jeśli podróż tam i z powrotem obejmuje odległość 800 km lub większą, urzędnicy kategorii C i D otrzymują zwrot kosztów podróży pierwszą klasą,
- w przypadku gdy podróż obejmuje nie mniej niż sześć godzin w porze nocnej między godziną 22.00 a 7.00, koszty miejsca sypialnego do wysokości kosztów podróży drugą klasą lub kosztów kuszetki, po przedstawieniu odpowiedniego biletu.

W przypadku gdy trasa określona w tiret pierwszym akapitu pierwszego przekracza 500 km oraz w przypadkach gdy zwykła trasa obejmuje przeprawę przez morze, zainteresowany urzędnik uprawniony jest, po przedstawieniu dowodów, do zwrotu kosztów podróży samolotem w klasie bezpośrednio niższej niż klasa luksusowa lub klasa pierwsza.

W przypadku gdy wykorzystany został inny środek transportu niż wspomniane powyżej, zwrot następuje w oparciu o koszty podróży kolejną w odpowiedniej klasie, z wyłączeniem dopłaty za miejsce sypialne. W przypadku gdy obliczenie na tej podstawie nie jest możliwe, warunki zwrotu są określane przez organ powołujący w drodze szczególnej decyzji.

3. Miejsce pochodzenia urzędnika jest określane w momencie rozpoczęcia służby, przy uwzględnieniu miejsca jego naboru lub miejsca stanowiącego centrum jego interesów życiowych. Miejsce pochodzenia określone w ten sposób może zostać zmienione w drodze szczególnej decyzji organu powołującego w czasie, gdy urzędnik pozostaje w służbie lub przy zakończeniu przez niego służby. Podczas pozostawania w służbie, decyzja taka podejmowana jest jedynie wyjątkowo po przedstawieniu przez urzędnika odpowiednich dokumentów na poparcie wniosku.

Zmiana ta nie może prowadzić do uznania za centrum interesów życiowych urzędnika miejsca znajdującego się poza terytorium Państw Członkowskich Wspólnot Europejskich lub państw i terytoriów wymienionych w załączniku IV do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą.

Artykuł 8 (8) (10) (24) (40)

1. Urzędnik uprawniony jest w każdym roku kalendarzowym do zryczałtowanego świadczenia stanowiącego równowartość kosztów podróży z jego miejsca zatrudnienia do jego miejsca pochodzenia zgodnie z art. 7, a jeśli przysługuje mu dodatek na gospodarstwo domowe, jest uprawniony do takiego świadczenia także na małżonka oraz na osoby pozostające na jego utrzymaniu w rozumieniu art. 2:

- raz w roku kalendarzowym, jeśli odległość kolejną między miejscem zatrudnienia a miejscem pochodzenia wynosi więcej niż 50 km, ale mniej niż 725 km,
- dwa razy w roku kalendarzowym, jeśli odległość kolejną między miejscem zatrudnienia a miejscem pochodzenia wynosi więcej niż 725 km.

Odległości te obliczane są zgodnie z art. 7 ust. 2.

W przypadku gdy obaj małżonkowie są urzędnikami Wspólnot, każdy z nich jest uprawniony w stosunku do siebie oraz w stosunku do osób pozostających na ich utrzymaniu do zryczałtowanego świadczenia na koszty podróży zgodnie z powyższymi przepisami; na każdą osobę pozostającą na utrzymaniu urzędnika przysługuje tylko jednorazowa wypłata świadczenia. Wypłata świadczenia na dzieci pozostające na utrzymaniu następuje na wniosek jednego z małżonków w oparciu o miejsce pochodzenia jednego z nich.

W przypadku gdy urzędnik zawiera związek małżeński i w związku z tym nabywa uprawnienie do dodatku na gospodarstwo domowe, kwotę zwrotu kosztów podróży wypłacaną na małżonka oblicza się proporcjonalnie do długości okresu od dnia zawarcia małżeństwa do końca roku.

Zmiany w podstawie obliczeń, następujące ze względu na zmiany w statusie rodzinnym, które wystąpiły po terminie wypłaty, nie stanowią podstawy do żądania zwrotu wypłaconej kwoty.

Koszty podróży dla dzieci w wieku od czterech do 10 lat obliczane są na podstawie połowy ceny przejazdu, przy czym do celów tego obliczenia uważa się, że dzieci ukończyły czwarty lub dziesiąty rok życia dnia 1 stycznia danego roku.

2. Wypłata zryczałtowanego świadczenia na koszty podróży dokonywana jest w oparciu o koszty biletu powrotnego na podróż koleją pierwszą klasą w przypadku urzędników kategorii A i B oraz kategorii specjalnej – służby językowej oraz w oparciu o koszty biletu powrotnego na podróż drugą klasą w przypadku pozostałych urzędników. Jeśli odległość podróży tam i z powrotem wynosi 800 km lub więcej, wysokość świadczenia dla urzędników kategorii C i D oparta jest na kosztach biletu pierwszej klasy. W przypadku gdy dokonanie obliczenia na tej podstawie nie jest możliwe, warunki płatności określone są w drodze szczególnej decyzji organu powołującego.

W przypadku gdy długość trasy podróży koleją pomiędzy miejscem zatrudnienia urzędnika a jego miejscem pochodzenia przekracza 500 km oraz w przypadkach gdy zwykła trasa obejmuje przeprawę przez morze, urzędnik po przedstawieniu biletów uprawniony jest do zwrotu kosztów podróży samolotem w klasie bezpośrednio niższej niż klasa luksusowa lub pierwsza klasa.

3. Urzędnikowi, którego służba kończy się w ciągu roku kalendarzowego z jakichkolwiek przyczyn innych niż śmierć lub który przebywa na urlopie z przyczyn osobistych przez część roku, przysługuje, o ile był aktywnie zatrudniony w służbie instytucji Wspólnot Europejskich przez okres krótszy niż dziewięć miesięcy danego roku, jedynie część świadczenia przewidzianego w ust. 1, w wysokości proporcjonalnej do okresu aktywnego zatrudnienia.

4. Powyższe przepisy stosuje się do urzędników, których miejsce zatrudnienia oraz miejsce pochodzenia znajdują się w Europie. Urzędnik, którego miejsce zatrudnienia i/lub miejsce pochodzenia znajduje się poza Europą, uprawniony jest raz w roku kalendarzowym do otrzymania dla siebie oraz, jeżeli jest on uprawniony do otrzymania dodatku na gospodarstwo domowe, dla swojego małżonka i osób pozostających na jego utrzymaniu w rozumieniu art. 2 zwrotu kosztów podróży do swego miejsca pochodzenia, pod warunkiem przedstawienia odpowiednich dowodów, lub do zwrotu kosztów podróży do innego miejsca, z zastrzeżeniem, że koszty te nie przekraczają kosztów podróży do jego miejsca pochodzenia.

W przypadku gdy małżonek i inne osoby określone w art. 2 ust. 2 nie mieszkają razem z urzędnikiem w jego miejscu zatrudnienia, są one uprawnione, jednokrotnie w każdym roku kalendarzowym, po przedstawieniu odpowiednich dowodów, do zwrotu kosztów podróży z miejsca pochodzenia do miejsca zatrudnienia, albo do zwrotu – do wysokości tych ostatnich – kosztów podróży do innego miejsca.

D. Koszty przeprowadzki

Artykuł 9

1. Urzędnikowi zwracane są koszty związane z przeprowadzką jego mienia osobistego, włącznie z kosztami ubezpieczenia od zwykłych ryzyk (zniszczenie, kradzież, pożar), w przypadku gdy musi on zmienić miejsce zamieszkania w celu spełnienia wymogu art. 20 regulaminu pracowniczego i nie uzyskał zwrotu tych samych kosztów z innego źródła. Koszty są zwracane w wysokości nieprzekraczającej wcześniej zatwierdzonego kosztorysu. Właściwym departamentom instytucji przedkłada się co najmniej dwa kosztorysy; jeśli uznają one kosztorysy za zbyt wygórowane, mogą zaproponować inną firmę przewoźną. Kwota zwrotu kosztów może w takim przypadku zostać ograniczona do kwoty określonej w kosztorysie tej firmy.

2. W razie zakończenia służby lub śmierci urzędnika, zwracane są wydatki poniesione w związku z przeprowadzką z miejsca zatrudnienia do miejsca pochodzenia.

W przypadku gdy zmarły urzędnik był stanu wolnego wydatki zwracane są jego następcom prawnym.

3. Przeprowadzka urzędnika powołanego na czas nieokreślony musi nastąpić w terminie jednego roku od zakończenia przez urzędnika okresu próbnego.

Po zakończeniu służby przeprowadzka następuje w okresie trzech lat, zgodnie z art. 6 ust. 4 akapit drugi.

Wydatki związane z przeprowadzką powstałe po upływie terminu określonego powyżej zwracane są jedynie w wyjątkowych okolicznościach oraz na mocy szczególnej decyzji organu powołującego.

E. Dieta dzienna

Artykuł 10

(8) (10) (12) (13) (19) (23) (27) (31) (32) (35) (36) (38) (41) (42) (43) (45) (47) (48) (49) (53) (54) (56) (57) (58) (59) (60) (65) (66) (68) (70) (71) (72) (74) (76) (78) (80) (81) (84) (87) (89) (90) (92)

1. W przypadku gdy urzędnik wykaże, iż w celu spełnienia wymogu art. 20 regulaminu pracowniczego musi zmienić swoje miejsce zamieszkania, uprawniony jest on przez okres określony w ust. 2 do diety dziennej zgodnie z następującą tabelą:

	Urzędnik uprawniony do dodatku na gospodarstwo domowe		Urzędnik nieuprawniony do dodatku na gospodarstwo domowe	
	od 1 do 15 dnia	od 16 dnia	od 1 do 15 dnia	od 16 dnia
EUR na dzień kalendarzowy				
A 1 do A 3 i LA 3	71,91	33,88	49,37	28,37
A 4 do A 8 i LA 4 do LA 8 oraz kategoria B	69,78	31,60	47,36	24,71
Pozostałe grupy zaszeregowania	63,31	29,48	40,75	20,38

W przypadku gdy oboje małżonkowie będący urzędnikami Wspólnot Europejskich są uprawnieni do diety dziennej, kwoty wskazane w pierwszych dwóch kolumnach mają zastosowanie wobec małżonka, którego wynagrodzenie podstawowe jest wyższe. Stawki podane w pozostałych dwóch kolumnach stosuje się wobec drugiego małżonka.

Powyższa tabela jest poddawana przeglądowi przy każdym przeglądzie wysokości wynagrodzeń zgodnie z art. 65 regulaminu pracowniczego.

2. Okres, w którym przyznaje się dietę dzienną, wynosi:

- w przypadku urzędnika, który nie jest uprawniony do dodatku na gospodarstwo domowe: 120 dni,
- w przypadku urzędnika, który jest uprawniony do dodatku na gospodarstwo domowe: 180 dni lub, jeśli urzędnik jest zatrudniony na okres próbny, przez okres próbny i jeden miesiąc po jego zakończeniu.

W przypadku gdy oboje małżonkowie będący urzędnikami Wspólnot Europejskich są uprawnieni do diety dziennej, okres jej przysługiwania określony w lit. b) stosuje się do małżonka, którego wynagrodzenie podstawowe jest wyższe. Okres ustanowiony w lit. a) stosuje się do drugiego małżonka.

Dieta dzienna w żadnym przypadku nie przysługuje po dniu, w którym urzędnik przeprowadza się w celu w celu spełnienia wymogu art. 20 regulaminu pracowniczego.

3. Dieta dzienna przewidziana w ust. 1 jest obniżona o połowę w okresie, w którym urzędnik otrzymuje dietę dzienną z tytułu podróży służbowej zgodnie z art. 13.

F. Koszty podróży służbowej

Artykuł 11

1. Urzędnik odbywający podróż służbową na podstawie polecenia wyjazdu uprawniony jest do zwrotu kosztów podróży oraz do diety dziennej zgodnie z poniższymi przepisami.

Urzędnik otrzymujący dodatek wyrównawczy na mocy art. 7 ust. 2 regulaminu pracowniczego uprawniony jest do zwrotu kosztów podróży oraz do diety dziennej przysługujących urzędnikom w grupie zaszeregowania, do której został tymczasowo przydzielony.

2. W poleceniu wyjazdu określa się w szczególności przewidywany czas trwania podróży służbowej, na podstawie którego oblicza się wszelkie zaliczki, które urzędnik może pobrać na poczet diet dziennych. Poza przypadkami określonymi w szczególnej decyzji, zaliczki nie są wypłacane w przypadku, gdy podróż służbowa trwa nie dłużej niż 24 godziny i odbywa się w kraju, gdzie obowiązuje taka sama waluta, jak w miejscu zatrudnienia urzędnika.

Artykuł 12 (8) (14) (24) (78) (81)

1. Za koszt przejazdu urzędnika odbywającego podróż służbową uznaje się koszt biletu kolejowego na najkrótszą trasę, w pierwszej klasie dla urzędników kategorii A i B oraz kategorii specjalnej – służby językowej oraz w drugiej klasie dla pozostałych urzędników.

W przypadku gdy podróż tam i z powrotem obejmuje odległość 800 km lub większą, urzędnicy kategorii C i D, uprawnieni są do zwrotu kosztów biletu kolejowego pierwszej klasy.

Decyzją organu powołującego, urzędnicy kategorii C i D, odbywający podróż służbową obejmującą odległość tam i z powrotem krótszą niż 800 km, mogą zostać uprawnieni do zwrotu kosztów biletu kolejowego pierwszej klasy, jeśli towarzyszą członkowi instytucji lub urzędnikowi podróżującemu klasą pierwszą.

Koszty podróży obejmują ponadto:

- koszty rezerwacji miejsc oraz transportu niezbędnego bagażu,
- dopłaty za specjalne szybkie pociągi (zwrot za okazaniem biletu z dopłatą, jeśli został on wydany),
- dopłatę za miejsce sypialne (zwrot za okazaniem biletu na miejsce w wagonie sypialnym), w przypadku gdy podróż obejmuje nie mniej niż sześć godzin w porze nocnej między godziną 22.00 a 7.00,
 - w jednoosobowym przedziale sypialnym lub, jeśli jest niedostępny, specjalnym przedziale sypialnym w odniesieniu do urzędników należących do grup zaszeregowania A 1 do A 3 oraz LA 3,
 - w dwuosobowym przedziale sypialnym w odniesieniu do pozostałych urzędników,
 - w przypadku gdy w pociągu nie ma miejsc sypialnych kategorii określonej dla urzędników poniżej grupy zaszeregowania A 3 i LA 3, zwrot, za zgodą właściwego organu, obejmuje koszty podróży w przedziale kolejnej wyższej kategorii lub w jednoosobowym przedziale sypialnym, jeśli jest to jedyna kategoria dostępnych miejsc sypialnych.

2. Urzędnik może zostać upoważniony do podróżowania samolotem. W tym przypadku zwrotu dokonuje się po przedstawieniu odpowiednich biletów klasy bezpośrednio poniżej klasy luksusowej lub klasy pierwszej.

W drodze decyzji organu powołującego urzędnikom towarzyszącym członkom instytucji w trakcie określonej podróży służbowej może zostać przyznany, za okazaniem biletów, zwrot kosztów podróży samolotem tą samą klasą, z której korzystał członek instytucji w tej podróży.

Na warunkach określonych w przepisach przyjętych w drodze porozumienia między instytucjami Wspólnot, po zasięgnięciu opinii Komitetu ds. Regulaminu Pracowniczego, urzędnicy, którzy odbywają podróże służbowe w szczególnie męczących warunkach, mogą, w drodze decyzji organu powołującego, za okazaniem biletów, otrzymać zwrot kosztów podróży samolotem w wykorzystanej klasie.

W drodze specjalnej decyzji organu powołującego urzędnik może być upoważniony do zabrania ze sobą bagażu przekraczającego limit bagażu przewożonego bez dodatkowych opłat.

3. W przypadku podróży drogą morską klasa podróży jest określana w każdym przypadku przez organ powołujący.

Urzędnik podróżujący drogą morską, zamiast diety dziennej przewidzianej w art. 13, otrzymuje dodatek w wysokości 5,58 EUR na każde 24 godziny podróży.

4. Urzędnik może zostać upoważniony do wykorzystania własnego samochodu podczas danej podróży służbowej, pod warunkiem że czas podróży służbowej nie wydłuży się w związku z tym.

Zwrot kosztów podróży obliczany jest w takim przypadku zgodnie z zasadami, określonymi w ust. 1.

W przypadku gdy urzędnik odbywa regularnie podróże służbowe w szczególnych okolicznościach, organ powołujący może podjąć decyzję o przyznaniu mu zwrotu za każdy przejechany kilometr w miejsce zwrotu kosztów podróży koleją, w przypadku gdy korzystanie z transportu publicznego oraz zwrot kosztów podróży w normalnym trybie byłoby w sposób oczywisty niekorzystne.

Urzędnik upoważniony do wykorzystywania własnego samochodu pozostaje w pełni odpowiedzialny za wszelkie wypadki dotyczące samochodu lub osób trzecich. Musi on posiadać ubezpieczenie z tytułu odpowiedzialności cywilnej do wysokości, uznanej za odpowiednią przez organ powołujący.

Artykuł 13

(3) (6) (14) (17) (20) (22) (26) (29) (33) (39) (50) (55) (61) (78) (81) (82) (83) (85)

1. (a) Dietyienne z tytułu podróży służbowej wypłacane są zgodnie z następującą tabelą:

(w EUR)

	I	II	III
	Grupa zaszerogowania A 1 do A 3 oraz LA 3	Grupa zaszerogowania A 4 do A 8, LA 4 do LA 8 i kategoria B	Pozostałe grupy zaszerogowania
Belgia	84,06	149,63	138,47
Dania	91,70	179,28	165,82
Niemcy	74,14	127,10	117,63
Grecja	66,04	113,19	104,74
Hiszpania	68,89	141,30	130,76
Francja	72,58	130,29	120,60
Irlandia	80,94	165,20	152,73
Włochy	60,34	129,82	120,10
Luksemburg	82,00	143,48	132,65
Niderlandy	78,26	147,69	136,66
Portugalia	68,91	142,98	132,30
Zjednoczone Królestwo	86,89	199,21	184,31
Austria	74,47	121,81	121,81
Finlandia	92,34	155,60	155,60
Szwecja	92,91	156,54	156,54

b) W przypadku podróży służbowej poza terytoria europejskie Państw Członkowskich organ powołujący może podjąć decyzje o zastosowaniu innych stawek.

2. Dodatkowo do kwot określonych w kolumnie I powyższej tabeli zwrotowi podlega kwota wynikająca z rachunku hotelowego obejmującego koszty pokoju, obsługi oraz podatki, ale bez kosztów śniadania, do kwoty maksymalnej wynoszącej:

- 117,08 EUR w odniesieniu do Belgii,
- 148,07 EUR w odniesieniu do Danii,
- 97,03 EUR w odniesieniu do Niemiec,
- 99,63 EUR w odniesieniu do Grecji,
- 126,57 EUR w odniesieniu do Hiszpanii,
- 97,27 EUR w odniesieniu do Francji,
- 139,32 EUR w odniesieniu do Irlandii,
- 114,33 EUR w odniesieniu do Włoch,
- 106,92 EUR w odniesieniu do Luksemburga,
- 131,76 EUR w odniesieniu do Niderlandów,
- 124,89 EUR w odniesieniu do Portugalii,
- 149,03 EUR w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa,
- 128,58 EUR w odniesieniu do Austrii,
- 140,98 EUR w odniesieniu do Finlandii,
- 141,77 EUR w odniesieniu do Szwecji.

W przypadku gdy nie przedstawiono rachunku hotelowego, urzędnikowi zwracana jest kwota równa 40 % kwoty określonej powyżej, chyba że poniósł podlegające zwrotowi koszty miejsca w wagonie sypialnym lub nie musiał spędzać nocy poza miejscem zatrudnienia.

3. Stawki diety wymienione w kolumnie II i III zmniejszane są o 25 % za każdy podlegający odliczeniu zgodnie z przepisami ust. 5 dzień podróży służbowej, w trakcie którego urzędnik poniósł podlegające zwrotowi koszty miejsca w wagonie sypialnym.

4. Takich samych potrąceń dokonuje się w przypadku, gdy urzędnik nie musiał spędzać nocy poza miejscem zatrudnienia.

5. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 3 i 4 dieta dzienna z tytułu podróży służbowej obliczana jest zgodnie z następującymi zasadami:

a) Podróż służbowa trwająca do 24 godzin:

- do 6 godzin włącznie: zwrot faktycznie poniesionych kosztów do wysokości jednej czwartej diety dziennej,
- powyżej 6 do 12 godzin włącznie: połowa diety dziennej,
- powyżej 12 do 24 godzin włącznie: pełna dieta dzienna.

b) Podróż służbowa trwająca powyżej 24 godzin:

- za każdy okres 24 godzin: pełna dieta dzienna,
- za dalszy okres do 6 godzin: brak diety dziennej,
- za dalszy okres od 6 do 12 godzin: połowa diety dziennej,
- za dalszy okres powyżej 12 godzin: pełna dieta dzienna.

6. Dieta dzienna pokrywa wszelkie wydatki urzędników odbywających podróże służbową, łącznie z kosztami przejazdów w miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej poza wydatkami wymienionymi poniżej, które są zwracane za okazaniem rachunków:

- a) koszty telegramów oraz zamiejscowych i międzynarodowych rozmów telefonicznych, w przypadku gdy zostały one wykonane w celach służbowych;
- b) koszty reprezentacyjne w przypadkach objętych art. 14;
- c) wydatki o charakterze wyjątkowym, poniesione przy wykonywaniu zadań służbowych wynikające ze szczególnych instrukcji albo ze względu na działanie siły wyższej oraz w interesie instytucji, o ile przyznana dieta w sposób oczywisty nie pozwala na ich pokrycie.

7. W przypadku gdy w ramach podróży służbowej przewiduje się, że urzędnik będzie przebywał w jednym miejscu przez okres przynajmniej czterech tygodni, stawka diety dziennej może zostać zmniejszona o jedną czwartą, o ile zainteresowany urzędnik został o tym powiadomiony przed wyjazdem.

Decyzja o takim zmniejszeniu diety może zostać podjęta podczas trwania podróży służbowej; w takim przypadku decyzja ta jest skuteczna nie wcześniej, niż po ośmiu dniach od momentu, gdy zainteresowany urzędnik został o niej powiadomiony, pod warunkiem że okres podróży służbowej ma jeszcze trwać nie krócej niż cztery tygodnie od dnia powiadomienia.

8. W przypadku gdy urzędnik odbywający podróż służbową ma zapewniony posiłek przez jedną z instytucji Wspólnot, organ krajowy albo organizację lub organ międzynarodowy lub koszty posiłku są mu zwracane przez jedną z takich instytucji, lub jedna z takich instytucji ponosi koszty jego zakwaterowania, lub je zapewnia, urzędnik zobowiązany jest to zgłosić.

Dieta dzienna zmniejszana jest o 23 % kwoty określonej w kolumnie I oraz o 16 % kwot określonych w kolumnach II i III za każdy taki posiłek; diety przewidziane w kolumnach II i III są zmniejszane o 34 % za każdy dzień zakwaterowania. W przypadku gdy urzędnik odbywający podróż służbową ma zapewnione lub opłacone wszystkie posiłki i zakwaterowanie przez jedną z instytucji Wspólnot, organ krajowy albo organizację lub organ międzynarodowy, otrzymuje on, zamiast diet dziennych przewidzianych powyżej, dodatek w wysokości 26 % kwoty określonej w kolumnie I lub 17 % kwot określonych w kolumnach II i III.

9. Stawki określone w ust. 1, 2, 3, i 8 mogą zostać zmienione przez Radę, stanowiącą kwalifikowaną większość na wniosek Komisji, zgodnie z art. 148 ust. 2 tiret pierwsze Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą i art. 118 ust. 2 tiret pierwsze Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

G. Ryczałtowy zwrot kosztów

Artykuł 14

1. Urzędnikom, którzy ze względu na swoje obowiązki ponoszą regularnie koszty reprezentacyjne, organ powołujący może przyznać dodatek ryczałtowy i ustalić jego wysokość.

W szczególnych przypadkach, organ powołujący może ponadto podjąć decyzję o przejęciu części kosztów mieszkania danego urzędnika przez instytucję.

2. W przypadku urzędników, którzy na podstawie szczególnych instrukcji okazjonalnie ponoszą koszty reprezentacyjne w celach służbowych, kwotę zwrotu powyższych kosztów określa się w każdym konkretnym przypadku na podstawie przedłożonych rachunków, na warunkach określonych przez organ powołujący.

Artykuł 14a

Urzędnikowi zatrudnionemu w miejscu, gdzie problem z zakwaterowaniem został uznany za szczególnie poważny, można przyznać dodatek mieszkaniowy. Rada określa zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 65 ust. 3 regulaminu pracowniczego wykaz miejsc, w odniesieniu do których może zostać przyznany taki dodatek, maksymalną kwotę takiego dodatku oraz zasady jego przyznawania.

Artykuł 14b

Urzędnikowi zatrudnionemu w miejscu, gdzie problem z transportem został uznany za szczególnie poważny oraz kosztowny ze względu na odległość między miejscem zamieszkania a miejscem pracy, może zostać przyznany dodatek transportowy.

Rada określa zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 65 ust. 3 regulaminu pracowniczego wykaz miejsc, w odniesieniu do których może zostać przyznany taki dodatek, maksymalną kwotę takiego dodatku oraz zasady jego przyznawania.

Artykuł 15 (78) (81)

W drodze decyzji organu powołującego, urzędnicy grup zaszeregowania A 1 i A 2, którzy nie mają do swojej dyspozycji służbowego samochodu, mogą otrzymywać dodatek ryczałtowy, w wysokości nieprzekraczającej 892,42 EUR na rok na pokrycie kosztów przejazdów w granicach miasta, gdzie są oni zatrudnieni.

Dodatek może zostać przyznany, w drodze decyzji organu powołującego zawierającej uzasadnienie, także urzędnikowi, którego obowiązki stale wymagają przejazdów, do których może on na podstawie szczególnej decyzji wykorzystywać własny samochód.

Sekcja 4: Płatność należności

Artykuł 16 (78)

1. Wynagrodzenia są wypłacane urzędnikom piętnastego dnia każdego miesiąca za bieżący miesiąc. Kwota wynagrodzenia zaokrąglana jest w górę do pełnego centa.

2. W przypadku gdy wynagrodzenie przysługuje nie za cały miesiąc, kwota wynagrodzenia zostaje podzielona na części trzydzieste i liczba należnych trzydziestych części odpowiada:

- a) w przypadku gdy faktyczna liczba dni za które wynagrodzenie ma zostać wypłacone wynosi 15 lub mniej – liczbie dni, za które przysługuje wynagrodzenie;
- b) w przypadku gdy faktyczna liczba dni, za które wynagrodzenie ma zostać wypłacone, wynosi więcej niż 15 dni – różnicy między trzydziestoma a faktyczną liczbą dni, za które wynagrodzenie nie przysługuje.

3. W przypadku nabycia uprawnienia do dodatku rodzinnego oraz dodatku zagranicznego po dacie wstąpienia do służby, urzędnik otrzymuje je od pierwszego dnia miesiąca, w którym uzyskał tego rodzaju uprawnienie. Po ustaniu tego uprawnienia urzędnik otrzymuje należną kwotę aż do ostatniego dnia miesiąca, w którym uprawnienie ustało.

Artykuł 17 (28)

1. Wypłaty dokonuje się na rzecz każdego urzędnika w miejscu oraz w walucie państwa, w którym wykonuje on swoje obowiązki.

2. Na warunkach określonych w przepisach przyjętych za wspólnym porozumieniem przez instytucje Wspólnot, po zasięgnięciu opinii Komitetu ds. Regulaminu Pracowniczego, urzędnik może:

a) zlecić regularne przelewanie części swojego wynagrodzenia do maksymalnej wysokości przysługującego mu dodatku zagranicznego lub dodatku z tytułu zamieszkiwania zagranicą za pośrednictwem instytucji, w której jest zatrudniony:

— w walucie Państwa Członkowskiego, którego jest obywatelem, albo

— w walucie Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się miejsce jego zamieszkania albo w którym zamieszkuje członek jego rodziny pozostający na jego utrzymaniu, albo

— w walucie państwa, w którym był poprzednio zatrudniony lub państwa, w którym instytucja, w której jest zatrudniony, posiada swoją siedzibę, w przypadku urzędnika zatrudnionego poza terytorium Wspólnot Europejskich;

b) zlecić dokonywanie regularnych przelewów przekraczających maksymalną kwotę określoną na początku lit. a), pod warunkiem że środki te przeznaczone są na pokrycie wydatków urzędnika wynikających w szczególności z wykazanych regularnych zobowiązań poza granicami państwa, na terytorium którego instytucja, w której jest on zatrudniony, posiada swoją siedzibę lub poza granicami państwa, na terenie którego urzędnik wykonuje swoje obowiązki;

c) niezależnie od powyższych regularnych przelewów, wyjątkowo uzyskać w uzasadnionych przypadkach zgodę na przelanie kwot, do których chciałby posiadać dostęp w walutach określonych w lit. a).

3. Przelewów przewidzianych w ust. 2 dokonuje się według kursu walutowego określonego w art. 63 akapit drugi regulaminu pracowniczego; do przelewanych kwot stosuje się współczynnik odpowiadający stosunkowi współczynnika korygującego dla państwa, w którego walucie dokonuje się przelewu, oraz współczynnika korygującego dla państwa, w którym urzędnik jest zatrudniony.

Załącznik VIII: System emerytalno-rentowy

Rozdział 1 Przepisy ogólne

Artykuł 1

1. W przypadku gdy badania lekarskie przeprowadzane przed podjęciem przez urzędnika jego obowiązków wskazują, iż cierpi on na chorobę lub jest niepełnosprawny, organ powołujący, w zakresie, w jakim dotyczy to ryzyka wynikającego z takiej choroby lub niepełnosprawności, może podjąć decyzję o uprawnieniu tego urzędnika do otrzymywania świadczeń gwarantowanych w przypadku niezdolności do pracy lub śmierci dopiero po upływie okresu pięciu lat od dnia wstąpienia przez niego do służby we Wspólnotach.

Urzędnik może odwołać się od takiej decyzji do Komitetu ds. Inwalidztwa.

2. Urzędnik przebywający na urlopie w celu odbycia służby wojskowej traci prawo do świadczeń z tytułu inwalidztwa lub śmierci spowodowanych bezpośrednio wypadkiem lub chorobą wynikającymi z pełnienia służby wojskowej. Powyższe przepisy nie mają wpływu na uprawnienia do emerytury nabyte przez urzędnika w dniu rozpoczęcia służby wojskowej, przysługujące osobom uprawnionym po jego śmierci.

Rozdział 2 Emerytura oraz odprawa

Sekcja 1 Emerytura

Artykuł 2 (8)

Emerytura wypłacana jest na podstawie całkowitej liczby lat pełnienia służby przez danego urzędnika uprawniających go do otrzymania emerytury. Każdy rok pracy uwzględniony zgodnie z przepisami art. 3 zalicza się jako jeden rok służby uprawniający do emerytury, a każdy pełny miesiąc do zaliczenia jednej dwunastej roku służby uprawniającego do otrzymania emerytury.

Przy obliczaniu emerytury uwzględnia się nie więcej niż trzydzieści pięć lat służby uprawniających do emerytury.

Artykuł 3 (24)

W celu obliczenia liczby lat służby uprawniających do emerytury w rozumieniu art. 2, uwzględnia się, co następuje:

- a) okres służby w charakterze urzędnika jednej z instytucji trzech Wspólnot Europejskich posiadającego jeden ze statusów służbowych określonych w art. 35 lit. a), b) i e) regulaminu pracowniczego oraz, na warunkach określonych w art. 40 ust. 3 akapit drugi zdanie ostatnie regulaminu pracowniczego, status służbowy określony w art. 35 lit. c) regulaminu pracowniczego;
- b) okresy uprawnienia do świadczeń określonych w art. 41 i 50 regulaminu pracowniczego, maksymalnie w wymiarze pięciu lat;
- c) okres służby w jakimkolwiek innym charakterze zgodnie z zasadami określonymi w warunkach zatrudnienia innych pracowników Wspólnot;

pod warunkiem że urzędnik przez te okresy opłacał należne składki emerytalne.

Artykuł 4 (46)

Urzędnik, który uprzednio był zatrudniony jako urzędnik albo jako członek personelu tymczasowego i który zostaje zatrudniony w jednej z instytucji Wspólnot, nabywa nowe uprawnienia emerytalne. Może on zażądać, aby, do celów obliczenia jego uprawnień emerytalnych, uwzględniony został cały okres służby w charakterze urzędnika lub członka personelu tymczasowego, za który zostały opłacone składki, z zastrzeżeniem wpłacenia przez niego wszelkich kwot otrzymanych na podstawie art. 12 niniejszego załącznika lub art. 39 warunków zatrudnienia innych pracowników lub otrzymanych w ramach emerytury, powiększonych o odsetki składane według stawki wynoszącej 3,5 % w skali roku.

W przypadku gdy urzędnik uprawniony do emerytury nie wpłaci kwot określonych w akapicie pierwszym, kwota odpowiadająca ekwiwalentowi aktuarialnemu jego emerytury w momencie, gdy wypłata powyższej emerytury została mu wstrzymana, wraz z odsetkami składanymi według stawki 3,5 % w skali roku, zostaje mu wypłacona w formie odroczonej emerytury, płatnej po osiągnięciu wieku, w którym urzędnik ten kończy służbę.

W przypadku gdy urzędnik po zakończeniu swojej służby uprawniony jest do odprawy, jest ona obniżona o kwotę wypłaty dokonanej na podstawie art. 42 warunków zatrudnienia innych pracowników; w przypadku gdy osoba ta jest uprawniona do emerytury, jego uprawnienia emerytalne zmniejsza się proporcjonalnie do wysokości dokonanych wypłat na podstawie tego artykułu.

Artykuł 5 (8)

Bez względu na przepisy art. 2, urzędnik w wieku 60 lat, który przepracował mniej niż 35 lat uprawniających do emerytury oraz który nadal nabywa uprawnienia emerytalne na mocy art. 3, w odniesieniu do każdego roku służby między 60 rokiem życia a wiekiem, od którego otrzymuje on emeryturę, uprawniony jest do podwyższenia o 5 % uprawnień emerytalnych nabytych przez niego w wieku 60 lat; jego emerytura nie może jednak przekraczać 70 % ostatniego wynagrodzenia podstawowego, zgodnie z art. 77 akapit drugi lub trzeci regulaminu pracowniczego.

Taka podwyżka przysługuje również w przypadku śmierci urzędnika, który był nadal zatrudniony po ukończeniu 60 roku życia.

Artykuł 6 (8)

Kwota minimum socjalnego do celów obliczenia wysokości świadczeń emerytalnych jest równa wysokości wynagrodzenia podstawowego urzędnika na pierwszym stopniu w grupie zaszerogowania D 4.

Artykuł 7

Ekwiwalent aktuarialny emerytury jest nie niższy niż kwota, którą urzędnik otrzymałby, gdyby zastosowano wobec niego przepisy art. 12.

W przypadku gdy ekwiwalent aktuarialny emerytury, płatny zgodnie z poprzednimi przepisami jest niższy niż ta kwota, urzędnik otrzymuje emeryturę, której ekwiwalent aktuarialny jest równy kwocie określonej w akapicie pierwszym.

Artykuł 8

Za ekwiwalent aktuarialny emerytury uważa się wartość kapitałową świadczenia przysługującego urzędnikowi, obliczoną według ostatnich tabel dotyczących śmiertelności opracowanych przez organ budżetowy zgodnie z przepisami art. 39, przy zastosowaniu stopy oprocentowania wynoszącej 3,5 % rocznie.

Artykuł 9

Urzędnik, kończąc służbę przed ukończeniem 60 roku życia, może złożyć wniosek, aby wypłata jego emerytury:

- została odroczone do pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu w którym ukończy on 60 rok życia, albo
- rozpoczęła się niezwłocznie, pod warunkiem że ukończył on 50 rok życia. W tym przypadku wysokość emerytury ulega zmniejszeniu w zależności od wieku tego urzędnika w momencie rozpoczęcia pobierania przez niego emerytury, zgodnie z poniższą tabelą:

Stosunek pomiędzy emeryturą wypłacaną wcześniej oraz emeryturą w wieku 60 lat

Wiek w momencie wcześniejszego przejścia w stan spoczynku	Współczynnik
50	0,50678
51	0,53834
52	0,57266
53	0,61009
54	0,65099
55	0,69582
56	0,74508
57	0,79936
58	0,85937
59	0,92593

Artykuł 10

Prawo do otrzymywania emerytury przysługuje od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym dany urzędnik, automatycznie lub na swój wniosek jest przenoszony w stan spoczynku; do momentu pierwszej wypłaty emerytury urzędnik nadal otrzymuje wynagrodzenie.

Artykuł 11 (40) (67)

1. Urzędnik, który kończy służbę we Wspólnotach, w celu:

- podjęcia służby w administracji albo w organizacji krajowej lub międzynarodowej, która zawarła umowę ze Wspólnotami,
- wykonywania działalności zawodowej na podstawie zatrudnienia lub na własny rachunek, z tytułu której nabywa uprawnienia emerytalne w ramach systemu, którego organy administracji zawarły umowę ze Wspólnotami,

uprawniony jest do przekazania ekwiwalentu aktuarialnego swoich praw do emerytury we Wspólnotach do funduszu emerytalnego tej administracji lub organizacji albo do funduszu emerytalnego, w ramach którego nabywa uprawnienia emerytalne z tytułu zatrudnienia lub prowadzenia działalności na własny rachunek.

2. W odniesieniu do urzędnika, który podejmuje służbę we Wspólnotach po:

- zakończeniu służby w administracji rządowej albo w organizacji krajowej lub międzynarodowej, lub
- wykonywaniu działalności zawodowej na podstawie zatrudnienia lub na własny rachunek,

przy powołaniu go na urzędnika na czas nieokreślony może zlecić wpłatę na rzecz Wspólnot ekwiwalentu aktuarialnego albo zryczałtowaną wartość wykupu praw do emerytury, które nabył z tytułu takiej działalności.

W takim przypadku instytucja, w której urzędnik pełni służbę, biorąc pod uwagę jego grupę zaszerogowania, do której został powołany na urzędnika na czas nieokreślony, określa liczbę lat służby uprawniających do emerytury, które są zaliczane w ramach jej systemu emerytalnego w związku z poprzednim okresem zatrudnienia, na podstawie kwoty ekwiwalentu aktuarialnego lub zryczałtowanej wartości wykupu praw do emerytury.

3. Ustęp 2 stosuje się również wobec urzędnika, który jest przywracany na stanowisko po okresie oddelegowania na podstawie art. 37 akapit pierwszy lit. a) tiret drugie regulaminu pracowniczego oraz urzędnikowi, który jest przywracany na stanowisko po upływie okresu urlopu z przyczyn osobistych zgodnie z art. 40 regulaminu pracowniczego.

Sekcja 2: Odprawa*Artykuł 12*

Urzędnik kończący służbę z innych powodów niż śmierć lub niezdolność do pracy przed ukończeniem 60 roku życia, o ile nie jest on uprawniony do emerytury oraz nie mają do niego zastosowania przepisy art. 11 ust. 1, jest uprawniony w momencie zakończenia służby, do wypłaty:

- a) kwoty zapisanej na jego koncie w ramach tymczasowego wspólnego systemu emerytalno-rentowego instytucji Wspólnot w dniu wejścia w życie regulaminu pracowniczego, powiększonej o odsetki składane według stawki wynoszącej 3,5 % rocznie;
- b) łącznej sumy składek emerytalnych potrąconych z wynagrodzenia, wraz z odsetkami składanymi naliczanymi według stawki 3,5 % w skali roku;
- c) odprawy, pod warunkiem że nie został on wydalony ze służby, w wysokości proporcjonalnej do rzeczywistego czasu służby po dniu wejścia w życie regulaminu pracowniczego, obliczonej na podstawie kwoty jednego i pół wynagrodzenia miesięcznego przed potrąceniami, za każdy rok służby. W przypadkach objętych przepisami art. 11 ust. 2, okres poprzedniego zatrudnienia jest uważany za rzeczywisty czas służby przy uwzględnieniu ilości lat służby uprawniających do emerytury, które zostały zaliczone zgodnie z art. 11 ust. 2 akapit drugi temu urzędnikowi przez instytucję, w której jest zatrudniony przy wejściu w życie regulaminu pracowniczego;
- d) całkowitej kwoty wpłaconej na rzecz Wspólnot, zgodnie z przepisami art. 11 ust. 2, w przypadku gdy kwota ta przypada za okres przed wejściem w życie regulaminu pracowniczego, oraz jednej trzeciej tej kwoty przypadającej za okres po wejściu w życie regulaminu pracowniczego, powiększonej o odsetki składane według stawki wynoszącej 3,5 % w skali roku.

Artykuł 12a

Urzędnikowi, który kończy służbę przed dniem 1 lipca 1969 r. po odbyciu mniej niż 11 lat służby, który uprawniony jest do emerytury, przysługuje prawo wyboru pomiędzy emeryturą a odprawą obliczoną zgodnie z przepisami art. 12 lit. a) do d).

Rozdział 3 Renta inwalidzka

Artykuł 13 (8)

Urzędnikowi, z zastrzeżeniem przepisów art. 1 ust. 1, przysługuje w okresie niezdolności do pełnienia służby renta inwalidzka zgodnie z art. 78 regulaminu pracowniczego, w przypadku gdy Komitet ds. Inwalidztwa stwierdzi, że urzędnik, który nie ukończył 65 roku życia w okresie, w którym nabywał uprawnienia emerytalne, stał się całkowicie i trwale niezdolny do pełnienia służby we Wspólnocie, co uniemożliwia mu wykonywanie obowiązków związanych ze stanowiskiem w jego kategorii i w związku z tym musi on zakończyć służbę.

Renta inwalidzka nie może być wypłacana osobie pobierającej emeryturę.

Artykuł 14 (8) (46)

Uprawnienie do renty inwalidzkiej powstaje pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po przeniesieniu danego urzędnika w stan spoczynku na podstawie art. 53 regulaminu pracowniczego.

W przypadku gdy były urzędnik przestaje spełniać wymogi otrzymywania renty inwalidzkiej, jest on przywracany na pierwsze wakuujące stanowisko w swojej kategorii lub kategorii specjalnej, odpowiadające jego szczeblowi kariery, pod warunkiem że urzędnik ten posiada kwalifikacyjne niezbędne do objęcia tego stanowiska. Jeżeli urzędnik odmawia objęcia zaproponowanego mu stanowiska, utrzymuje swoje uprawnienia do przywrócenia na kolejne wakuujące stanowisko w swojej kategorii lub kategorii specjalnej, odpowiadające jego szczeblowi kariery, o ile posiada on niezbędne kwalifikacje do jego objęcia; jeżeli urzędnik odmawia przyjęcia stanowiska po raz drugi, może zostać zwolniony z urzędu; w tym przypadku stosuje się odpowiednio przepisy art. 16 załącznika VIII.

W przypadku śmierci byłego urzędnika otrzymującego rentę inwalidzką, uprawnienia do renty wygasają z końcem miesiąca kalendarzowego, w którym nastąpiła śmierć.

Artykuł 15 (46)

Do czasu ukończenia przez byłego urzędnika pobierającego rentę inwalidzką 60 roku życia, instytucja może kierować go na okresowe badania lekarskie w celu upewnienia się, że spełnia on nadal wymogi otrzymywania renty inwalidzkiej.

Artykuł 16 (46)

W przypadku gdy były urzędnik pobierający rentę inwalidzką jest przywracany na stanowisko w jego instytucji lub w jakiegokolwiek innej instytucji, okres, w którym pobierał on rentę inwalidzką, jest uwzględniany do celów obliczania jego emerytury, bez konieczności zapłaty przez urzędnika składek.

Rozdział 4 Renta rodzinna

Artykuł 17 (8) (46)

W przypadku śmierci urzędnika posiadającego jeden ze statusów służbowych określonych w art. 35 regulaminu pracowniczego, wdowa po nim uprawniona jest do renty wdowiej w wysokości równej 60 % emerytury, która wypłacana byłaby urzędnikowi, gdyby był do niej uprawniony w momencie śmierci, niezależnie od minimalnego czasu służby oraz wieku, pod warunkiem że małżeństwo trwało przynajmniej rok oraz z zastrzeżeniem przepisów art. 1 ust. 1 oraz art. 22.

Czas trwania małżeństwa nie jest brany pod uwagę, jeżeli z małżeństwa zawartego przez urzędnika lub z jego poprzedniego małżeństwa pochodzi jedno lub więcej dzieci, a wdowa utrzymuje lub utrzymywała te dzieci albo jeżeli śmierć urzędnika została spowodowana przez jego niepełnosprawność lub chorobę, które powstały w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych lub w związku z wypadkiem.

Artykuł 17a (40)

Z zastrzeżeniem art. 1 ust. 1 i art. 22, wdowa po byłym urzędniku, który został odwołany ze stanowiska lub wobec którego zastosowany został środek dotyczący zakończenia służby na podstawie rozporządzeń (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68, (Euratom, EWWiS, EWG) nr 2530/72 lub (EWWiS, EWG, Euratom) nr 1543/73, oraz który zmarł w trakcie otrzymywania miesięcznego świadczenia z tytułu odwołania ze stanowiska w interesie służby zgodnie z art. 50 regulaminu pracowniczego lub na podstawie wyżej wspomnianych rozporządzeń, uprawniona jest do renty wdowiej w wysokości równej 60 % emerytury, która byłaby wypłacana na rzecz urzędnika, gdyby był do niej uprawniony w momencie śmierci, niezależnie od minimalnego czasu służby oraz wieku, pod warunkiem że pozostawała z urzędnikiem w związku małżeńskim przynajmniej przez okres roku.

Kwota renty wdowiej przewidzianej w akapicie pierwszym nie może być niższa od kwot określonych w art. 79 akapit drugi regulaminu pracowniczego. Kwota renty wdowiej nie może jednak przekraczać kwoty pierwszej emerytury, do której byłyby urzędnik byłby uprawniony, gdyby pozostał przy życiu i gdyby została mu przyznana emerytura po wykorzystaniu prawa do jednego z powyższych świadczeń.

Czas trwania małżeństwa określony w akapicie pierwszym nie jest brany pod uwagę, jeśli z małżeństwa, które urzędnik zawarł przed zakończeniem służby pochodzi jedno lub więcej dzieci, a wdowa utrzymuje lub utrzymywała te dzieci pozostające na utrzymaniu w rozumieniu art. 2 ust. 2 załącznika VII.

Nie bierze się również pod uwagę czasu trwania małżeństwa, jeśli śmierć byłego urzędnika nastąpiła w związku z jedną z okoliczności określonych w art. 17 akapit drugi *in fine*.

Artykuł 18 (8)

W przypadku gdy były urzędnik otrzymywał emeryturę, wdowa po nim jest uprawniona do renty wdowiej w wysokości 60 % emerytury, jaką urzędnik otrzymywał w chwili śmierci, pod warunkiem że małżeństwo trwało w momencie zakończenia służby przynajmniej od roku oraz z zastrzeżeniem przepisów art. 22. Renta wdowia wynosi co najmniej 35 % ostatniego wynagrodzenia podstawowego urzędnika, nie może być jednak wyższa niż emerytura, którą otrzymywał urzędnik w chwili śmierci.

Czas trwania małżeństwa nie jest brany pod uwagę, jeżeli z małżeństwa zawartego przez byłego urzędnika przed zakończeniem służby pochodzi jedno lub więcej dzieci, pod warunkiem że wdowa utrzymuje lub utrzymywała te dzieci.

Artykuł 18a (8)

Wdowa po byłym urzędniku, który zakończył służbę przed ukończeniem 60 roku życia oraz wniósł o wstrzymanie wypłaty emerytury do pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym ukończył 60 rok życia, jest uprawniona, pod warunkiem że pozostawała w związku małżeńskim z urzędnikiem przynajmniej od roku w momencie zakończenia przez niego służby oraz z zastrzeżeniem przepisów art. 22, do renty wdowiej w wysokości 60 % emerytury, która podlegałaby wypłacie na rzecz urzędnika po ukończeniu przez niego 60 roku życia. Kwota renty wdowiej wynosi co najmniej 35 % ostatniego wynagrodzenia podstawowego, nie może jednak przekraczać kwoty emerytury, która byłaby wypłacana urzędnikowi po ukończeniu przez niego 60 roku życia.

Czas trwania małżeństwa nie jest brany pod uwagę, jeżeli z małżeństwa zawartego przez byłego urzędnika przed zakończeniem służby pochodzi jedno lub więcej dzieci, pod warunkiem że wdowa utrzymuje lub utrzymywała te dzieci.

Artykuł 19 (8) (46)

W przypadku gdy były urzędnik otrzymywał rentę inwalidzką, wdowa po nim uprawniona jest do otrzymywania renty wdowiej, w wysokości 60 % kwoty renty inwalidzkiej, którą otrzymywał urzędnik w chwili śmierci, z zastrzeżeniem przepisów art. 22, pod warunkiem że pozostawała w związku małżeńskim z urzędnikiem przed przyznaniem mu renty inwalidzkiej.

Kwota renty wdowiej wynosi co najmniej 35 % ostatniego wynagrodzenia podstawowego, nie może jednak przekraczać kwoty renty inwalidzkiej, którą małżonek otrzymywał w chwili śmierci.

Artykuł 20 (46)

Do celów art. 17a, 18, 18a oraz 19 czas trwania małżeństwa nie jest brany pod uwagę w przypadku, gdy małżeństwo, mimo iż zostało zawarte po zakończeniu służby przez urzędnika, trwało co najmniej pięć lat.

Artykuł 21 (8) (46)

1. Renta sieroca przewidziana w art. 80 akapit pierwszy, drugi i trzeci regulaminu pracowniczego dla pierwszej sieroty równa jest ośmiu dziesiątym kwoty renty wdowiej, do której uprawniona byłaby wdowa po urzędniku lub byłym urzędniku, któremu przysługiwała emerytura lub renta inwalidzka, bez uwzględniania obniżek określonych w art. 25.

Renta sieroca nie może być niższa od kwoty minimum socjalnego, z zastrzeżeniem przepisów art. 22.

2. Renta sieroca dla każdego następnego dziecka pozostającego na utrzymaniu podwyższana jest o kwotę stanowiącą równowartość dwukrotnego dodatku na dziecko.

Sieroty uprawnione są do dodatku edukacyjnego w przypadkach, gdy spełnione są warunki określone w art. 3 załącznika VII.

3. Łączna kwota renty sieroczej i dodatku na dziecko dzielona jest w równych częściach między uprawnione sieroty.

Artykuł 22 (46)

W przypadku gdy urzędnik pozostawia wdowę oraz sieroty z poprzedniego małżeństwa lub innych następców prawnych, łączna kwota rent jest obliczana tak, jakby wdowa posiadała wszystkie powyższe osoby na swoim utrzymaniu i rozdzielana między te grupy osób proporcjonalnie w stosunku do rent, które zostałyby przyznane każdemu uprawnionemu traktowanemu w oddzielny sposób.

W przypadku gdy urzędnik pozostawia sieroty pochodzące z różnych małżeństw, łączna kwota rent jest obliczana tak, jakby wszystkie dzieci pochodziły z tego samego małżeństwa i rozdzielana między te grupy osób proporcjonalnie w stosunku do rent, które zostałyby przyznane każdemu uprawnionemu, traktowanemu w oddzielny sposób.

Do celów obliczenia powyższego podziału, dzieci pochodzące z poprzedniego małżeństwa jednego z małżonków, które zostały uznane za pozostające na utrzymaniu w rozumieniu art. 2 załącznika VII, zostają włączone do kategorii dzieci pochodzących z małżeństwa urzędnika lub byłego urzędnika, któremu przysługiwała emerytura lub renta inwalidzka.

W przypadku określonym w akapicie drugim, wstępni uznani za osoby pozostające na utrzymaniu w rozumieniu art. 2 załącznika VII, traktowani są w ten sam sposób jak dzieci pozostające na utrzymaniu oraz, do celów obliczenia powyższego rozdziału, zostają włączeni do kategorii zstępnych.

Artykuł 23 (46)

Uchylony

Artykuł 24 (8) (46)

Prawo do renty rodzinnej powstaje pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, następującego po miesiącu, w którym nastąpiła śmierć urzędnika lub byłego urzędnika, któremu przysługiwała emerytura lub renta inwalidzka. Jednakże w przypadku gdy po śmierci urzędnika lub osoby uprawnionej do emerytury lub renty dokonano wypłaty przewidzianej w art. 70 regulaminu pracowniczego, prawo to powstaje dopiero pierwszego dnia czwartego miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła śmierć.

Prawo do renty rodzinnej wygasa wraz z końcem miesiąca kalendarzowego, w którym otrzymujący rentę zmarł lub przestał spełniać wymogi otrzymywania renty.

Artykuł 25 (46)

W przypadku gdy różnica wieku między zmarłym urzędnikiem lub byłym urzędnikiem, któremu przysługiwała emerytura lub renta inwalidzka, a jego małżonkiem, pomniejszona o czas trwania ich związku małżeńskiego wynosi ponad 10 lat, renta rodzinna, obliczona zgodnie z poprzednimi przepisami, podlega w następujący sposób obniżce za każdy pełny rok różnicy:

- o 1 % za lata od 10 do 20,
- o 2 % za lata od 20 do 25, ale bez 25 roku,
- o 3 % za lata od 25 do 30 lat, ale bez 30 roku,
- o 4 % za lata od 30 do 35 lat, ale bez 35 roku,
- o 5 % za lata od 35.

Artykuł 26

Prawo do otrzymywania renty wdowiej wygasa w przypadku ponownego zawarcia związku małżeńskiego. Wdowa jest uprawniona do niezwłocznej wypłaty kwoty stanowiącej równowartość dwukrotnej wysokości rocznej kwoty przysługującej jej renty wdowiej, pod warunkiem że nie ma zastosowania art. 80 akapit drugi regulaminu pracowniczego.

Artykuł 27 (24) (46)

Rozwiedziona żona urzędnika lub byłego urzędnika uprawniona jest do otrzymania renty rodzinnej zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału, pod warunkiem że może wykazać, iż w chwili śmierci byłego małżonka przysługiwało jej uprawnienie do otrzymywania od niego środków utrzymania na mocy wyroku sądowego lub w wyniku ugody zawartej między nią a jej byłym mężem.

Renta rodzinna nie może przekraczać kwoty świadczenia na utrzymanie należnego w chwili śmierci jej byłego męża, po dostosowaniu tej kwoty zgodnie z przepisami art. 82 regulaminu pracowniczego.

Uprawnienie rozwiedzionej żony wygasa w przypadku ponownego zawarcia przez nią małżeństwa przed śmiercią jej byłego męża. Przepisy art. 26 stosuje się w przypadku powtórnego zawarcia małżeństwa po śmierci byłego męża.

Artykuł 28 (24) (46)

Jeżeli zmarły urzędnik pozostawia więcej niż jedną rozwiedzioną żonę uprawnioną do renty rodzinnej albo jedną lub więcej rozwiedzionych żon oraz wdowę uprawnioną do renty rodzinnej, renta jest dzielona proporcjonalnie w stosunku do czasu trwania poszczególnych małżeństw. Zastosowanie mają przepisy art. 27 akapit drugi i trzeci.

Jeżeli jedna z osób uprawnionych do renty umiera lub zrzeka się swojego udziału w rencie wdowiej, udział tej osoby powiększa udziały pozostałych osób, z wyjątkiem przypadków, gdy uprawnienie to przechodzi na sieroty na mocy art. 80 akapit drugi regulaminu pracowniczego.

Obniżki z tytułu różnicy wieku, zgodnie z art. 25, są dokonywane oddzielnie w odniesieniu do rent podzielonych zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

Artykuł 29

W przypadku gdy na mocy art. 42 rozwiedziona żona traci prawo do renty, całkowita kwota renty wypłacana jest na rzecz wdowy, pod warunkiem że nie ma zastosowania art. 80 regulaminu pracowniczego.

Rozdział 5 Renty tymczasowe*Artykuł 30 (46)*

Małżonek urzędnika posiadającego jeden ze statusów wymienionych w art. 35 regulaminu pracowniczego, którego miejsce pobytu pozostaje nieznanne przez okres dłuższy niż rok, lub osoby uznane za pozostające na jego utrzymaniu otrzymują tymczasowo rentę rodzinną, do której byłiby uprawnieni na podstawie przepisów niniejszego załącznika.

Artykuł 31 (46)

Małżonek lub osoby uznane za pozostające na utrzymaniu byłego urzędnika otrzymującego emeryturę lub rentę inwalidzką, którego miejsce pobytu jest nieznanne przez okres dłuższy niż rok, mogą tymczasowo otrzymywać rentę rodzinną, do której byłiby uprawnieni na podstawie przepisów niniejszego załącznika.

Artykuł 31a (46)

Małżonek lub osoby uznane za pozostające na utrzymaniu byłego urzędnika w rozumieniu art. 18a załącznika VIII lub byłego urzędnika uprawnionego do świadczenia z tytułu odwołania ze stanowiska w interesie służby na mocy art. 50 regulaminu pracowniczego lub na podstawie rozporządzeń (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 lub (Euratom, EWWiS, EWG) nr 2530/72, lub (EWWiS, EWG, Euratom) nr 1543/73, lub (EWWiS, EWG, Euratom) nr 2150/82, lub (EWWiS, EWG, Euratom) nr 1679/85 mogą, jeśli miejsce pobytu byłego urzędnika pozostaje nieznanne przez okres dłuższy niż rok, otrzymywać rentę rodzinną, do której byłiby uprawnieni na podstawie przepisów niniejszego załącznika.

Artykuł 32 (46)

Przepisy art. 31 stosuje się do osób uznanych za pozostające na utrzymaniu osoby otrzymującej lub uprawnionej do otrzymywania renty rodzinnej, której miejsce pobytu pozostaje nieznanne przez okres dłuższy niż rok.

Artykuł 33 (46)

Tymczasowe renty rodzinne na podstawie art. 30, 31, 31a i 32 przekształca się w zwykłe renty rodzinne, jeśli śmierć urzędnika lub byłego urzędnika została należycie potwierdzona lub został on prawomocnym wyrokiem sądu uznany za zmarłego.

Rozdział 6 Podwyżki rent w odniesieniu do dzieci pozostających na utrzymaniu*Artykuł 34 (8) (46)*

Przepisy art. 81 akapit drugi regulaminu pracowniczego stosuje się także wobec osób otrzymujących rentę tymczasową.

Przepisy art. 81 regulaminu pracowniczego nie mają zastosowania w stosunku do dzieci urodzonych później niż 300 dni po śmierci urzędnika lub byłego urzędnika otrzymującego emeryturę lub rentę inwalidzką.

Artykuł 35 (8)

Przyznanie emerytury, renty inwalidzkiej, renty rodzinnej lub renty tymczasowej nie uprawnia do otrzymywania dodatku zagranicznego.

Rozdział 7

Sekcja 1 Finansowanie systemu emerytalno-rentowego

Artykuł 36

Od wynagrodzenia potrąca się składki na system emerytalno-rentowy przewidziany w art. 77 do 84 regulaminu pracowniczego.

Artykuł 37(24)

Oddelegowany urzędnik nadal opłaca składki określone w art. 36, obliczane na podstawie wynagrodzenia podstawowego odpowiadającego jego stopniowi oraz grupie zaszerogowania. Stosuje się to również do urzędników, którzy otrzymują świadczenie w związku z przeniesieniem w tymczasowy stan spoczynku lub odwołaniem ze stanowiska w interesie służby, oraz urzędników przebywających na urlopie z przyczyn osobistych, którzy nadal uzyskują uprawnienia emerytalne na warunkach określonych w art. 40 ust. 3 regulaminu pracowniczego, maksymalnie przez okres do pięciu lat, zgodnie z art. 3.

Wszelkie świadczenia, do których może być uprawniony urzędnik lub jego następcy prawni na podstawie przepisów dotyczących systemu emerytalno-rentowego obliczane są na podstawie tego wynagrodzenia podstawowego.

Artykuł 38

Nie można żądać zwrotu właściwie potrąconych składek. Nienależnie potrącone składki nie uprawniają do otrzymania świadczeń emerytalno-rentowych; składki te podlegają zwrotowi bez odsetek na wniosek urzędnika lub jego następców prawnych.

Artykuł 39

Organy budżetowe, po konsultacji z jednym lub kilkoma wykwalifikowanymi aktuariuszami oraz z Komitetem ds. Regulaminu Pracowniczego przewidzianym w art. 10 regulaminu pracowniczego, opracowują tabele śmiertelności, inwalidztwa oraz oszacowanie podwyżek wynagrodzeń, które wykorzystuje się przy obliczaniu wartości aktuarialnych przewidzianych w regulaminie pracowniczym oraz w niniejszym załączniku.

Sekcja 2 Obliczanie rent i emerytur

Artykuł 40 (8)

Instytucja zatrudniająca urzędnika w momencie zakończenia jego zatrudnienia, odpowiedzialna jest za obliczanie kwoty emerytury, renty inwalidzkiej, renty rodzinnej oraz renty tymczasowej. Szczegółowe zestawienie obliczonych świadczeń przekazywane jest urzędnikowi lub jego następcom prawnym oraz Komisji Wspólnot Europejskich, która wypłaca świadczenia emerytalno-rentowe, równocześnie z decyzją o przyznaniu emerytury lub renty.

Emerytura lub renta inwalidzka nie może być wypłacana osobom pobierającym wynagrodzenie od jednej z instytucji trzech Wspólnot Europejskich lub świadczenia należne na podstawie art. 41 i 50 regulaminu pracowniczego.

Artykuł 41

Kwotę renty lub emerytury można w dowolnym momencie obliczyć ponownie, w przypadku gdy popełniono błąd lub doszło do jakiegokolwiek pominięcia.

Renty lub emerytury podlegają zmianie wysokości lub cofnięciu, w przypadku gdy przyznanie danego świadczenia było sprzeczne z przepisami regulaminu pracowniczego lub niniejszego załącznika.

Artykuł 42 (46)

W przypadku śmierci urzędnika lub byłego urzędnika, któremu przysługiwała emerytura lub renta inwalidzka, gdy jego następcy prawni nie złożyli w ciągu roku od jego śmierci wniosku o przyznanie przysługujących im świadczeń, tracą oni swoje uprawnienia, chyba że wykażą, iż nie mogli złożyć wniosku w terminie z powodu siły wyższej.

Artykuł 43 (46)

Były urzędnik oraz jego następcy prawni, którym przysługują świadczenia w ramach systemu emerytalno-rentowego zobowiązani są do przedstawienia na piśmie dowodów, jakie mogą być od nich wymagane oraz powiadamiają instytucję określoną art. 45 akapit drugi o wszelkich okolicznościach mogących mieć wpływ na ich uprawnienia.

Artykuł 44

W przypadku gdy urzędnik został, w części lub całkowicie, pozbawiony swoich uprawnień do emerytury na podstawie art. 86 regulaminu pracowniczego, jest on uprawniony do żądania zwrotu opłaconych przez niego składek proporcjonalnie do kwoty, o jaką została zmniejszona emerytura.

Sekcja 3 Wypłata świadczeń

Artykuł 45 (46)

Świadczenia w ramach systemu emerytalno-rentowego wypłacane są co miesiąc z dołu.

Świadczenia wypłacane są w imieniu Wspólnoty przez instytucję wyznaczoną przez organy budżetowe; żadna inna instytucja nie może, obojętnie pod jaką nazwą, wypłacać z własnych funduszy, świadczeń przewidzianych w ramach niniejszego systemu emerytalno-rentowego.

Emerytury i renty mogą być, według wyboru osób uprawnionych, wypłacane w walucie ich państwa pochodzenia, ich państwa zamieszkania albo państwa, w którym mieści się siedziba instytucji zatrudniającej urzędnika; dokonany wybór obowiązuje przynajmniej przez okres dwóch lat.

Artykuł 46 (46)

Kwoty należne Wspólnotom od urzędnika lub byłego urzędnika otrzymującego emeryturę lub rentę inwalidzką w dniu płatności danego świadczenia w ramach niniejszego systemu emerytalno-rentowego, są potrącane z kwoty jego świadczenia lub świadczeń przysługujących jego następcom prawnym. Potrącenie to może być rozłożone na kilka miesięcy.

Artykuł 47 (46)

uchylony

Rozdział 8 Przepisy przejściowe

Artykuł 48

Urzędnikowi, który uzyskał na podstawie przepisów przejściowych uprawnienia wynikające z regulaminu pracowniczego, przysługują uprawnienia do świadczeń emerytalnych obliczanych od dnia przystąpienia do tymczasowego wspólnego systemu emerytalno-rentowego instytucji Wspólnot.

Na wniosek urzędnika jego uprawnienia do świadczeń emerytalnych, bez względu na jakiegokolwiek sprzeczne z tym przepisy regulaminu pracowniczego, obliczane są od dnia, w którym wstąpił on do służby instytucji jednej z trzech Wspólnot Europejskich w jakimkolwiek charakterze. W przypadku gdy w trakcie całej lub części poprzedniej służby nie opłacał on składek w ramach systemu emerytalno-rentowego, może nabyć uprawnienia emerytalne za okres, w którym nie mógł opłacać składek, poprzez wpłatę odpowiedniej kwoty w ratach. Składki wniesione przez urzędnika, wraz z odpowiednimi kwotami wniesionymi przez instytucję, uważa się za zapisane na rachunku urzędnika w ramach tymczasowego systemu emerytalno-rentowego w dniu wejścia w życie regulaminu pracowniczego.

Artykuł 49

W przypadku gdy urzędnik wykorzystał przysługującą mu możliwość wycofania ze swojego rachunku w tymczasowym wspólnym systemie emerytalno-rentowym instytucji Wspólnot kwot, do których opłacenia był zobowiązany w swoim państwie pochodzenia w celu zachowania tam swoich uprawnień do świadczeń emerytalnych, jego uprawnienia emerytalne za okres, w którym należał do tymczasowego wspólnego systemu emerytalno-rentowego, są zmniejszane proporcjonalnie do wysokości kwot wycofanych z tego rachunku.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania w przypadku, gdy urzędnik zwrócił się z wnioskiem, w terminie trzech miesięcy od zastosowania wobec niego regulaminu pracowniczego, o umożliwienie mu zwrotu tych kwot wraz z odsetkami składanymi według stawki 3,5 % w skali roku.

Artykuł 50

Urzędnik, który uzyskał na podstawie przepisów przejściowych uprawnienia wynikające z regulaminu pracowniczego, jest uprawniony, w przypadku zakończenia służby w wieku 65 lat bez ukończenia wymaganych zgodnie z art. 77 akapit pierwszy regulaminu pracowniczego 10 lat służby, do wyboru wypłaty świadczenia obliczonego zgodnie z przepisami art. 12 lub emerytury w proporcjonalnej wysokości zgodnie z art. 77 akapit drugi regulaminu pracowniczego.

Artykuł 51

Niniejszy system emerytalno-rentowy ma zastosowanie do wdów oraz następców prawnych pracowników Wspólnot, którzy zmarli w czasie aktywnego zatrudnienia przed wejściem w życie regulaminu pracowniczego oraz do wszelkich pracowników Wspólnot, którzy przed wejściem w życie regulaminu pracowniczego stali się całkowicie i trwale niezdolni do pełnienia służby w rozumieniu art. 78 regulaminu pracowniczego, z zastrzeżeniem przeniesienia na Wspólnoty kwot z rachunku danej osoby w ramach tymczasowego wspólnego systemu emerytalno-rentowego instytucji Wspólnot. Wspólnoty ponoszą odpowiedzialność za wypłatę świadczeń przewidzianych w ramach tego systemu emerytalno-rentowego.

Załącznik IX: Postępowanie dyscyplinarne**Artykuł 1**

Organ powołujący przedkłada Komisji dyscyplinarnej sprawozdanie, w którym jasno przedstawia zarzucane czyny oraz w razie potrzeby okoliczności sprawy.

Sprawozdanie przekazywane jest przewodniczącemu Komisji Dyscyplinarnej, który powiadamia o nim członków Komisji oraz obwinionego urzędnika.

Artykuł 2

Po otrzymaniu sprawozdania, obwiniony urzędnik ma prawo wglądu do swoich akt osobowych oraz sporządzenia kopii wszelkich dokumentów dotyczących postępowania.

Artykuł 3

Na pierwszym posiedzeniu Komisji Dyscyplinarnej przewodniczący wyznacza jednego z jej członków do opracowania ogólnego sprawozdania o danej sprawie.

Artykuł 4

Na przygotowanie swojej obrony obwinionemu urzędnikowi przysługuje nie mniej niż 15 dni od dnia otrzymania sprawozdania wszczynającego postępowanie dyscyplinarne.

Urzędnik stając przed Komisją Dyscyplinarną ma prawo przedstawiać swoje uwagi na piśmie lub ustnie, powoływać świadków oraz korzystać z pomocy wybranego przez siebie obrońcy.

Artykuł 5

Institucji przysługuje również prawo do powoływania świadków.

Artykuł 6

W przypadku gdy Komisja Dyscyplinarna uzna, że zarzucane czyny lub okoliczności sprawy nie zostały dostatecznie wyjaśnione, może zarządzić dochodzenie, podczas którego każda ze stron może przedstawić swoje stanowisko oraz ustosunkować się do stanowiska drugiej strony.

Dochodzenie prowadzone jest przez sprawozdawcę. Do celów prowadzonego dochodzenia, Komisja Dyscyplinarna może zażądać przedstawienia jej wszelkich dokumentów dotyczących rozpatrywanej sprawy.

Artykuł 7

W oparciu o przedłożone dokumenty oraz uwzględniając wszelkie oświadczenia złożone ustnie lub na piśmie przez urzędnika oraz świadków oraz na podstawie wyników podjętego w odpowiednich przypadkach dochodzenia, Komisja dyscyplinarna, większością głosów, wydaje opinię zawierającą uzasadnienie o tym, jaki środek dyscyplinarny powinien zostać zastosowany w związku z zarzucanymi czynami, oraz przekazuje swoją opinię organowi powołującemu oraz urzędnikowi w terminie miesiąca od daty przekazania sprawy Komisji. Termin rozpatrzenia sprawy wynosi trzy miesiące, w przypadku gdy Komisja zarządziła przeprowadzenie dochodzenia.

W przypadku wszczęcia postępowania karnego przeciwko obwinionemu urzędnikowi, Komisja Dyscyplinarna może postanowić o zawieszeniu wydania swojej opinii do czasu wydania orzeczenia przez sąd.

Organ powołujący podejmuje decyzję w terminie miesiąca; uprzednio wysłuchuje on urzędnika.

Artykuł 8

Przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej nie bierze udziału w głosowaniu w sprawach rozpatrywanych przez Komisję, z wyjątkiem zagadnień proceduralnych oraz w przypadku równego rozkładu głosów.

Zapewnia on wykonanie decyzji Komisji oraz przekazuje do wiadomości każdego członka wszelkie informacje oraz dokumenty dotyczące danej sprawy.

Artykuł 9

Sekretarz protokołuje przebieg posiedzeń Komisji Dyscyplinarnej.

Świadkowie podpisują protokół zawierający ich zeznania.

Wszyscy członkowie Komisji Dyscyplinarnej podpisują opinię zawierającą uzasadnienie, o której mowa w art. 7.

Artykuł 10

Urzędnik ponosi koszty wynikłe z jego inicjatywy w trakcie postępowania dyscyplinarnego, w szczególności opłaty uiszczone wybranej jako obrońcy osobie spoza trzech Wspólnot Europejskich, w przypadku gdy postępowanie dyscyplinarne skutkuje zastosowaniem jednej z kar dyscyplinarnych przewidzianych w art. 86 ust. 2 lit. c) do g) regulaminu pracowniczego lub w przypadku gdy postępowanie na podstawie art. 51 regulaminu pracowniczego powoduje zwolnienie z powodu nienależytego wykonywania obowiązków.

Artykuł 11

W przypadku zaistnienia nowych faktów wspartych odpowiednimi dowodami, postępowanie dyscyplinarne może zostać wznowione przez organ powołujący z urzędu lub na wniosek zainteresowanego urzędnika.

Załącznik X (51): Przepisy szczególne mające zastosowanie do urzędników pełniących służbę w państwie trzecim

Rozdział 1 Przepisy ogólne

Artykuł 1

Niniejszy załącznik ustanawia przepisy szczególne mające zastosowanie do urzędników Wspólnot Europejskich pełniących służbę w państwie trzecim.

Jedynie obywatele Państw Członkowskich Wspólnot mogą wstąpić do służby w takim państwie, a organ powołujący nie może stosować wyjątku przewidzianego w art. 28 lit. a) regulaminu pracowniczego.

Ogólne przepisy wykonawcze przyjmowane są zgodnie z przepisami art. 110 regulaminu pracowniczego.

Artykuł 2

W drodze decyzji organu powołującego, urzędnicy są okresowo przenoszeni w interesie służby, w razie potrzeby bez względu na to, czy istnieją wakujące stanowiska pracy.

Stanowiska pracy, które mają zostać obsadzone przez urzędników pełniących służbę poza Wspólnotami, mogą zostać zgłoszone jako wakujące dopiero po zakończeniu procedury przenoszenia wskazanej w akapicie pierwszym (zwanej dalej „procedurą mobilności”).

Artykuł 3

Organ powołujący, w celu umożliwienia udziału w ograniczonych czasowo szkoleniach kształcających w ramach procedury mobilności, może podjąć decyzję o powierzeniu urzędnikowi pełniącemu służbę poza Wspólnotami stanowiska w Państwie Członkowskim Wspólnot Europejskich; okres powierzenia takiego stanowiska, które nie jest poprzedzone ogłoszeniem o wakującym stanowisku, nie może przekraczać czterech lat. W drodze odstępstwa od art. 1 akapit pierwszy, organ powołujący może podjąć decyzję na podstawie ogólnych przepisów wykonawczych, iż urzędnik w okresie tego tymczasowego powierzenia stanowiska nadal podlega niektórym przepisom niniejszego załącznika, z wyłączeniem art. 5, 10 i 12.

Rozdział 2 Obowiązki

Artykuł 4

Urzędnik wykonuje swoje obowiązki w miejscu, które zostało mu wyznaczone przy jego powołaniu lub przeniesieniu w interesie służby w ramach procedury mobilności.

Artykuł 5

Jeśli instytucja zapewnia urzędnikowi zakwaterowanie, które odpowiada liczbie członków jego rodziny pozostających na jego utrzymaniu, jest on zobowiązany tam zamieszkiwać.

Rozdział 3 Warunki pracy

Artykuł 6

Urzędnik jest uprawniony do corocznego urlopu w wymiarze 5 dni kalendarzowych za każdy miesiąc służby w roku kalendarzowym.

Artykuł 7

W roku, w którym urzędnik rozpoczyna lub kończy pełnienie służby w państwie trzecim, uprawniony jest do pięciu dni urlopu w odniesieniu do każdego pełnego miesiąca służby, do pięciu dni kalendarzowych za niepełny miesiąc służby obejmujący ponad 15 dni oraz do dwóch i pół dnia kalendarzowego za każdy niepełny miesiąc służby obejmujący 15 dni lub mniej.

W przypadku gdy urzędnik, z przyczyn innych niż wymagania służbowe, nie wykorzystał całego swojego urlopu corocznego przed końcem danego roku kalendarzowego, czas urlopu, który może zostać przeniesiony na kolejny rok, nie może być dłuższy niż 20 dni.

Artykuł 8

Organ powołujący może w wyjątkowych przypadkach, w drodze szczególnej decyzji zawierającej uzasadnienie, przyznać urzędnikowi urlop wypoczynkowy, biorąc pod uwagę szczególnie trudne warunki życia w miejscu pełnienia przez niego służby. Dla każdego takiego miejsca, organ powołujący określa miasto lub miasta, gdzie można skorzystać z urlopu wypoczynkowego.

Artykuł 9

1. Urlop coroczny może zostać wykorzystany w całości lub może zostać podzielony na kilka okresów zgodnie z życzeniem urzędnika przy uwzględnieniu wymogów służby. Jednakże musi on obejmować przynajmniej jeden okres 20 kolejnych dni kalendarzowych.

2. Urlop wypoczynkowy określony w art. 8 nie może przekraczać okresu 15 dni roboczych w każdym roku pełnienia służby. Nie może być on łączony z urlopem corocznym, ani nie może być przenoszony z jednego roku na następny.

Okres urlopu wypoczynkowego jest przedłużany o czas podróży, zgodnie z przepisami art. 7 załącznika V do regulaminu pracowniczego.

Rozdział 4 Wynagrodzenie oraz świadczenia z tytułu zabezpieczenia społecznego

Sekcja 1 Wynagrodzenie oraz dodatki rodzinne

Artykuł 10

1. Dodatek ze względu na warunki życia jest ustalany, zgodnie z miejscem zatrudnienia urzędnika, jako odsetek kwoty referencyjnej. Kwota referencyjna obejmuje całkowite wynagrodzenie podstawowe łącznie z dodatkiem zagranicznym, dodatkiem na gospodarstwo domowe oraz dodatkiem na dzieci pozostające na utrzymaniu, pomniejszone o potrącenia określone w regulaminie pracowniczym lub w rozporządzeniach wykonawczych do niego.

W przypadku gdy urzędnik jest zatrudniony w państwie, w którym warunki życia mogą być uznane za równoważne z warunkami normalnie występującymi we Wspólnocie, nie wypłaca się takiego dodatku.

W przypadku innych miejsc zatrudnienia, dodatek ze względu na warunki życia ustalany jest w sposób określony poniżej.

Czynniki brane pod uwagę przy ustalaniu dodatku ze względu na warunki życia są następujące:

- warunki zdrowotne oraz warunki opieki szpitalnej,
- kwestie bezpieczeństwa,
- warunki klimatyczne,

do których to trzech czynników stosuje się współczynnik wynoszący 1:

- stopień odizolowania,
- inne warunki lokalne,

do których stosuje się współczynnik wynoszący 0,5.

Każdy z czynników posiada następującą wartość:

0: w przypadku gdy warunki są normalne, ale nie równoważne z warunkami normalnie spotykanymi we Wspólnocie,

2: w przypadku gdy warunki są trudne w porównaniu z warunkami normalnie spotykanymi we Wspólnocie,

4: w przypadku gdy warunki są bardzo trudne w porównaniu z warunkami normalnie spotykanymi we Wspólnocie.

Dodatek ustala się jako odsetek kwoty referencyjnej wskazanej w akapicie pierwszym, zgodnie z następującą skalą:

- 10 %, w przypadku gdy wartość jest równa 0,
- 15 %, w przypadku gdy wartość jest wyższa niż 0 ale nie wyższa niż 2,
- 20 %, w przypadku gdy wartość jest wyższa niż 2 ale nie wyższa niż 5,
- 25 %, w przypadku gdy wartość jest wyższa niż 5 ale nie wyższa niż 8,
- 35 %, w przypadku gdy wartość jest wyższa niż 8.

Dodatki ze względu na warunki życia ustalone dla każdego miejsca zatrudnienia są poddawane przeglądowi oraz w razie potrzeby dostosowywane przez organ powołujący po uzyskaniu opinii Komitetu Pracowniczego.

2. Jeśli warunki życia w miejscu zatrudnienia powodują osobiste zagrożenie dla urzędnika, na podstawie szczególnej decyzji organu powołującego zawierającej uzasadnienie, wypłacany jest mu dodatkowy dodatek tymczasowy. Dodatek ten ustalany jest jako odsetek kwoty referencyjnej określonej w ust. 1 akapit pierwszy:

- w wysokości 5 %, w przypadku gdy organ nie zaleca swojemu personelowi osiedlania się w danym miejscu zatrudnienia ze swoimi rodzinami;
- w wysokości 10 %, w przypadku gdy organ podejmuje decyzję o tymczasowym zmniejszeniu liczby personelu pełniącego służbę w danym miejscu zatrudnienia.

Artykuł 11 (78)

Wynagrodzenie, jak również dodatki określone w art. 10, wypłacane są w euro w Belgii. Stosuje się do nich taki sam współczynnik korygujący, jak mający zastosowanie do wynagrodzeń urzędników zatrudnionych w Belgii.

Artykuł 12

Na żądanie urzędnika, organ powołujący może podjąć decyzję o wypłaceniu całości lub części jego wynagrodzenia w walucie państwa zatrudnienia. W takim przypadku do wynagrodzenia stosuje się współczynnik korygujący obowiązujący dla miejsca zatrudnienia i przelicza się je według odpowiedniego kursu walutowego.

W wyjątkowych, właściwie uzasadnionych przypadkach organ powołujący może wypłacać całość lub część wynagrodzenia w walucie innej niż waluta państwa zatrudnienia w taki sposób, aby zachowana została jego siła nabywcza.

Artykuł 13

Rada co sześć miesięcy ustala współczynniki korygujące określone w art. 12 w celu zapewnienia w możliwie najszerszym zakresie, by urzędnicy korzystali z równej siły nabywczej, bez względu na ich miejsce zamieszkania. Rada, wykorzystując procedurę pisemną, w terminie miesiąca, na wniosek Komisji podejmuje decyzję większością kwalifikowaną przewidzianą w art. 148 ust. 2 akapit drugi tiret pierwsze Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą oraz art. 118 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej. Jeżeli Państwo Członkowskie żąda zbadania propozycji Komisji pod względem formalnym, Rada podejmuje decyzję w terminie dwóch miesięcy.

W przypadku gdy zmiany kosztów utrzymania mierzonych na podstawie współczynnika korygującego oraz odpowiedniego kursu walutowego przekroczyły dla danego państwa 5 % od czasu ostatniego dostosowania, Komisja podejmuje decyzję w sprawie zastosowania środków tymczasowych w celu dostosowania współczynnika korygującego oraz powiadamia o tym Radę w możliwie jak najkrótszym czasie.

Artykuł 14

Komisja przedkłada Radzie roczne sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszego załącznika, w szczególności w sprawie ustalania stawki dodatku ze względu na warunki życia zgodnie z art. 10.

Artykuł 15

Na warunkach określonych przez organ powołujący, urzędnik otrzymuje dodatek edukacyjny w celu pokrycia rzeczywiście ponoszonych kosztów kształcenia, który jest wypłacany po przedstawieniu przez urzędnika rachunków. Z wyjątkiem przypadków uznanych za wyjątkowe przez organ powołujący, dodatek ten nie przekracza wysokości trzykrotności podwojonej kwoty maksymalnego dodatku edukacyjnego.

Artykuł 16 (78)

Należny urzędnikowi zwrot kosztów wypłacany jest albo w euro, albo, na podstawie uzasadnionego wniosku urzędnika, w walucie państwa zatrudnienia.

Urzędnicy mogą wybrać płatność dodatku na zagospodarowanie lub dodatku na ponowne zagospodarowanie w euro albo w walucie nowego miejsca zamieszkania; w tym ostatnim przypadku do kwoty dodatku stosuje się współczynnik korygujący obowiązujący dla danego miejsca oraz przelicza się ją według odpowiedniego kursu walutowego.

Sekcja 2 Przepisy dotyczące zwrotu kosztów

Artykuł 17

Urzędnik, któremu instytucja nie zapewnia umeblowanego mieszkania i który z powodów od niego niezależnych, zobowiązany jest do zmiany miejsca zamieszkania w miejscu zatrudnienia, w drodze szczególnej decyzji organu powołującego zawierającej uzasadnienie otrzymuje po przedstawieniu rachunków zwrot kosztów poniesionych w związku z przeprowadzką, zgodnie z przepisami dotyczącymi przeprowadzek.

W takim przypadku otrzymuje on, po przedstawieniu rachunków, zwrot rzeczywistych kosztów zagospodarowania w wysokości nieprzekraczającej połowy dodatku na zagospodarowanie.

Artykuł 18

Urzędnik, który w miejscu swojego zatrudnienia zamieszkuje w hotelu ze względu na to, że nie zostało mu jeszcze przyznane zakwaterowanie przewidziane w art. 5 lub nie jest ono już zapewniane, albo który z powodów od siebie niezależnych nie był w stanie zamieszkać w swoim mieszkaniu, otrzymuje zwrot kosztów hotelu dla siebie oraz swojej rodziny po przedstawieniu rachunków hotelowych, za uprzednią zgodą organu powołującego.

Otrzymuje on również połowę dodatku dziennego.

Wydatki określone w akapicie pierwszym i drugim zwracane są w granicach określonych w art. 10 załącznika VII regulaminu pracowniczego, z wyjątkiem przypadków, gdy organ powołujący w drodze szczególnej decyzji stwierdzi, iż zachodzi przypadek siły wyższej.

W przypadku gdy nie może zostać zapewnione zakwaterowanie w hotelu, urzędnik uprawniony jest do zwrotu rzeczywistych kosztów najmu tymczasowego mieszkania, za uprzednią zgodą organu powołującego.

Artykuł 19

Urzędnik, któremu nie oddano do dyspozycji samochodu służbowego na potrzeby przejazdów służbowych na obszarze jego działalności, otrzymuje za korzystanie z własnego samochodu ryczałt kilometrowy, którego wysokość jest ustalana przez organ powołujący.

Artykuł 20

Urzędnikowi przysługuje zwrot kosztów podróży w związku z urlopem wypoczynkowym ze swojego miejsca zatrudnienia do objętego zezwoleniem miejsca spędzania urlopu dla siebie oraz, jeśli jest on uprawniony do dodatku na gospodarstwo domowe, dla jego małżonka oraz osób pozostających na jego utrzymaniu, jeśli razem z nim zamieszkują.

W przypadku gdy podróż koleją jest niemożliwa lub niewykonalna, zwrot dokonywany jest na podstawie szczególnej decyzji po okazaniu biletów lotniczych, niezależnie od odległości.

Artykuł 21

Urzędnik, który zobowiązany jest do zmiany miejsca zamieszkania w celu spełnienia wymogów art. 20 regulaminu pracowniczego oraz art. 4 niniejszego załącznika oraz który nie dokonuje przeprowadzki swojego mienia, podejmując swoje obowiązki, po przedstawieniu rachunków, uprawniony jest do zwrotu kosztów transportu jego rzeczy osobistego użytku, z zastrzeżeniem warunków określonych przez organ powołujący.

W przypadku gdy w następstwie przeniesienia urzędnik zobowiązany jest do zmiany miejsca zamieszkania w celu spełnienia wymogów art. 20 regulaminu pracowniczego, instytucja, w zależności od rodzaju zakwaterowania, które może mu być zapewnione w miejscu zatrudnienia oraz z zastrzeżeniem warunków określonych przez organ powołujący, ponosi koszty przeprowadzki całości lub jego części majątku osobistego z miejsca, w którym rzeczywiście się on znajduje, do miejsca zatrudnienia lub koszty transportu rzeczy osobistego użytku urzędnika, lub koszty ich magazynowania. Zwrot może obejmować niektóre lub wszystkie wymienione rodzaje kosztów.

W przypadku zakończenia służby przez urzędnika lub jego śmierci, instytucja, z zastrzeżeniem warunków określonych przez organ powołujący, ponosi rzeczywiste koszty przeprowadzki całości lub części jego majątku osobistego z miejsca, w którym rzeczywiście się on znajduje, do miejsca pochodzenia lub koszty transportu jego rzeczy osobistego użytku z miejsca zatrudnienia do jego miejsca pochodzenia. Zwrot może obejmować niektóre lub wszystkie wymienione rodzaje kosztów.

W przypadku śmierci urzędnika stanu wolnego, zwrotu dokonuje się na rzecz jego następców prawnych.

Artykuł 22

Urzędnikowi w okresie próbnym wypłacany jest zaliczkowo tymczasowy dodatek na zakwaterowanie oraz zwrot kosztów przewozu rzeczy osobistego użytku jego małżonka oraz osób pozostających na utrzymaniu.

Jeżeli urzędnik w okresie próbnym nie zostaje powołany na czas nieokreślony po zakończeniu swojego okresu próbnego, instytucja może w wyjątkowych przypadkach, na warunkach określonych przez organ powołujący, zażądać zwrotu tych kwot do połowy ich wysokości.

Artykuł 23

W przypadku gdy instytucja nie zapewnia urzędnikowi zakwaterowania, opłacany przez niego czynsz jest zwracany, pod warunkiem że zakwaterowanie odpowiada zakresowi jego obowiązków oraz składowi osobowemu rodziny pozostającej na jego utrzymaniu.

Sekcja 3 Świadczenia z tytułu zabezpieczenia społecznego

Artykuł 24

Urzędnik, jego małżonek, dzieci oraz inne osoby pozostające na jego utrzymaniu objęci są dodatkowym ubezpieczeniem chorobowym w odniesieniu do różnicy między wydatkami faktycznie poniesionymi oraz płatnościami w ramach ubezpieczenia chorobowego zgodnie z art. 72 regulaminu pracowniczego; nie dokonuje się zwrotów na podstawie art. 72 ust. 3.

Połowę składki na to ubezpieczenie pokrywa urzędnik; wysokość składki urzędnika nie może jednak przekraczać 0,6 % jego wynagrodzenia podstawowego; pozostała część składki jest pokrywana przez instytucję.

Urzędnik, jego małżonek, dzieci oraz inne osoby pozostające na jego utrzymaniu ubezpieczone są w zakresie kosztów przeniesienia się z przyczyn zdrowotnych w sytuacjach zagrożenia, lub w sytuacjach wyjątkowego zagrożenia; składka ubezpieczeniowa opłacana jest w całości przez instytucję.

Artykuł 25

Małżonek, dzieci oraz inne osoby pozostające na utrzymaniu urzędnika ubezpieczeni są od następstw wypadków mających miejsce poza Wspólnotą, w państwach znajdujących się w wykazie sporządzonym przez organ powołujący.

Połowę składki ubezpieczeniowej opłaca urzędnik, drugą połowę instytucja.

Rozdział 5 Przepisy dyscyplinarne

Artykuł 26

Jeśli urzędnik objęty przepisami tytułu VIIIa regulaminu pracowniczego podlega procedurze dyscyplinarnej, Komisja Dyscyplinarna składa się z dwóch członków zatrudnionych w siedzibie instytucji wyłonionych w drodze losowania z każdej z list określonych art. 5 ust. 1 akapit drugim i trzecim załącznika II do regulaminu pracowniczego.

Rozdział 6 Przepisy przejściowe

Artykuł 27

Zgodnie z przepisami wykonawczymi, które zostaną przyjęte przez organ powołujący po uzyskaniu opinii Komitetu Pracowniczego, urzędnik lub członek personelu objętego rozporządzeniem (Euratom, EWWiS, EWG) nr 3018/87⁽¹⁾, przez okres nie przekraczający okresu oddelegowania trwającego w momencie wejścia w życie niniejszych przepisów oraz maksymalnie przez okres pięciu lat, otrzymuje wynagrodzenie przynajmniej równe wynagrodzeniu, które otrzymywał bezpośrednio przed wejściem w życie tych przepisów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 9.10.1987, str. 1.

Załącznik XI: Zasady stosowania art. 64 i 65 regulaminu pracowniczego (62)**Rozdział 1 Coroczny przegląd wysokości wynagrodzeń**

(Artykuł 65 ust. 1 regulaminu pracowniczego)

Sekcja 1 Czynniki określające roczne dostosowanie wysokości wynagrodzeń

Artykuł 1

1. *Sprawozdanie Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich*

Do celów przeglądu przewidzianego w art. 65 ust. 1 regulaminu pracowniczego, Urząd Statystyczny Wspólnot Europejskich – zwany dalej „Urzędem Statystycznym” – opracowuje co roku, przed końcem września, sprawozdanie w sprawie zmian w kosztach utrzymania w Brukseli, parytetów siły nabywczej między Brukselą a innymi miejscami zatrudnienia w Państwach Członkowskich oraz zmian siły nabywczej wynagrodzeń w krajowej administracji centralnej zwanych dalej „zmianami siły nabywczej”.

Okres odniesienia w stosunku do tych danych wynosi 12 miesięcy poprzedzających dzień 1 lipca roku, w którym przeprowadzany jest przegląd.

2. *Zmiany w kosztach utrzymania w odniesieniu do Brukseli (wspólny współczynnik)*

Urząd Statystyczny, w porozumieniu z krajowymi urzędami statystycznymi Państw Członkowskich – zwanymi dalej „krajowymi urzędami” – opracowuje wspólny współczynnik w celu dokonania pomiarów zmian w kosztach utrzymania ponoszonych przez urzędników Wspólnot Europejskich w Brukseli.

3. *Parytety siły nabywczej*

a) Urząd Statystyczny, w porozumieniu z krajowymi urzędami, oblicza parytety siły nabywczej, które określają równoważność siły nabywczej wynagrodzeń urzędników europejskich pełniących służbę w stolicach Państw Członkowskich oraz w niektórych innych miejscach zatrudnienia, określonych w art. 9, w stosunku do Brukseli.

b) Parytety siły nabywczej obliczane są w taki sposób, iż każdy wskaźnik podstawowy jest weryfikowany w drodze bezpośredniego badania przynajmniej raz na pięć lat.

4. *Zmiany siły nabywczej wynagrodzeń krajowych urzędników administracji centralnej (wskaźniki szczególne)*

a) Do celów określenia podwyższenia lub obniżenia się udziału procentowego zmiany w sile nabywczej wynagrodzeń w krajowych administracjach centralnych, Urząd Statystyczny, na podstawie informacji dostarczonych przez urzędy krajowe, oblicza szczególne wskaźniki odzwierciedlające zmiany w rzeczywistym wynagrodzeniu urzędników w każdej administracji centralnej w trakcie okresu odniesienia.

Wskaźniki szczególne dzielą się na:

— jeden wskaźnik dla każdej z czterech kategorii A, B, C i D,

— jeden średni wskaźnik, ustalony w celu odzwierciedlenia liczby krajowych urzędników w każdej z tych czterech kategorii.

Każdy z tych wskaźników określany jest w stawce brutto oraz netto. W odniesieniu do przejścia ze wartości brutto do netto, należy uwzględnić ustawowe potrącenia oraz ogólne współczynniki podatkowe.

W celu określenia wskaźników brutto oraz netto dla wszystkich Państw Członkowskich łącznie, wyniki dla danego kraju są określane przez wysokość całkowitego uposażenia urzędników administracji centralnych, jak wskazano w statystykach ostatnio opublikowanych w zakresie krajowych zestawień rachunkowych.

b) Na wniosek Urzędu Statystycznego, urzędy krajowe dostarczają mu dodatkowych informacji, które uważa on za konieczne w celu opracowania szczególnego wskaźnika mierzącego dokładnie zmiany w sile nabywczej wynagrodzeń krajowej administracji centralnej.

Jeśli po przeprowadzeniu dalszych konsultacji z rządami krajowymi, Urząd Statystyczny znajduje nieprawidłowości statystyczne w uzyskanych informacjach lub uważa za niemożliwe opracowanie wskaźników, które dokonują pomiarów zmiany w rzeczywistym dochodzie urzędników w danym Państwie Członkowskim z dokładnością statystyczną, składa sprawozdanie w tej sprawie Komisji oraz dostarcza jej wszystkich materiałów potrzebnych do przeprowadzenia oceny.

- c) Urząd Statystyczny przeprowadza również ocenę statystyczną różnicy pomiędzy stawkami netto i brutto wskaźników szczególnych.
- d) Poza wskaźnikami szczególnymi, Urząd Statystyczny przedkłada wskaźniki kontrolne w formie danych w sprawie rzeczywistego wynagrodzenia przypadającego na głowę w administracji publicznej oraz w administracji centralnej, opracowanych zgodnie z definicjami rachunków narodowych.

Do sprawozdania Urzędu Statystycznego w sprawie szczególnych wskaźników załączane są wyjaśnienia dotyczące różnic między tymi wskaźnikami oraz wspomniane powyżej wskaźniki kontrolne.

Artykuł 2

Komisja opracuje przed końcem 1992 roku, oraz później co trzy lata, szczegółowe sprawozdanie w sprawie wymogów dotyczących naboru do instytucji oraz przekazuje je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Na podstawie tego sprawozdania Komisja, w razie potrzeby, po konsultacji z innymi instytucjami w ramach przepisów regulaminu pracowniczego, przedstawia Radzie wnioski w oparciu o wszystkie odpowiednie elementy.

Sekcja 2 Metody rocznego dostosowania wysokości wynagrodzeń

Artykuł 3

1. Rada, stanowiąc na wniosek Komisji, podejmuje na podstawie art. 65 ust. 3 regulaminu pracowniczego, w oparciu o kryteria określone w przepisach sekcji 1, decyzje dotyczącą dostosowania wysokości wynagrodzeń przed końcem każdego roku ze skutkiem od dnia 1 lipca.

2. Kwota dostosowania wysokości wynagrodzeń stanowi iloczyn wskaźnika szczególnego oraz wspólnego współczynnika, określonego w taki sposób, iż wskaźnik belgijski (brukselski składnik kapitałowy) liczy się jako 25 %. Dostosowania dokonuje się w stawkach netto oraz może być ono wyrażone jako jednolity ogólny odsetek lub w sposób nieproporcjonalny.

Dostosowanie w związku z tym może być wyrażone jako:

- jeden lub kilka odsetków,
- i/lub
- określona kwota.

Jeśli dostosowanie nie jest wyrażone jedynie w formie odsetka, następuje ono w taki sposób, iż zmiana w całkowitej sumie wynagrodzeń odpowiada dostosowaniu wyrażonemu procentowo.

3. Kwota ustalonego w ten sposób dostosowania oraz współczynniki korygujące mające zastosowanie do urzędników pełniących służbę w Belgii, po zastosowaniu art. 63 akapit czwarty regulaminu pracowniczego jest włączana do tabeli płac zawartej w art. 66 regulaminu pracowniczego oraz w art. 20 i 63 warunków zatrudnienia innych pracowników, w następujący sposób:

- wynagrodzenie netto, przy współczynniku korygującym równym 100, urzędników każdego stopnia w ramach danej grupy zaszerogowania oraz pozostałych pracowników każdej klasy w ramach danej grupy podwyższane jest o wysokość powyższego współczynnika korygującego oraz o kwotę rocznego dostosowania, wyrażonego jako określona kwota oraz/lub odsetek,
- nowa tabela wynagrodzeń podstawowych w kwotach brutto opracowywana jest przez obliczenie dla każdego stopnia lub klasy kwoty brutto, która po potrąceniu podatku, przy uwzględnieniu ust. 4, oraz obowiązkowych składek na system zabezpieczenia społecznego oraz emerytalno-rentowych, odpowiada kwocie netto,
- konwersja kwot netto na kwoty brutto dokonywana jest w oparciu o sytuację urzędnika stanu wolnego, który nie otrzymuje dodatków przewidzianych w regulaminie pracowniczym,
- współczynniki korygujące w odniesieniu zarówno do Belgii jak i do Luksemburga wynoszą 100.

4. Do celów stosowania rozporządzenia Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 260/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiającego warunki oraz procedurę stosowania podatku na rzecz Wspólnot Europejskich, kwoty określone w art. 4 tego rozporządzenia podlegają przemnożeniu przez czynnik składający się z:

- czynnika wynikającego z poprzedniego dostosowania,
- aktualnych współczynników korygujących, mających zastosowanie do wynagrodzeń urzędników pełniących służbę w Belgii po zastosowaniu art. 63 akapit czwarty regulaminu pracowniczego oraz przed włączeniem tych kwot do tabeli wynagrodzeń zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu,
- stawki dostosowania wynagrodzenia określonej w ust. 2,
i/lub
- jeśli dostosowania dokonuje się w formie określonej kwoty, równoważnego średniego odsetka.

5. Współczynniki korygujące mające zastosowanie w stolicach oraz w miejscach zatrudnienia innych niż Bruksela oraz Luksemburg ustala się dla odpowiednich państw na podstawie stosunku między parytetami siły nabywczej określonymi w art. 1 a kursem wymiany walut określonym w art. 63 regulaminu pracowniczego.

W miejscach zatrudnienia o wysokiej stopie inflacji stosuje się procedury przewidziane w art. 8, dotyczące zastosowania współczynników korygujących z mocą wsteczną.

6. W odniesieniu do miejsc zatrudnienia innych niż Bruksela i Luksemburg, zmiany w kosztach utrzymania w trakcie okresu odniesienia określa się pośrednio przez przemnożenie wspólnego współczynnika dla Brukseli przez zmianę parytetu siły nabywczej danego miejsca zatrudnienia.

Rozdział 2 Tymczasowe dostosowanie wysokości wynagrodzeń

(Artykuł 65 ust. 2 regulaminu pracowniczego)

Artykuł 4

1. Tymczasowe dostosowanie wysokości wynagrodzeń na podstawie art. 65 ust. 2 regulaminu pracowniczego, które staje się skuteczne z dniem 1 stycznia, dokonywane jest na wypadek znacznej zmiany kosztów utrzymania, jeśli osiągnięty został próg wrażliwości oraz z należyty uwzględnieniem prognoz zmian siły nabywczej w trakcie aktualnego rocznego okresu odniesienia.

2. Wniosek Komisji przesyłany jest Radzie najpóźniej w drugiej połowie kwietnia.

3. Tymczasowe dostosowania wysokości wynagrodzeń uwzględniane są podczas dostosowania rocznego.

Artykuł 5

1. W marcu każdego roku Urząd Statystyczny na podstawie informacji dostarczonych na posiedzeniu przewidzianym w art. 12 sporządza prognozę zmian w sile nabywczej na dany okres.

Jeśli z prognozy tej wynika ujemna wartość procentowa, przy obliczaniu wysokości dostosowania brana jest pod uwagę połowa tej wartości.

2. Zmiana w kosztach utrzymania w Brukseli jest określana przy wykorzystaniu wspólnego współczynnika dla okresu odniesienia obejmującego drugą połowę poprzedniego roku kalendarzowego.

3. W odniesieniu do miejsc zatrudnienia innych niż Bruksela i Luksemburg, parytet siły nabywczej obliczany jest przez odniesienie do Brukseli. Zmiana kosztów utrzymania obliczana jest zgodnie z zasadami określonymi w art. 3 ust. 6.

Artykuł 6

1. Próg wrażliwości wynosi 55 % średniej zmiany kosztów utrzymania we Wspólnocie, odnotowanej w drugiej połowie poprzedniego roku kalendarzowego, opublikowanej przez Urząd Statystyczny w jego comiesięcznej aktualizacji cen konsumpcyjnych. Jednakże stawka maksymalna wynosi 5 % a stawka minimalna 2,75 %.

2. Ustanowiony w ten sposób próg, stosowany jest, z zastrzeżeniem stosowania przepisów art. 5 ust. 1 akapit drugi, w odniesieniu do obliczenia współczynnika korygującego, zgodnie z następującą procedurą:

- jeśli próg zgodnie z powyższą definicją jest osiągnięty lub przekroczony w Brukseli, dostosowywane są współczynniki korygujące dla wszystkich miejsc zatrudnienia;

- jeśli próg wrażliwości nie jest osiągnięty w Brukseli, dostosowywane są jedynie współczynniki korygujące dla miejsc, w których inflacja przekroczyła próg.

Artykuł 7

1. Wartość dostosowania odpowiada wspólnemu współczynnikowi dla Brukseli, pomnożonemu, w razie potrzeby, przez połowę przewidywanego szczególnego wskaźnika, jeśli prognoza ta ma wartość ujemną.
2. Z zastrzeżeniem stosowania art. 6:
 - współczynniki korygujące dla Brukseli i Luksemburga stanowią iloczyn kwoty dostosowania oraz dotychczasowego współczynnika korygującego,
 - współczynniki korygujące dla każdego innego miejsca zatrudnienia stanowią iloczyn kwoty dostosowania oraz stosunek pomiędzy parytetem siły nabywczej i odpowiednim kursem walutowym, o którym mowa w art. 63 regulaminu pracowniczego.

Rozdział 3 Państwa o wysokiej stopie inflacji

(Data, od której zaczynają obowiązywać współczynniki korygujące)

Artykuł 8

1. W odniesieniu do państw o wysokiej stopie inflacji, współczynniki korygujące zaczynają obowiązywać przed dniem 1 stycznia w przypadku tymczasowego dostosowania wysokości wynagrodzeń lub dnia 1 lipca w przypadku dostosowania rocznego, tak aby utrata siły nabywczej odpowiadała poziomowi utraty siły nabywczej, jaki występowałby w miejscu zatrudnienia w przypadku, gdy zmiana kosztów utrzymania odpowiada progowi wrażliwości. Teoretyczna ilość dni, o którą data wejścia w życie wskaźnika musi zostać przyspieszona, tak by odpowiadało to utracie siły nabywczej, jest obliczana dla każdego miejsca zatrudnienia przy zastosowaniu następującego wzoru:

$$N = \frac{-6 + \left[\frac{1-b}{1-\sqrt[b]{b}} \right] - 6 + \left[\frac{1-a}{1-\sqrt[a]{a}} \right]}{1 - \frac{1}{a}} \times 30$$

gdzie „N” stanowi teoretyczną ilość dni, „a” jest zmianą procentową kosztów utrzymania w miejscu zatrudnienia + 1, oraz „b” stanowi próg wrażliwości + 1.

2. Na podstawie teoretycznej ilości dni, początek obowiązywania współczynników ustala się w następujący sposób:
 - na pierwszy dzień miesiąca w odniesieniu do miejsc zatrudnienia, dla których data teoretyczna przypada pomiędzy dwudziestym drugim dniem poprzedniego miesiąca a szóstym dniem danego miesiąca, oraz
 - na szesnasty dnia miesiąca w odniesieniu do miejsc zatrudnienia, dla których data teoretyczna przypada pomiędzy siódmym a dwudziestym pierwszym dniem danego miesiąca.

Początek obowiązywania współczynników w żadnym przypadku nie może przypadać na 1 ani na 16 grudnia w przypadku tymczasowego dostosowania wysokości wynagrodzeń, lub na 1 ani na 16 czerwca w odniesieniu do dostosowania rocznego.

Rozdział 4 Określanie współczynników korygujących

(Artykuł 64 regulaminu pracowniczego)

Artykuł 9

Na podstawie sprawozdania Urzędu Statystycznego oraz jeśli obiektywne wskaźniki ujawniają znaczące zmniejszenie siły nabywczej w danym miejscu zatrudnienia w porównaniu ze stolicą danego Państwa Członkowskiego, Rada, na wniosek Komisji oraz zgodnie z art. 64 akapit drugi regulaminu pracowniczego podejmuje decyzję o ustaleniu współczynnika korygującego dla tego miejsca.

Rozdział 5 Klauzula wyjątkowa

Artykuł 10

W przypadku poważnego i nagłego pogorszenia się sytuacji gospodarczej oraz społecznej we Wspólnocie, stwierdzonego na podstawie danych przedłożonych Komisji, przedkłada ona po przewidzianej w regulaminie pracowniczym konsultacji z innymi instytucjami odpowiednie propozycje, w sprawie których Rada stanowi większością kwalifikowaną po konsultacji z innymi zainteresowanymi instytucjami, zgodnie z procedurą określoną w art. 24 ust. 1 akapit drugi Traktatu ustanawiającego jedną Radę i jedną Komisję Wspólnot Europejskich.

Rozdział 6 Zadania Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich oraz relacje z krajowymi urzędami statystycznymi Państw Członkowskich

Artykuł 11

Zadaniem Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich jest monitorowanie jakości podstawowych danych oraz metod statystycznych wykorzystywanych do opracowywania współczynników branych pod uwagę przy dostosowywaniu wysokości wynagrodzeń. Przeprowadza on w szczególności wszelkie oceny lub badania wymagane w odniesieniu do takiego monitorowania.

Artykuł 12

W marcu każdego roku Urząd Statystyczny powołuje grupę roboczą składającą się z ekspertów pochodzących z urzędów krajowych, zwanych dalej „Grupą Roboczą ds. Art. 65 Regulaminu Pracowniczego”.

Podczas posiedzenia badane są wszystkie problemy statystyczne dotyczące wskaźników szczególnych, zwłaszcza problemy związane z obliczaniem tych wskaźników w stawkach netto.

Podczas posiedzeń przekazuje się również:

- dane w sprawie tendencji dotyczących godzin pracy w administracjach centralnych,
- informacje, na podstawie których opracowywane są prognozy zmian w sile nabywczej do celów tymczasowego dostosowania wysokości wynagrodzeń.

Artykuł 13

Przynajmniej raz w roku, najpóźniej we wrześniu, Urząd Statystyczny powołuje grupę roboczą składającą się z ekspertów pochodzących z urzędów krajowych zwaną dalej „Grupą Roboczą ds. Art. 64 Regulaminu Pracowniczego”.

Podczas posiedzenia badane są wszelkie problemy statystyczne dotyczące określenia wspólnego współczynnika oraz parytetów siły nabywczej.

Artykuł 14

Każde Państwo Członkowskie powiadamia Urząd Statystyczny o wszelkich czynnikach wywierających bezpośrednio lub pośrednio wpływ na skład oraz zmiany w wynagrodzeniu urzędników administracji centralnej.

Rozdział 7 Przepisy końcowe oraz klauzula rewizyjna

Artykuł 15 (88)

1. Przepisy niniejszego załącznika stosuje się od dnia 1 lipca 1991 r. do dnia 30 czerwca 2003 r.
2. Zostaną one poddane przeglądowi na koniec piątego roku oraz zmienione w razie potrzeby na podstawie sprawozdania przekazanego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie oraz na podstawie wniosku Komisji, po konsultacji z pozostałymi instytucjami na podstawie przepisów regulaminu pracowniczego.

II

Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich

Tytuł I	Przepisy ogólne.	1-7a	95
Tytuł II	Personel tymczasowy		96
Rozdział 1:	Przepisy ogólne	8-10	96
Rozdział 2:	Prawa i obowiązki	11	97
Rozdział 3:	Warunki zatrudnienia.....	12-15	98
Rozdział 4:	Warunki pracy	16-18	99
Rozdział 5:	Wynagrodzenie i zwrot kosztów	19-27	100
Rozdział 6	Świadczenia z tytułu zabezpieczenia społecznego		102
	<i>Sekcja A Ubezpieczenie z tytułu choroby i wypadku, świadczenia z tytułu zabezpieczenia społecznego</i>	28-30	102
	<i>Sekcja B Ubezpieczenie na wypadek inwalidztwa i śmierci</i>	31-38a	104
	<i>Sekcja C Emerytura za wysługę lat i odprawa</i>	39-40	107
	<i>Sekcja D Finansowanie systemu ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa i ubezpieczenia na życie oraz systemu emerytalnego...</i>	41-42	108
	<i>Sekcja E Rozpatrywanie roszczeń personelu tymczasowego</i>	43	108
	<i>Sekcja F Wypłata świadczeń</i>	44	108
	<i>Sekcja G Wstąpienie przez Wspólnoty w prawa wierzyciela</i>	44a	108
Rozdział 7:	Zwrot nadpłaconych kwot.....	45	108
Rozdział 8:	Środki prawne.....	46	109
Rozdział 9:	Rozwiązanie stosunku pracy	47-50A	109
Tytuł III:	Personel pomocniczy		110
Rozdział 1:	Przepisy ogólne	51-53	110
Rozdział 2:	Prawa i obowiązki	54	111
Rozdział 3:	Warunki zatrudnienia	55-56	112
Rozdział 4:	Warunki pracy	57-60	112
Rozdział 5:	Wynagrodzenie i zwrot kosztów	61-69	113
Rozdział 6:	Świadczenia z tytułu zabezpieczenia społecznego	70-71	114
Rozdział 7:	Zwrot nadpłaconych kwot.....	72	115
Rozdział 8:	Środki prawne.....	73	115
Rozdział 9:	Rozwiązanie stosunku pracy	74-78	115
Tytuł IV:	Personel miejscowy	79-81	116
Tytuł V:	Specjalni doradcy	82-83	117
Tytuł VI:	(uchylony)		117
Tytuł VII:	Przepisy przejściowe	99-101	118
Tytuł VIII:	Przepisy końcowe	102-103	118

Tytuł I

Przepisy ogólne

Artykuł 1 (18)

Warunki zatrudnienia odnoszą się do pracowników zatrudnionych przez Wspólnoty na podstawie umowy.

Do pracowników tych zalicza się:

- personel tymczasowy,
- personel pomocniczy,
- personel miejscowy,
- specjalnych doradców.

Artykuł 2 (18)

Do celów niniejszych warunków zatrudnienia przez „personel tymczasowy” rozumie się:

- a) personel zatrudniony na stanowisku, które znajduje się na liście stanowisk załączonej do sekcji budżetu odnoszącej się do każdej instytucji i które władze budżetowe zaklasyfikowały jako stanowisko tymczasowe;
- b) personel zatrudniony tymczasowo na stałym stanowisku znajdującym się na liście stanowisk załączonej do sekcji budżetu właściwej dla każdej instytucji;
- c) personel, z wyłączeniem urzędników Wspólnot, zatrudniony do pomocy osobie pełniącej urząd przewidziany w Traktatach ustanawiających Wspólnoty lub Traktacie ustanawiającym jedną Radę i jedną Komisję Wspólnot Europejskich, lub wyłonionym w drodze wyborów przewodniczącemu jednej z instytucji lub organów Wspólnot, bądź przewodniczącemu jednej z grup politycznych w Parlamencie Europejskim;
- d) personel zatrudniony tymczasowo na stałym stanowisku opłacanym ze środków na badania i inwestycje, znajdującym się na liście stanowisk załączonej do budżetu właściwej dla danej instytucji.

Artykuł 3

Do celów niniejszych warunków zatrudnienia przez „personel pomocniczy” rozumie się:

- a) personel zatrudniony, w ramach limitów określonych w art. 52, na pełny etat lub na część etatu w instytucji, lecz któremu nie powierzono stanowiska znajdującego się na liście stanowisk załączonej do sekcji budżetu właściwej dla tej instytucji;
- b) personel zatrudniony, po zbadaniu możliwości tymczasowego wyznaczenia na to stanowisko urzędników danej instytucji, w celu zastąpienia niektórych osób, które nie są w stanie w danej chwili pełnić swoich obowiązków, a mianowicie:
 - urzędników lub personel tymczasowy kategoriach B, C lub D lub w służbie językowej,
 - w drodze wyjątku urzędników lub personel tymczasowy kategorii A, poza osobami w stopniu A 1 lub A 2, zajmujących wysoce wyspecjalizowane stanowiska;

tacy pracownicy są opłacani ze środków ogólnych przeznaczonych na ten cel w ramach sekcji budżetu odnoszącej się do instytucji.

Artykuł 4 (8) (18) (24)

Do celów niniejszych warunków zatrudnienia przez „personel miejscowy” rozumie się personel zatrudniony zgodnie z miejscową praktyką do prac fizycznych lub usługowych, któremu powierzono

stanowisko niezajdujące się na liście stanowisk dołączonej do sekcji budżetu odnoszącej się do każdej instytucji i opłacany ze środków ogólnych przeznaczonych na ten cel zgodnie z tą sekcją budżetu. W drodze wyjątku, personel zatrudniony w celu spełniania obowiązków kierowniczych w biurach prasowych i informacji przy Komisji Wspólnot Europejskich, może być również uważany za personel miejscowy.

W miejscach pracy poza państwami Wspólnoty, personel zatrudniony do pełnienia obowiązków innych niż wymienione w akapicie pierwszym, które w interesie służby nie mogą być przydzielone urzędnikowi lub pracownikowi mającemu inne kompetencje w rozumieniu art. 1, może być uważany za personel miejscowy.

Artykuł 5

Do celów niniejszych warunków zatrudnienia przez „specjalnego doradcę” rozumie się osobę, która z tytułu szczególnych kwalifikacji, pomimo wykonywania pracy zarobkowej w innym charakterze, zaangażowana jest do pomocy jednej z instytucji Wspólnot regularnie lub na czas określony i która opłacana jest ze środków ogólnych przeznaczonych na ten cel zgodnie z sekcją budżetu odnoszącą się do instytucji, dla której świadczy usługi.

Artykuł 6

Każda instytucja określa, kto jest upoważniony do zawarcia umów, o których mowa w art. 1.

Przepisy art. 1 akapit drugi i art. 2 akapit drugi regulaminu pracowniczego stosuje się na zasadzie analogii.

Artykuł 7 (8)

Pracownik zatrudniony na dłużej niż jeden rok lub na czas nieokreślony jest uprawniony do głosowania w wyborach i stawania do wyborów komitetu pracowniczego przewidzianego w art. 9 regulaminu pracowniczego.

Pracownik, zatrudniony na mniej niż jeden rok, jest także uprawniony do głosowania, jeżeli był zatrudniony co najmniej sześć miesięcy.

Dana instytucja lub komitet pracowniczy mogą przeprowadzać konsultacje ze Wspólnym Komitetem przewidzianym w art. 9 regulaminu pracowniczego w kwestiach natury ogólnej odnoszących się do pracowników, wobec których stosuje się art. 1.

Artykuł 7a (8)

Artykuł 24a regulaminu pracowniczego stosuje się wobec pracowników, o których mowa w art. 1.

Tytuł II

Personel tymczasowy

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 8 (18) (44)

Personel tymczasowy, wobec którego stosuje się art. 2 lit. a), może być zatrudniony na czas określony lub nieokreślony.

Pracowników personelu tymczasowego, wobec których stosuje się art. 2 lit. b), zatrudnia się na nie więcej niż dwa lata, a ich umowa może być przedłużona nie więcej niż jeden raz, na maksymalny okres jednego roku. Z końcem tego okresu przestają być zatrudnieni jako personel tymczasowy. Po wygaśnięciu umowy tacy pracownicy mogą być wyznaczeni na stałe stanowiska pracy w instytucjach tylko w przypadku, jeśli są mianowani na urzędników zgodnie z regulaminem pracowniczym.

Pracownicy personelu tymczasowego, wobec których stosuje się art. 2 lit. c), zatrudniani są na czas nieokreślony.

Pracownicy personelu tymczasowego, wobec których stosuje się art. 2 lit. d), zatrudniani są na następujących warunkach:

- pracownicy personelu tymczasowego kategorii A lub B wykonujący obowiązki wymagające kwalifikacji naukowych lub technicznych zatrudniani są na okres nieprzekraczający pięciu lat; ich umowy o pracę mogą być przedłużane;
- pracownicy kategorii A lub B wykonujący obowiązki administracyjne zatrudniani są na czas nieokreślony;
- pracownicy kategorii C lub D zatrudniani są na czas nieokreślony lub określony.

Umowy pracowników personelu tymczasowego, zatrudnionych na czas określony, wobec których stosuje się art. 2 lit. a) lub art. 2 lit. d), nie mogą być przedłużane w tej samej formie więcej niż jeden raz. Każde następne przedłużenie umowy następuje na czas nieokreślony.

Artykuł 9

Pracowników personelu tymczasowego zatrudnia się jedynie w celu obsadzania, zgodnie z niniejszym tytułem, wakujących stanowisk znajdujących się na liście stanowisk załączonej do sekcji budżetu właściwej dla każdej instytucji.

Artykuł 10 (77)

Artykuł 1a, art. 5 ust. 1, 2 i 4 oraz art. 7 regulaminu pracowniczego dotyczące równego traktowania urzędników, klasyfikacji stanowisk według kategorii, obowiązków, grup zaszerogowania i przydzielania urzędników na stanowiska, stosuje się na zasadzie analogii.

Grupa zaszerogowania i stopień, na które zatrudniany jest pracownik personelu tymczasowego, określone są w umowie.

Przydzielanie pracowników personelu tymczasowego na stanowisko wyższe, niż to, na którym byli zatrudnieni, zapisane jest w aneksie do umowy.

Artykuły 93–101 regulaminu pracowniczego i załącznik I B do regulaminu pracowniczego stosuje się na zasadzie analogii wobec pracowników personelu tymczasowego Komisji, którzy zajmują stanowiska z zakresu atomistyki wymagające kwalifikacji naukowych lub technicznych i są opłacani ze środków budżetu na badania naukowe i inwestycje.

Personel tymczasowy, do którego stosuje się poprzedni ustęp, jest wliczany do maksymalnej liczby ustalonej zgodnie z art. 93 akapit drugi regulaminu pracowniczego.

Rozdział 2

Prawa i obowiązki

Artykuł 11 (44)

Przepisy art. 11–26 regulaminu pracowniczego, dotyczące praw i obowiązków urzędników, stosuje się na zasadzie analogii. Jednakże w przypadku gdy członek personelu tymczasowego zawiera umowę na czas określony, okres urlopu z przyczyn osobistych, o którym mowa w art. 15 akapit drugi, nie przekracza okresu pozostałego do końca umowy.

Wszelkie decyzje wymagające naprawienia szkód poniesionych przez Wspólnoty na skutek niewłaściwego postępowania, zgodnie z art. 22 regulaminu pracowniczego, podejmuje organ, o którym mowa w art. 6 akapit pierwszy, po spełnieniu formalności przewidzianych na wypadek zwolnienia z powodu ciężkiego uchybienia służbowego.

Decyzje odnoszące się do poszczególnych członków personelu tymczasowego ogłasza się zgodnie z art. 25 akapit drugi regulaminu pracowniczego.

Rozdział 3

Warunki zatrudnienia

Artykuł 12 (77)

1. Zatrudnienie personelu tymczasowego ma na celu zapewnienie instytucji usług osób o najwyższych umiejętnościach, wydajności i integralności, rekrutowanych spośród obywateli Państw Członkowskich Wspólnot z uwzględnieniem możliwie szerokiego zakresu geograficznego.

Personel tymczasowy wybiera się bez względu na rasę, poglądy polityczne, filozoficzne lub religijne, płeć lub orientację seksualną i bez odniesienia do stanu cywilnego i sytuacji rodzinnej.

2. Członek personelu tymczasowego może zostać zatrudniony tylko pod warunkiem, że:

- a) jest obywatelem jednego z Państw Członkowskich Wspólnot, poza wyjątkiem zatwierdzonym przez organ, o którym mowa w art. 6 akapit pierwszy, i posiada pełne prawa obywatelskie;
- b) spełnił wszelkie nałożone prawem obowiązki dotyczące służby wojskowej;
- c) przedstawi odpowiednie referencje potwierdzające posiadanie odpowiednich cech charakteru do wykonywania obowiązków;
- d) jest wystarczająco sprawny fizycznie, aby wykonywać swoje obowiązki;
- e) przedstawi dowód dogłębnej znajomości jednego z języków Wspólnot i dostatecznej znajomości innego języka Wspólnot w zakresie koniecznym do pełnienia obowiązków.

Artykuł 13 (46)

Przed zatrudnieniem członek personelu tymczasowego poddany zostaje badaniom medycznym wykonanym przez lekarza danej instytucji w celu stwierdzenia, że spełnia wymogi art. 12 ust. 2 lit. d).

Artykuł 33 regulaminu pracowniczego stosuje się na zasadzie analogii.

Artykuł 14 (24) (44)

Członek personelu tymczasowego może zostać zobowiązany do odbycia okresu próbnego nieprzekraczającego sześciu miesięcy.

Jeśli w trakcie okresu próbnego członek personelu tymczasowego nie może wypełniać obowiązków z powodu choroby lub wypadku przez okres co najmniej jednego miesiąca, organ upoważniony do zawarcia umowy może odpowiednio przedłużyć okres próbny o okres odpowiadającemu okresowi niemożności wypełniania obowiązków.

Nie później niż na jeden miesiąc przed zakończeniem okresu próbnego sporządza się sprawozdanie dotyczące umiejętności wypełniania przez członka personelu tymczasowego obowiązków związanych ze stanowiskiem, a także jego zachowania i wydajności. Takie sprawozdanie przedstawia się osobie zainteresowanej, która ma prawo złożyć uwagi na piśmie. Zwalnia się członka personelu tymczasowego, którego praca nie okazała się odpowiednia na tyle, aby uzasadnić jego pozostanie na stanowisku.

Sprawozdanie dotyczące członka personelu tymczasowego w okresie próbnym może być sporządzone w dowolnym czasie podczas okresu próbnego, jeśli jego praca w oczywisty sposób nie spełnia wymagań. Sprawozdanie przedstawia się osobie zainteresowanej, która ma prawo do złożenia uwag na piśmie. Na podstawie sprawozdania organ uprawniony do zawierania umów może podjąć decyzję o zwolnieniu członka personelu tymczasowego przed upływem okresu próbnego z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia; okres służby nie może jednak przekroczyć normalnego okresu próbnego.

Zwolniony członek personelu tymczasowego uprawniony jest do rekompensaty równej jednej trzeciej wynagrodzenia zasadniczego za przepracowany miesiąc okresu próbnego.

Artykuł 15 (46)

1. Personel tymczasowy wstępnie dzieli się na grupy zaszerogowania zgodnie z art. 32 regulaminu pracowniczego.

Jeśli członek personelu tymczasowego przydzielony jest na stanowisko odpowiadające wyższej grupie zaszerogowania, jak przewidziano w art. 10 akapit trzeci, to jego grupę zaszerogowania określa się zgodnie z art. 46 regulaminu pracowniczego.

2. Przepisy art. 43 regulaminu pracowniczego dotyczące sprawozdań stosuje się na zasadzie analogii wobec pracowników w rozumieniu art. 2 lit. a), c) i d).

Rozdział 4

Warunki pracy

Artykuł 16 (7) (46)

Artykuły 55–61 regulaminu pracowniczego dotyczące czasu pracy, nadgodzin, pracy zmianowej, gotowości do pracy w miejscu pracy lub w domu, urlopu i dni wolnych od pracy stosuje się na zasadzie analogii.

Płatne zwolnienie chorobowe przewidziane w art. 59 regulaminu pracowniczego nie przekracza jednak trzech miesięcy lub czasu przepracowanego przez członka personelu tymczasowego, jeśli jest dłuższy. Zwolnienie to nie wykracza poza termin, do którego miała trwać umowa.

Po upływie tych terminów, pracownika, którego umowa nie ulega rozwiązaniu, mimo że nie jest on w stanie podjąć swoich obowiązków, przenosi się na urlop bezpłatny.

Jeśli jednak pracownik zachoruje na chorobę zawodową lub ulegnie wypadkowi przy pełnieniu obowiązków, otrzymuje pełne wynagrodzenie przez okres niezdolności do pracy do czasu przyznania renty inwalidzkiej na mocy art. 33.

Artykuł 17 (44)

W wyjątkowych przypadkach członek personelu tymczasowego może na własną prośbę otrzymać bezpłatny urlop z ważnych powodów osobistych. Organ, o którym mowa w art. 6 akapit pierwszy, określa długość takiego urlopu, który nie może przekroczyć jednej czwartej okresu dotychczas przepracowanego przez pracownika lub:

- trzech miesięcy, jeśli staż pracy pracownika wynosi mniej niż cztery lata,
- sześciu miesięcy we wszystkich innych przypadkach.

Długość urlopu przyznanego zgodnie z powyższym ustępem nie liczy się do celów stosowania art. 20 akapit trzeci.

Zawiesza się członkostwo w systemie zabezpieczenia społecznego przewidzianym w art. 28 członkowi personelu tymczasowego, który przebywa na urlopie bezpłatnym.

Jednakże członek personelu tymczasowego, który dostarczy dowody, iż nie jest objęty żadnym innym powszechnym systemem ubezpieczeń od ryzyka określonego w art. 28, może, nie później niż w terminie miesiąca następującego po miesiącu, w którym rozpoczął się urlop bezpłatny, wystąpić o dalsze objęcie systemem zabezpieczenia zgodnie z tym artykułem, pod warunkiem że ponosi on połowę kosztów składek wymaganych do pokrycia ryzyka określonego w art. 28, na czas trwania urlopu; składki pracownika są obliczane w odniesieniu do jego ostatniego wynagrodzenia zasadniczego.

Ponadto członek personelu tymczasowego, wobec którego stosuje się art. 2 lit. c) lub d), który udowodni, że nie może nabywać uprawnień do świadczeń emerytalnych w ramach żadnego innego systemu emerytalnego, może wnieść o kontynuację nabywania uprawnień do świadczeń emerytalnych w czasie bezpłatnego urlopu, pod warunkiem że ponosi koszty związane z udziałem własnym równym trzykrotnej składce ustanowionej w art. 41; składki te są obliczane na podstawie wynagrodzenia podstawowego właściwego dla jego grupy zaszeregowania i stopnia.

Artykuł 18 (44)

Członkowi personelu tymczasowego powołanemu do odbycia służby wojskowej, służby zastępczej, ćwiczeń rezerwy lub ponownie powołanemu do pełnienia służby w siłach zbrojnych, przyznaje się urlop na czas pełnienia tej służby; dla personelu tymczasowego zatrudnionego na czas określony taki urlop w żadnym przypadku nie może przekroczyć czasu trwania umowy.

Członek personelu tymczasowego powołany do pełnienia służby wojskowej lub służby zastępczej nie otrzymuje wynagrodzenia, ale na mocy niniejszych warunków zatrudnienia zachowuje prawo do awansu do wyższej grupy zarachowania. Zachowuje także prawo do emerytury za wysługę lat, jeśli po odbyciu służby wojskowej lub służby zastępczej opłaci wstecznie swoje składki emerytalne.

Członek personelu pomocniczego, powołany na ćwiczenia rezerwy lub ponownie powołany do pełnienia służby w siłach zbrojnych, otrzymuje w okresie ćwiczeń lub ponownego pełnienia służby wynagrodzenie pomniejszone o sumę równą wartości otrzymywanego żołdu.

Rozdział 5

Wynagrodzenie i zwrot kosztów

Artykuł 19

Wynagrodzenie personelu tymczasowego składa się z wynagrodzenia podstawowego, dodatku rodzinnego i innych dodatków.

Artykuł 20

(18) (19) (23) (24) (27) (30) (31) (32) (34) (35) (36) (37) (38) (41) (42) (43) (44) (45) (62) (63)

Artykuły 63, 64, 65, i 65a regulaminu pracowniczego dotyczące waluty, w której wyraża się wynagrodzenie oraz dostosowanie tego wynagrodzenia, stosuje się na zasadzie analogii.

Artykuły 66, 67, 70 i 70a regulaminu pracowniczego dotyczące wypłacenia na wypadek śmierci wynagrodzenia podstawowego, dodatku rodzinnego, dodatku zagranicznego za rozłąkę i dodatku edukacyjnego stosuje się na zasadzie analogii.

Przepisy art. 66a regulaminu pracowniczego o wkładzie tymczasowym stosuje się na zasadzie analogii do personelu tymczasowego.

Członek personelu tymczasowego, który przepracował na jednym stopniu w swojej grupie zaszeregowania dwa lata, zostaje automatycznie przeniesiony na następny stopień tej grupy zaszeregowania.

Artykuł 21

Artykuły 1, 2, 3, 4 i 4a załącznika VII do regulaminu pracowniczego odnoszące się do wypłaty dodatków rodzinnych, dodatku zagranicznego za rozłąkę i tymczasowych dodatków ryczałtowych stosuje się na zasadzie analogii.

Artykuł 22

Z zastrzeżeniem art. 23–26, członek personelu tymczasowego uprawniony jest, zgodnie z art. 5–15 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, do zwrotu kosztów poniesionych z tytułu podjęcia zatrudnienia, przeniesienia lub odejścia ze służby, a także zwrotu kosztów poniesionych w trakcie lub w związku z wykonywaniem obowiązków.

Artykuł 23

Członek personelu tymczasowego zatrudniony na czas określony nie krótszy niż 12 miesięcy lub uznany przez organy, o których mowa w art. 6 akapit pierwszy, za zatrudnionego na taki okres, jeśli jego umowa opiewa na czas nieokreślony, uprawniony jest, zgodnie z art. 9 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, do zwrotu kosztów poniesionych z tytułu przeprowadzki.

Artykuł 24 (10) (44) (78) (81)

1. Członek personelu tymczasowego zatrudniony na czas określony nie krótszy niż jeden rok lub uznany przez organ, o którym mowa w art. 6 akapit pierwszy, za zatrudnionego na taki sam okres, jeśli jego umowa opiewa na czas nieokreślony, otrzymuje dodatek na zagospodarowanie przewidziany w art. 5 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, wynoszący za przewidywany okres służby:

— lecz krótszy niż dwa lata	do jednej trzeciej	}	
— nie krótszy niż dwa lata,	lecz krótszy niż trzy lata	}	stawki ustanowionej w art. 5 załącznika VII do regulaminu pracowniczego,
trzy lata lub dłużej—	do trzech trzecich	}	

2. Dodatek z tytułu przeprowadzki przewidziany w art. 6 załącznika VII do regulaminu pracowniczego przysługuje pracownikowi personelu tymczasowego, który przepracował cztery lata. Pracownik, który przepracował więcej niż jeden rok, ale mniej niż cztery lata, otrzymuje dodatek z tytułu przeprowadzki proporcjonalny do długości okresu służby bez uwzględniania niepełnych lat.

3. Jednakże dodatek na zagospodarowanie przewidziany w ust. 1 i dodatek z tytułu przeprowadzki przewidziany w ust. 2 wynoszą nie mniej niż:

- 917,21 EUR dla pracownika uprawnionego do otrzymywania dodatku na gospodarstwo domowe,ⁱ
- 545,37 EUR dla pracownika nieuprawnionego do otrzymywania dodatku na gospodarstwo domowe.

W przypadkach gdy małżonkowie są członkami personelu tymczasowego i obojgu przysługuje prawo do otrzymywania dodatku na zagospodarowanie lub dodatku z tytułu przeprowadzki, dodatek ten będzie wypłacany małżonkowi, którego wynagrodzenie podstawowe jest wyższe.

Artykuł 25 (8) (44)

Stosuje się art. 10 załącznika VII do regulaminu pracowniczego dotyczący dziennych diet służbowych. Jednakże kiedy członek personelu tymczasowego zatrudniony na czas określony krótszy niż 12 miesięcy, lub gdy władze określone w art. 6 uznały go za zatrudnionego na okres równoważny, posiada umowę na czas nieokreślony i przedstawi dowody, że nie może nadal mieszkać w swoim miejscu zamieszkania, jest uprawniony do otrzymywania dziennej diety służbowej na czas trwania umowy lub okres nie dłuższy niż jeden rok.

Artykuł 26

Artykuł 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego dotyczący rocznej wypłaty zwrotu kosztów poniesionych z tytułu podróży z miejsca zatrudnienia do miejsca pochodzenia stosuje się jedynie wobec pracownika personelu tymczasowego, który odbył nie mniej niż dziewięć miesięcy służby.

Artykuł 27

Artykuły 16 i 17 załącznika VII do regulaminu pracowniczego dotyczące wypłaty należnych kwot stosuje się na zasadzie analogii.

Rozdział 6**Świadczenia z tytułu zabezpieczenia społecznego**

Sekcja A

Ubezpieczenie z tytułu choroby i wypadku, świadczenia z tytułu zabezpieczenia społecznego

Artykuł 28 (18) (44) (46)

Artykuły 72 i 73 regulaminu pracowniczego odnoszące się do ochrony na wypadek choroby i wypadku stosuje się na zasadzie analogii do personelu tymczasowego w okresie zatrudnienia, zwolnienia lekarskiego i okresów urlopów bezpłatnych określonych w art. 11 i 17 zgodnie z warunkami w nich ustanowionymi; art. 72 regulaminu pracowniczego odnoszący się ubezpieczenia chorobowego stosuje się na zasadzie analogii wobec pracowników personelu tymczasowego otrzymujących rentę inwalidzką i pracowników otrzymujących rentę rodzinną. Artykuł 72 stosuje się również wobec pracowników otrzymujących emeryturę za wysługę lat, o których mowa w art. 39 ust. 2.

Jeżeli jednak badanie lekarskie przewidziane w art. 13 wykaże, że pracownik cierpi na chorobę lub inwalidztwo, organ, o którym mowa w art. 6 akapit pierwszy, może podjąć decyzję o wyłączeniu kosztów poniesionych z tytułu takiej choroby lub inwalidztwa ze zwrotu kosztów przewidzianych w art. 72 regulaminu pracowniczego.

Jeśli członek personelu tymczasowego udowodni, że nie może zostać objęty ochroną w ramach innego ubezpieczenia chorobowego przewidzianego prawem lub regulaminem, może on, na wniosek złożony najpóźniej w ciągu miesiąca następującego po rozwiązaniu umowy, kontynuować ubezpieczenie z tytułu choroby przewidziane w ust. 1, przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy po rozwiązaniu umowy. Składki przewidziane w art. 72 ust. 1 regulaminu pracowniczego oblicza się w oparciu o ostatnie wynagrodzenie podstawowe pracownika, który pokrywa połowę składek.

Organ powołujący może, po konsultacji z urzędnikiem medycznym instytucji, zdecydować, że termin jednego miesiąca, w ciągu którego należy złożyć wniosek i sześciomiesięczny limit przewidziany w akapicie powyżej, nie mają zastosowania, jeżeli pracownik cierpi na poważną lub przewlekłą chorobę nabytą w trakcie zatrudnienia, którą zgłosił instytucji przed upływem sześciomiesięcznego okresu przewidzianego w akapicie powyżej, pod warunkiem że podda się badaniu lekarskiemu zorganizowanemu przez instytucję.

Artykuł 28a (46) (78) (81)

1. Były członek personelu tymczasowego, który staje się bezrobotnym w momencie zakończenia służby w instytucji Wspólnot Europejskich:

- który nie otrzymuje emerytury za wysługę lat lub renty inwalidzkiej od Wspólnot Europejskich,
- którego służba nie zakończyła się w wyniku rezygnacji lub unieważnienia umowy z powodów dyscyplinarnych,
- który przepracował co najmniej sześć miesięcy,
- i który jest mieszkańcem jednego z Państw Członkowskich Wspólnot,

jest uprawniony do miesięcznego zasiłku dla bezrobotnych zgodnie z warunkami ustanowionymi poniżej.

W przypadku gdy powyższemu pracownikowi przysługuje zasiłek dla bezrobotnych z krajowego systemu ubezpieczeniowego, ma on obowiązek powiadomić o tym byłego pracodawcę, który z kolei przekazuje tę informację dalej do Komisji. W takiej sytuacji z zasiłku dla bezrobotnych wypłacanego na mocy ust. 3 potrąca się odpowiednią kwotę.

2. Prawo do otrzymywania zasiłku dla bezrobotnych uzależnione jest od tego, czy były członek personelu tymczasowego:

- a) na własny wniosek zostaje zarejestrowany jako bezrobotny w urzędzie pracy Państwa Członkowskiego, w którym zamieszkuje;
- b) spełnia wymogi ustanowione w oparciu o prawo Państwa Członkowskiego odnośnie do osób otrzymujących zasiłek;
- c) każdego miesiąca przedstawia byłemu pracodawcy zaświadczenie z właściwego urzędu pracy w danym kraju, będące dowodem na to, że spełnia wymogi i warunki określone w lit. a) i b), a były pracodawca niezwłocznie przekazuje takie zaświadczenie Komisji.

Wspólnota przyznaje lub utrzymuje zasiłek, nawet jeśli zobowiązania na szczeblu krajowym, o których mowa w lit. b), nie zostały spełnione, w przypadku choroby, wypadku, macierzyństwa, inwalidztwa lub sytuacji uznanej za podobną, lub w przypadku kiedy władze krajowe, właściwe dla spełnienia tych zobowiązań, zwolniły z ich spełnienia.

Komisja, po otrzymaniu opinii komitetu ekspertów, ustanawia wedle własnego uznania przepisy niezbędne do stosowania tego artykułu.

3. Zasiłek dla bezrobotnych ustala się na podstawie wynagrodzenia podstawowego osiągniętego przez byłego członka personelu tymczasowego w momencie zakończenia służby. Zasiłek ten ustala się na:

- 60 % wynagrodzenia podstawowego na początkowy okres 12 miesięcy,
- 45 % wynagrodzenia podstawowego na okres od 13 do 18 miesięcy,
- 30 % wynagrodzenia podstawowego na okres od 19 do 24 miesięcy.

Kwota zasiłku musi mieścić się w przedziale od 743,68 EUR do 1 487,36 EUR.

Niższe i wyższe kwoty, o których mowa powyżej, podlegają corocznej kontroli przeprowadzanej przez Radę na podstawie propozycji Komisji.

4. Zasiłek dla bezrobotnych wypłaca się byłemu członkowi personelu tymczasowego przez okres do 24 miesięcy od momentu zakończenia służby. Wypłata zasiłku zostanie wstrzymana, jeśli w ciągu tego okresu były członek personelu tymczasowego przestanie spełniać warunki przewidziane w ust. 1 i 2. Wypłata zasiłku zostanie wznowiona, jeśli przed końcem tego okresu były członek personelu tymczasowego ponownie zacznie spełniać wspomniane warunki, przy czym nie nabył prawa do pobierania państwowego zasiłku dla bezrobotnych.

5. Były członek personelu tymczasowego, który jest uprawniony do zasiłku dla bezrobotnych, może również ubiegać się o dodatki rodzinne określone w art. 67 regulaminu pracowniczego. Dodatek na gospodarstwo domowe oblicza się na podstawie zasiłku dla bezrobotnych zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego.

Były członek personelu tymczasowego ma obowiązek złożyć deklarację o wszelkich zasiłkach tego samego rodzaju wypłacanych z innych źródeł jemu samemu lub małżonkowi; zasiłki te odlicza się od zasiłków wypłacanych na podstawie niniejszego artykułu.

Były członek personelu tymczasowego, któremu zgodnie z art. 72 regulaminu pracowniczego przysługuje zasiłek dla bezrobotnych, może również ubiegać się o ubezpieczenie chorobowe, przy czym nie jest on zobowiązany do płacenia składek.

6. Współczynnik korygujący dla Państwa Członkowskiego, w którym zamieszkuje były członek personelu tymczasowego zgodnie z przedstawionymi przez niego dowodami, stosuje się do obliczania zasiłku dla bezrobotnych i dodatku rodzinnego. Współczynnik korygujący stosowany do zasiłku dla bezrobotnych zawsze wynika z ostatniej corocznej rewizji. Te kwoty Komisja wypłaca w walucie kraju

zamieszkania; przeliczane są według kursu wymiany przewidzianego w art. 63 akapit drugi regulaminu pracowniczego.

7. Członek personelu tymczasowego pokrywa 1/3 ubezpieczenia od bezrobocia. Składka ta wynosi 0,4 % wynagrodzenia podstawowego osoby zainteresowanej bez uwzględnienia współczynników korygujących przewidzianych w art. 64 regulaminu pracowniczego dla urzędników. Składka ta będzie potrącana każdego miesiąca z wynagrodzenia osoby zainteresowanej i wraz z pozostałą częścią (2/3) obciążającą zakład pracy wpłacana na Specjalny Fundusz dla Bezrobotnych. Ten fundusz jest wspólny dla instytucji, które co miesiąc wpłacają składki do Komisji, w terminie nie późniejszym niż osiem dni po wypłacie wynagrodzeń. Wszelkie wydatki wynikające z zastosowania niniejszego artykułu zatwierdza i pokrywa Komisja zgodnie z przepisami regulaminu finansowego stosowanego do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

8. Zasiłki dla bezrobotnych wypłacane byłemu członkowi personelu tymczasowego, który jest bezrobotny, podlegają rozporządzeniu (EWG, Euratom, EWWiS) nr 260/68 ustanawiającemu warunki i procedurę stosowania podatku na rzecz Wspólnot Europejskich.

9. Służby krajowe odpowiedzialne za zatrudnienie i bezrobocie, działając zgodnie z ustawodawstwem krajowym, aktywnie współpracują z Komisją w celu zapewnienia właściwego stosowania niniejszego artykułu.

10. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu podlegają zasadom ustanowionym przez wspólne porozumienie pomiędzy instytucjami Wspólnot, po otrzymaniu opinii Komitetu ds. Regulaminu Pracowniczego, bez uszczerbku dla przepisów ostatniego akapitu ust. 2.

11. Rok po wprowadzeniu ubezpieczenia od bezrobocia Komisja przedkłada Radzie pierwsze sprawozdanie z sytuacji finansowej systemu ubezpieczeniowego, a następne w dwuletnich odstępach czasowych. Jeśli wymaga tego stosowanie systemu, Komisja, niezależnie od powyższego sprawozdania, przedstawia Radzie propozycje dostosowania składek ustalonych w ust. 7. Rada rozpatruje propozycje zgodnie z warunkami ustanowionymi w akapicie trzecim ust. 3.

Artykuł 29

Artykuł 74 regulaminu pracowniczego dotyczący świadczenia porodowe i art. 75 regulaminu pracowniczego dotyczący przejęcia odpowiedzialności przez instytucję za koszty, o których mowa w tym przepisie, stosuje się na zasadzie analogii.

Artykuł 30

Artykuł 76 regulaminu pracowniczego dotyczący zapomóg, pożyczek lub zaliczek stosuje się na zasadzie analogii do personelu tymczasowego przez okres obowiązywania umowy o pracę lub po jej wygaśnięciu, jeśli, w wyniku poważnej przewlekłej choroby nabytej lub wypadku w okresie zatrudnienia, pracownik nie jest zdolny do pracy i udowodni, że taka choroba lub wypadek nie podlega ubezpieczeniu w ramach innego systemu.

Sekcja B

Ubezpieczenie na wypadek inwalidztwa i śmierci

Artykuł 31

Zgodnie z poniższymi przepisami członkowie personelu tymczasowego są ubezpieczeni na wypadek śmierci lub inwalidztwa powstałego w czasie zatrudnienia.

Wstrzymuje się płatności i świadczenia przewidziane w niniejszej, jeśli wynagrodzenie otrzymywane przez członka personelu z tytułu wykonywania pracy jest zawieszona na mocy niniejszych warunków zatrudnienia.

Artykuł 32 (46)

Jeśli badanie lekarskie przeprowadzone przed zatrudnieniem pracownika wykaże, że cierpi on z powodu choroby lub inwalidztwa, organ, o którym mowa w art. 6 akapit pierwszy, może, w odniesieniu do ryzyka wynikającego z takiej choroby lub inwalidztwa, podjąć decyzję o przyznaniu takiemu pracownikowi gwarantowanych świadczeń z tytułu inwalidztwa lub śmierci jedynie po upływie pięciu lat od daty przystąpienia do służby w danej instytucji.

Pracownikowi przysługuje prawo odwołania się od powyższej decyzji do Komitetu ds. Inwalidztwa przewidzianego w art. 4 ust. 1 regulaminu pracowniczego.

Artykuł 33 (8) (46)

1. Urzędnikowi, który z powodu całkowitej niezdolności do pracy zmuszony jest przerwać stosunek pracy nawiązany z daną instytucją, przysługuje w tym okresie renta inwalidzka, naliczona w sposób określony poniżej.

Jeśli niezdolność pracownika do pracy powstała na skutek wypadku mającego miejsce w trakcie lub w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych, na skutek choroby zawodowej czy w wyniku aktu poświęcenia dokonanego w interesie publicznym lub narażenia swojego życia dla ratowania innej osoby, to renta inwalidzka wynosi 70 % ostatniego wynagrodzenia podstawowego pracownika tymczasowego.

Jeśli niezdolność pracownika do pracy powstała na skutek jakiegokolwiek innej przyczyny, to wysokość renty inwalidzkiej, obliczona w oparciu o wysokość ostatniego wynagrodzenia podstawowego pracownika tymczasowego, jest równa 2 % za każdy rok służby od dnia wstąpienia do tej służby do dnia ukończenia 65 roku życia; stawka ta powiększa się o 2 % za każdy rok służby, za który przysługuje emerytura na mocy art. 11 ust. 2 i 3 załącznika VII do regulaminu pracowniczego oraz o 25 % kwoty z tytułu uprawnień emerytalnych przysługujących w wieku 60 lat, ale suma ta nie może być wyższa niż 70 % ostatniego wynagrodzenia podstawowego pracownika.

Renta inwalidzka wynosi nie mniej niż 120 % kwoty minimum socjalnego określonej w art. 6 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego.

W przypadku niezdolności do pracy umyślnie spowodowanej przez pracownika, organ, o którym mowa w art. 6 akapit pierwszy, może zdecydować o przyznaniu pracownikowi jedynie odprawy przewidzianej w art. 39.

Osoby uprawnione do renty inwalidzkiej mają również prawo do otrzymywania dodatków rodzinnych przewidzianych w art. 67 regulaminu pracowniczego, zgodnie z załącznikiem VII do regulaminu pracowniczego; dodatek na gospodarstwo domowe określa się na podstawie otrzymywanej renty.

2. Niezdolność do pracy stwierdza Komitet ds. Inwalidztwa określony w art. 9 regulaminu pracowniczego.

3. Prawo do renty inwalidzkiej przysługuje od dnia następującego po dniu zakończenia zatrudnienia na mocy art. 47 i 48.

4. Instytucja, o której mowa w art. 43, może w każdym czasie zażądać dowodu, że osoba pobierająca rentę inwalidzką w dalszym ciągu spełnia warunki konieczne do otrzymywania takiej renty. Uprawnienie do renty ustaje, jeżeli Komitet ds. Inwalidztwa stwierdzi, że warunki te nie są już spełniane.

Jeśli pracownik nie jest ponownie zatrudniony przez Komitet, ma prawo, według swego wyboru do:

- odprawy przewidzianej w art. 39 obliczonej na podstawie rzeczywistej długości służby,
- lub, jeśli jest pracownikiem w rozumieniu art. 2 lit. a), c), lub d) i osiągnął wiek co najmniej 50 lat, do emerytury za wysługę lat zgodnie z rozdziałem 3 tytułu V regulaminu pracowniczego i załącznika VIII do regulaminu pracowniczego.

Do celów obliczania emerytury za wysługę lat wlicza się okres pobierania renty inwalidzkiej bez opłacania przez pracownika zaległych składek.

Artykuł 34 (18) (46)

Osobom wywodzącym swe prawa od zmarłego pracownika, określonym w rozdziale 4 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego, przysługuje renta rodzinna przewidziana w art. 35–38.

W przypadku śmierci byłego pracownika, który otrzymywał rentę inwalidzką, lub byłego pracownika w rozumieniu art. 2 lit. a, c) lub d), otrzymującego emeryturę za wysługę lat, lub który opuścił służbę przed ukończeniem 60 roku życia i zwrócił się z wnioskiem o odroczenie wypłaty emerytury za wysługę lat do pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym osiągnąłby wymagany wiek, osoby wywodzące swe prawa od zmarłego pracownika, określone w rozdziale 4 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego, mają prawo do renty rodzinnej jak przewidziano w tym Załączniku.

Jeśli dłużej niż jeden rok nieznane jest miejsce pobytu członka personelu tymczasowego lub byłego członka personelu tymczasowego pobierającego rentę inwalidzką lub emeryturę za wysługę lat, lub byłego członka personelu tymczasowego, który opuścił służbę przed ukończeniem 60 roku życia i zwrócił się z wnioskiem o wstrzymanie wypłaty emerytury za wysługę lat do pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po tym, w którym osiągnąłby wymagany wiek, przepisy rozdziałów 5 i 6 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego odnoszące się do tymczasowych świadczeń stosuje się na zasadzie analogii do małżonka i osób uznanych za pozostające na jego utrzymaniu.

Artykuł 35

Prawo do otrzymania renty przysługuje od pierwszego dnia miesiąca następującego po tym, w którym nastąpiła śmierć lub, w danym przypadku, pierwszego dnia miesiąca następującego po okresie, w którym owdowiały małżonek, sieroty lub osoby pozostające na utrzymaniu zmarłego otrzymują jego uposażenie na mocy art. 70 regulaminu pracowniczego.

Artykuł 36 (8) (46)

Owdowiałemu małżonkowi pracownika przysługuje renta wdowia zgodnie z rozdziałem 4 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego. Renta ta nie powinna wynosić mniej niż 35 % ostatniego miesięcznego wynagrodzenia podstawowego otrzymywanego przez pracownika i nie mniej niż kwota minimum socjalnego określonego w art. 6 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego. W przypadku śmierci pracownika w rozumieniu art. 2 lit. a), c) lub d) wysokość renty wdowiej zwiększa się do 60 % emerytury za wysługę lat, którą otrzymywałby pracownik, gdyby, niezależnie od stażu pracy lub wieku, spełniał warunki do otrzymywania tejże emerytury w chwili śmierci.

Osoba pobierająca rentę wdowią jest uprawniona, na mocy warunków ustanowionych w załączniku VII do regulaminu pracowniczego, do dodatków rodzinnych określonych w art. 67 regulaminu pracowniczego. Jednakże dodatek na dziecko pozostające na utrzymaniu równy jest podwójnej kwocie dodatku przewidzianego w art. 67 ust. 1 lit. b) regulaminu pracowniczego.

Artykuł 37 (8) (24) (46)

Jeśli pracownik lub osoba uprawniona do emerytury za wysługę lat lub renty inwalidzkiej umiera, nie pozostawiając małżonka uprawnionego do otrzymywania renty rodzinnej, dzieciom będącym na utrzymaniu zmarłego przysługuje renta sieroca zgodnie z art. 80 regulaminu pracowniczego.

To samo prawo przysługuje dzieciom, które spełniają powyższe warunki, w przypadku śmierci lub ponownego małżeństwa małżonka upoważnionego do renty rodzinnej.

Jeśli pracownik lub osoba uprawniona do emerytury za wysługę lat lub renty inwalidzkiej umiera, ale warunki określone w ust. 1 nie zostały spełnione, stosuje się art. 80 akapit trzeci regulaminu pracowniczego.

W przypadku śmierci byłego członka personelu tymczasowego określonego w art. 2 lit. a), c) i d), który wystąpił ze służby przed ukończeniem 60 roku życia i złożył wniosek o zawieszenie emerytury za wysługę lat do pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym osiągnąłby wymagany wiek, dzieci uznane za pozostające na jego utrzymaniu zgodnie z art. 2 załącznika VII do regulaminu pracowniczego mają prawo do renty sieroczej na takich samych warunkach jak te, które określone są w powyższych akapitach.

Jeśli małżonek członka personelu tymczasowego lub członka personelu tymczasowego pobierającego emeryturę za wysługę lat lub rentę inwalidzką, niebędący pracownikiem lub członkiem personelu tymczasowego, umiera, to dzieci pozostające na utrzymaniu żyjącego małżonka w rozumieniu art. 2 załącznika VII do regulaminu pracowniczego są uprawnione do renty sieroczej ustalonej zgodnie z art. 80 akapit czwarty regulaminu pracowniczego.

Sieroty mogą się ubiegać o dodatek edukacyjny zgodnie z art. 3 załącznika VII do regulaminu pracowniczego.

Artykuł 38

W przypadku rozwodu lub występowania więcej niż jednej kategorii osób pozostałych po zmarłym pracowniku kwalifikujących się do renty rodzinnej, powyższą rentę dzieli się w sposób przewidziany w rozdziale 4 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego.

Artykuł 38a (46)

Zasady odnoszące się do pułapu i podziału określone w art. 81a regulaminu pracowniczego stosuje się na zasadzie analogii.

Sekcja C

Emerytura za wysługę lat i odprawa (8)

Artykuł 39 (8) (18) (46)

1. Kończąc służbę, pracownik określony w art. 2 lit. b) uprawniony jest do odprawy obliczonej zgodnie z art. 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego.

Odprawę pomniejsza się o kwoty wypłacane zgodnie z art. 42.

2. Kończąc służbę, pracownik określony w art. 2 lit. a), c) lub d) ma prawo do emerytury za wysługę lat lub odprawy przewidzianej w tytule V, rozdział 3 regulaminu pracowniczego i załączniku VIII do regulaminu pracowniczego. Odprawę pomniejsza się o kwoty wypłacane zgodnie z art. 42. Jeśli pracownik uprawniony jest do emerytury za wysługę lat, jego prawa emerytalne zmniejsza się proporcjonalnie do kwot wypłacanych zgodnie z art. 42.

3. Osoba, która uzyskała uprawnienia do emerytury za wysługę lat w wieku 60 lat lub później, uprawniona jest do dodatku rodzinnego przewidzianego w art. 67 regulaminu pracowniczego zgodnie z załącznikiem VII do regulaminu pracowniczego; dodatek na gospodarstwo domowe oblicza się na podstawie emerytury osoby ją pobierającej.

Artykuł 40

Jeśli pracownik zostaje mianowany na urzędnika Wspólnot, nie otrzymuje odprawy przewidzianej w art. 39 ust. 1.

Każdy okres służby w personelu tymczasowym jednej z trzech Wspólnot Europejskich uwzględnia się przy obliczaniu lat wysługi do emerytury zgodnie z załącznikiem VIII do regulaminu pracowniczego.

Jeśli pracownik wykorzystuje opcję przewidzianą w art. 42, jego prawa do emerytury za wysługę lat zostaną ograniczone proporcjonalnie do okresu odpowiadającemu potrąceniom.

Powyższy akapit nie stosuje się wobec pracownika, który trzy miesiące po objęciu go przepisami regulaminu pracowniczego zwrócił się z prośbą o wypłatę tych kwot wraz z odsetkami naliczonymi w wysokości 3,5 % rocznie.

Sekcja D

Finansowanie systemu ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa i ubezpieczenia na życie oraz systemu emerytalnego

Artykuł 41 (46)

W odniesieniu do finansowania systemu zabezpieczenia społecznego przewidzianego w sekcjach B i C stosuje się na zasadzie analogii przepisy art. 83 regulaminu pracowniczego i art. 36 i 38 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego.

Artykuł 42 (8) (64)

Zgodnie z warunkami ustalonymi przez instytucję, pracownik może zwrócić się do instytucji o dokonanie wszelkich płatności, które zobowiązany jest wnieść w celu uzyskania lub utrzymania uprawnień emerytalnych w kraju pochodzenia.

Takie płatności nie przekraczają 16,5 % podstawowego wynagrodzenia pracownika i ponoszone są przez budżet Wspólnot.

Sekcja E

Rozpatrywanie roszczeń personelu tymczasowego

Artykuł 43 (46)

Artykuły 40–44 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego stosuje się na zasadzie analogii.

Sekcja F

Wypłata świadczeń

Artykuł 44 (46)

Artykuły 81a i 82 regulaminu pracowniczego i art. 45 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego dotyczące wypłaty świadczeń stosuje się na zasadzie analogii.

Wszelkie kwoty należne Wspólnotom ze strony członka personelu tymczasowego na mocy niniejszego systemu ubezpieczeń przypadające do zapłaty w terminie płatności świadczeń, odlicza się od kwoty jego świadczenia lub od kwoty świadczeń wypłacanych osobom wywodzącym od niego swe uprawnienia w sposób określony przez instytucję, o której mowa w art. 45 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego. Odliczenie może być rozłożone na kilka miesięcy.

Sekcja G

Wstąpienie przez Wspólnoty w prawa wierzyciela

Artykuł 44a (46)

Przepisy art. 85a regulaminu pracowniczego odnoszące się do wstąpienia przez Wspólnoty w prawa wierzyciela stosuje się na zasadzie analogii.

Rozdział 7

Zwrot nadpłaconych kwot

Artykuł 45 (8)

Stosuje się art. 85 regulaminu pracowniczego dotyczący zwrotu nadpłaconych kwot.

Rozdział 8

Środki prawne

Artykuł 46

Tytuł VII regulaminu pracowniczego dotyczący środków prawnych stosuje się na zasadzie analogii.

Rozdział 9

Rozwiązanie stosunku pracy

Artykuł 47 (18) (44)

Z wyjątkiem zgonu, stosunek pracy nawiązany z pracownikiem personelu tymczasowego ulega rozwiązaniu:

1. Jeśli umowa została zawarta na czas określony:

- a) w dniu przewidzianym w umowie;
- b) z chwilą upływu okresu wypowiedzenia wyszczególnionego w umowie, jeśli zawiera ona klauzulę przyznającą pracownikowi lub instytucji opcję wcześniejszego rozwiązania umowy. Okres wypowiedzenia nie powinien przekraczać trzech miesięcy, nie może też być krótszy niż jeden miesiąc. W przypadku pracowników personelu tymczasowego, których umowy zostały przedłużone, okres ten wynosi nie mniej niż jeden miesiąc za każdy przepracowany rok, nie więcej jednak niż sześć miesięcy. Taką klauzulę zawierają umowy pracowników, którzy zostali zatrudnieni na stanowiska stopnia A1 i A2;
- c) z końcem miesiąca, w którym pracownik kończy 65 lat.

Jeśli instytucja rozwiązuje umowę, pracownik uprawniony jest do rekompensaty równej jednej trzeciej jego wynagrodzenia podstawowego za okres pomiędzy zakończeniem obowiązków i wygaśnięciem umowy o pracę.

2. Jeśli umowa została zawarta na czas nieokreślony:

- a) z chwilą upływu okresu wypowiedzenia przewidzianego w umowie; okres wypowiedzenia nie powinien trwać krócej niż dwa dni na każdy przepracowany miesiąc służby i powinien mieścić się w granicach od 15 dni do trzech miesięcy. W przypadku pracownika w rozumieniu art. 2 lit. d) okres wypowiedzenia nie powinien trwać krócej niż miesiąc za każdy przepracowany rok służby i powinien mieścić się w granicach od trzech do dziesięciu miesięcy. Jednakże okres wypowiedzenia nie może rozpocząć się w czasie, gdy pracownik przebywa na urlopie macierzyńskim lub zwolnieniu lekarskim, z zastrzeżeniem, że zwolnienie lekarskie nie trwa dłużej niż trzy miesiące. Ponadto okres wypowiedzenia podczas urlopu macierzyńskiego lub zwolnienia lekarskiego zostaje wstrzymany w granicach czasowych określonych powyżej;
- b) z końcem miesiąca, w którym pracownik kończy 65 lat.

Artykuł 48 (44)

Stosunek pracy, zarówno na czas określony, jak i na czas nieokreślony, może być rozwiązany przez instytucję bez wypowiedzenia:

- a) w trakcie lub z końcem okresu próbnego zgodnie z art. 14;
- b) jeśli pracownik przestaje spełniać wymagania art. 12 ust. 2 lit. a) i d); jednakże jeśli pracownik przestaje spełniać wymagania art. 12 ust. 2 lit. d, jego umowa może zostać rozwiązana jedynie zgodnie z art. 33;
- c) jeśli pracownik nie jest w stanie podjąć swoich obowiązków z końcem okresu płatnego zwolnienia lekarskiego przewidzianego w art. 16. W takim przypadku pracownik otrzymuje dodatek w wysokości wynagrodzenia podstawowego wraz z dodatkiem rodzinnym w stosunku dwóch dni za każdy przepracowany miesiąc.

Artykuł 49 (46)

1. Po przeprowadzeniu procedury dyscyplinarnej przewidzianej w załączniku IX do regulaminu pracowniczego, którą stosuje się na zasadzie analogii, stosunek pracy może zostać rozwiązany bez okresu wypowiedzenia z powodów dyscyplinarnych w poważnych przypadkach celowego lub wynikającego z niedbałości niedopełnienia obowiązków. Decyzję z uzasadnieniem wydaje organ, o którym mowa w art. 6 akapit pierwszy, zapewniając uprzednio zainteresowanemu pracownikowi możliwość obrony.

Przed rozwiązaniem stosunku pracy członek personelu tymczasowego może zostać zawieszony zgodnie z art. 88 regulaminu pracowniczego, który stosuje się na zasadzie analogii.

2. Jeśli stosunek pracy zostaje rozwiązany zgodnie z ust. 1, organ, o którym mowa w art. 6 akapit pierwszy, może podjąć decyzję o:

- a) ograniczeniu odprawy przewidzianej w art. 39 do zwrotu składek przewidzianej w art. 83 regulaminu pracowniczego wraz z odsetkami składanymi w stosunku 3,5 % rocznie.
- b) wstrzymaniu w całości lub części dodatku z tytułu przeprowadzki przewidzianego w art. 24 ust. 2.

Artykuł 50 (46)

1. Rozwiązanie przez instytucję stosunku pracy z członkiem personelu tymczasowego bez wypowiedzenia następuje w przypadku gdy organ, o którym mowa w art. 6 akapit pierwszy ustali, że:

- a) w okresie zatrudnienia pracownik świadomie dostarczył fałszywych informacji co do swoich kwalifikacji lub wymagań przewidzianych w art. 12 ust. 2; i
- b) fałszywe informacje przyczyniły się do jego zatrudnienia.

2. W takich przypadkach organ, o którym mowa w art. 6 akapit pierwszy, po wysłuchaniu zainteresowanego pracownika i przeprowadzeniu procedury dyscyplinarnej przewidzianej w załączniku IX do regulaminu pracowniczego, który stosuje się na zasadzie analogii, ogłasza rozwiązanie stosunku pracy.

Przed rozwiązaniem stosunku pracy członek personelu tymczasowego może zostać zawieszony zgodnie z art. 88 regulaminu pracowniczego, który stosuje się na zasadzie analogii.

Stosuje się przepisy art. 49 ust. 2.

Artykuł 50a (46)

Bez uszczerbku dla art. 49 i 50, celowe lub wynikające z zaniedbania niedopełnienie przez członka personelu tymczasowego lub byłego członka personelu tymczasowego obowiązków wynikających z niniejszych warunków zatrudnienia podlega postępowaniu dyscyplinarnemu zgodnie z tytułem VI regulaminu pracowniczego i, gdzie ma zastosowanie, załącznikiem IX do regulaminu pracowniczego, którego przepisy stosuje się na zasadzie analogii.

Tytuł III

Personel pomocniczy

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Artykuł 51

Umowy z personelem pomocniczym zawiera się na czas określony lub na czas nieokreślony; istnieje możliwość ich przedłużenia.

Artykuł 52 (91)

Rzeczywisty okres zatrudnienia personelu pomocniczego wraz z okresem przedłużenia umowy nie powinien przekroczyć:

- a) okresu wyznaczenia dla tego celu, jeżeli pracownik jest zatrudniony w celu zastąpienia urzędnika lub członka personelu tymczasowego niezdolnego do pełnienia obowiązków przez pewien czas;
- b) trzech lat we wszystkich innych przypadkach.

Artykuł 53 (77)

Personel pomocniczy dzieli się na cztery kategorie, podzielone na grupy odpowiadające wykonywanym obowiązkom.

W ramach każdej grupy personel pomocniczy dzieli się na cztery klasy. Podział ten uwzględnia kwalifikacje i doświadczenie pracowników.

Podstawowe stanowiska i odpowiadające im grupy ukazane są w poniższej tabeli.

kategoria	grupa	stanowisko
A	I	Badacz z dużym doświadczeniem w więcej niż jednej dziedzinie; Doświadczony weryfikator tłumaczeń; Tłumacz ustny ze szczególnym doświadczeniem;
	II	Badacz z pewnym doświadczeniem; Weryfikator tłumaczeń; Doświadczony tłumacz pisemny lub ustny;
	III	Badacz; Tłumacz pisemny lub ustny;
B	IV	Personel wykonujący trudną pracę (opracowywanie projektów, korekta, księgowość lub prace natury technicznej);
	V	Personel wykonujący prostą pracę (opracowywanie projektów, księgowość lub prace natury technicznej);
C	VI	Doświadczony sekretarz; Doświadczony pracownik biurowy;
	VII	Sekretarz, maszynistka, telefonistka; Pracownik biurowy;
D	VIII	Wykwalifikowany robotnik; Portier lub szofer;
	IX	Niewykwalifikowany robotnik; Posłaniec.

Artykuł 1a regulaminu pracowniczego dotyczący równego traktowania urzędników stosuje się na zasadzie analogii.

Rozdział 2

Prawa i obowiązki

Artykuł 54

Artykuły 11–25 regulaminu pracowniczego dotyczące praw i obowiązków urzędników stosuje się na zasadzie analogii, za wyjątkiem art. 13 odnoszącego się do pracy zarobkowej małżonka, art. 15 dotyczącego urzędników ubiegających się o objęcie urzędu publicznego, art. 23 ust. 3 odnoszącego się do *laissez-passer* i art. 25 akapit drugi odnoszącego się do publikacji decyzji indywidualnych.

Decyzja wymagająca zadośćuczynienia szkodzi poniesionej przez Wspólnoty w wyniku poważnego uchybienia zgodnie z art. 22 regulaminu pracowniczego, podejmowana jest przez organ, o którym mowa w art. 6 akapit pierwszy, po dopełnieniu formalności przewidzianych w przypadkach zwolnienia z powodu poważnego uchybienia.

Rozdział 3

Warunki zatrudnienia

Artykuł 55

1. Członek personelu pomocniczego może zostać zatrudniony tylko pod warunkiem, że:
 - a) jest obywatelem jednego z Państw Członkowskich Wspólnot, poza wyjątkiem zatwierdzonym przez organ, o którym mowa w art. 6 akapit pierwszy, i posiada pełne prawa obywatelskie;
 - b) spełnił wszelkie nałożone prawem obowiązki dotyczące służby wojskowej;
 - c) przedstawi odpowiednie referencje potwierdzające posiadanie odpowiednich cech charakteru do wykonywania obowiązków oraz
 - d) jest wystarczająco sprawny fizycznie, aby wykonywać swoje obowiązki.
2. Organ, o którym mowa w art. 6 akapit pierwszy, może uchylić wymagania dotyczące przedstawienia dokumentów dowodowych, że osoba zainteresowana spełnia powyższe warunki, w przypadku kiedy jest przyjęta do pracy na okres nie dłuższy niż trzy miesiące.

Artykuł 56

Umowa członka personelu pomocniczego określa w szczególności:

- a) długość umowy o pracę;
- b) datę rozpoczęcia zatrudnienia;
- c) charakter pracy;
- d) grupę zaszeregowania;
- e) miejsce pracy.

Rozdział 4

Warunki pracy

Artykuł 57 (7)

Artykuły 55–56b regulaminu pracowniczego, odnoszące się do czasu pracy, nadgodzin, pracy zmianowej, gotowości do pracy w miejscu pracy i w domu stosuje się na zasadzie analogii.

Artykuł 58

Personel pomocniczy jest uprawniony do płatnego urlopu w stosunku dwóch dni roboczych na miesiąc służby; okres pracy nieprzekraczający 15 dni lub połowy miesiąca nie uprawnia do urlopu.

Jeśli z powodu wymagań służby członek personelu pomocniczego nie może otrzymać urlopu przewidzianego w akapicie powyżej podczas zatrudnienia, za każdy niewykorzystany dzień urlopu otrzymuje kwotę jak za dni dodatkowo przepracowane.

Ponadto członek personelu pomocniczego może w wyjątkowych okolicznościach i na własną prośbę otrzymać specjalny urlop zgodnie z zasadami ustanowionymi przez instytucję na podstawie zasad określonych w art. 57 regulaminu pracowniczego i w art. 6 załącznika V do regulaminu pracowniczego.

Artykuł 59 (46)

Artykuł 16 dotyczący zwolnienia lekarskiego stosuje się wobec personelu pomocniczego. Płatne zwolnienie lekarskie nie może jednak przekraczać jednego miesiąca lub czasu przepracowanego przez członka personelu pomocniczego, jeśli ostatni z wymienionych jest dłuższy. Artykuł 58 regulaminu pracowniczego dotyczący urlopu macierzyńskiego stosuje się na zasadzie analogii.

Artykuł 60

Artykuły 60 i 61 regulaminu pracowniczego odnoszące się do nieusprawiedliwionej nieobecności i świąt państwowych stosuje się na zasadzie analogii.

Rozdział 5**Wynagrodzenie i zwrot kosztów***Artykuł 61*

Wynagrodzenie personelu pomocniczego składa się z wynagrodzenia podstawowego, dodatków rodzinnych i innych dodatków.

Pracownicy personelu pomocniczego zachowują przez cały czas trwania umowy o pracę tę samą grupę uposażenia określoną w umowie.

Artykuł 62

Personel pomocniczy otrzymuje wynagrodzenie dziennie lub miesięcznie.

W przypadku personelu pomocniczego opłacanego dziennie, wypłaca się wynagrodzenie jedynie za dni rzeczywiście przepracowane.

Artykuł 63

(1) (2) (4) (5) (9) (11) (12) (13) (19) (20) (23) (27) (30) (31) (32) (35) (36) (37) (38) (41) (42) (43) (45) (47) (48) (49) (53) (54) (56) (57) (58) (59) (60) (65) (66) (68) (70) (71) (72) (74) (76) (78) (80) (81) (84) (87) (89) (90) (92)

Zakres wynagrodzenia podstawowego przewidziany jest w poniższej tabeli:

01.07.2002	stopień				
	grupa	1	2	3	4
A	I	5 718,30	6 426,62	7 134,94	7 843,26
	II	4 150,26	4 554,68	4 959,10	5 363,52
	III	3 487,64	3 643,00	3 798,36	3 953,72
B	IV	3 350,33	3 678,31	4 006,29	4 334,27
	V	2 631,64	2 805,11	2 978,58	3 152,05
C	VI	2 502,88	2 650,23	2 797,58	2 944,93
	VII	2 240,15	2 316,37	2 392,59	2 468,81
D	VIII	2 024,75	2 144,00	2 263,25	2 382,50
	IX	1 949,91	1 977,07	2 004,23	2 031,39

Artykuł 63a (34)

Przepisy art. 66a regulaminu pracowniczego stosuje się na zasadzie analogii.

Artykuł 64

Artykuły 63, 64 i 65 regulaminu pracowniczego odnoszące się do waluty, w której wypłacane jest wynagrodzenie i dostosowanie wynagrodzenia, stosuje się na zasadzie analogii.

Artykuł 65 (10) (24)

Artykuł 67, z wyjątkiem, art. 69, ust. 1 lit. c) regulaminu pracowniczego oraz art. 1, 2, 4 i 4a załącznika VII do regulaminu pracowniczego dotyczące wypłaty dodatku rodzinnego, dodatku zagranicznego oraz dodatków stałych stosuje się na zasadzie analogii.

Artykuł 66

Wynagrodzenie należne za dzień pracy wynosi jedną dwudziestą wynagrodzenia miesięcznego.

Artykuł 67

Artykuły 7, 11, 12, 13, 14a i 14b załącznika VII do regulaminu pracowniczego dotyczące zwrotu kosztów podróży i wydatków związanych z wykonaniem powierzonych zadań oraz przyznania dodatków na ponowne zakwaterowanie i zwrotu kosztów podróży stosuje się na zasadzie analogii.

Personel pomocniczy kategorii A i B uprawniony jest do otrzymywania diety dziennej określonej w kolumnie II tabeli w art. 13 załącznika VII do regulaminu pracowniczego; pozostali pracownicy personelu pomocniczego uprawnieni są do otrzymywania diety dziennej określonej w kolumnie III tej tabeli.

Artykuł 68

W przypadku pracownika personelu pomocniczego opłacanego miesięcznie, wynagrodzenie wypłacane jest zgodnie z art. 16 załącznika VII do regulaminu pracowniczego.

W przypadku pracowników personelu pomocniczego opłacanych według stawki dziennej tygodniowe wynagrodzenie wypłacane jest z końcem każdego tygodnia.

Artykuł 69 (8)

Członek personelu pomocniczego, który przedstawi dowód, że nie może przebywać w dotychczasowym miejscu zamieszkania, uprawniony jest do pobierania dziennych diet służbowych przewidzianych w art. 10 załącznika VII do regulaminu pracowniczego przez okres nie dłuższy niż jeden rok.

Rozdział 6**Świadczenia z tytułu zabezpieczenia społecznego***Artykuł 70*

1. W celu objęcia ubezpieczeniem z tytułu choroby, wypadku, inwalidztwa i śmierci i umożliwienia nabycia praw do emerytury za wysługę lat, pracownicy personelu pomocniczego muszą być objęci obowiązkowym systemem zabezpieczenia społecznego; najlepiej, jeśli jest to system kraju, w którym ostatnio byli członkami systemu zabezpieczenia społecznego lub system ich kraju pochodzenia.

Instytucja ponosi odpowiedzialność za składki pracownika wymagane obowiązującym prawem, jeśli pracownik jest objęty obowiązkowym systemem zabezpieczenia społecznego lub za dwie trzecie składek pracownika, jeśli pozostaje on objęty systemem dobrowolnego zabezpieczenia społecznego, którego był członkiem przed podjęciem służby we Wspólnotach, lub jeśli dobrowolnie przystępuje do krajowego systemu zabezpieczenia społecznego.

2. Jeśli niemożliwe jest zastosowanie przepisów ust. 1, personel pomocniczy objęty jest ubezpieczeniem z tytułu choroby, wypadku, inwalidztwa i śmierci, a także ubezpieczeniem emerytalnym, na koszt instytucji, w której jest zatrudniony, za ekwiwalent dwóch trzecich udziału określonego w ust. 1. Przepisy dotyczące zastosowania powyższego ustanawia się w porozumieniu między instytucjami po konsultacji z Komitetem ds. Regulaminu Pracowniczego przewidzianym w art. 10 regulaminu pracowniczego.

Artykuł 71

Artykuł 76 regulaminu pracowniczego dotyczący zapomóg, pożyczek lub zaliczek stosuje się na zasadzie analogii wobec personelu pomocniczego w czasie trwania umowy.

Rozdział 7

Zwrot nadpłaconych kwot

Artykuł 72 (8)

Stosuje się art. 85 regulaminu pracowniczego dotyczący zwrotu nadpłaconych kwot.

Rozdział 8

Środki prawne

Artykuł 73

Tytuł VII regulaminu pracowniczego dotyczący środków prawnych stosuje się na zasadzie analogii.

Rozdział 9

Rozwiązanie stosunku pracy

Artykuł 74

Z wyjątkiem zgonu, stosunek pracy nawiązany z pracownikiem personelu pomocniczego ulega rozwiązaniu:

- 1) jeśli umowa została zawarta na czas określony:
 - a) w dniu przewidzianym w umowie;
 - b) z końcem miesiąca, w którym pracownik kończy 65 lat;
- 2) jeśli umowa została zawarta na czas nieokreślony:
 - a) z chwilą upływu okresu wypowiedzenia wyszczególnionego w umowie; okres wypowiedzenia nie powinien trwać krócej niż dwa dni za każdy przepracowany miesiąc służby, z zastrzeżeniem maksimum trzech miesięcy. Jednakże okres wypowiedzenia nie może rozpocząć się w czasie, gdy pracownik przebywa na urlopie macierzyńskim lub zwolnieniu lekarskim, z zastrzeżeniem, że zwolnienie lekarskie nie trwa dłużej niż trzy miesiące. Ponadto okres wypowiedzenia podczas urlopu macierzyńskiego lub zwolnienia lekarskiego zostaje wstrzymany w granicach czasowych określonych powyżej;
 - b) z końcem miesiąca, w którym pracownik kończy 65 lat.

Artykuł 75

Stosunek pracy personelu pomocniczego zarówno na czas określony, jak i na czas nieokreślony:

- 1) zostaje rozwiązany przez instytucję bez okresu wypowiedzenia, jeśli pracownik otrzymuje wezwanie do odbycia służby wojskowej;
- 2) może zostać rozwiązany przez instytucję bez wypowiedzenia:
 - a) jeśli pracownik jest powołany do ponownej służby wojskowej i jego obowiązki na mocy umowy nie umożliwiają ponownego zatrudnienia po zakończeniu służby wojskowej zgodnie z poprzednim zakresem obowiązków. W takim przypadku pracownik otrzymuje dodatek w wysokości wynagrodzenia podstawowego wraz z dodatkiem rodzinnym w stosunku dwóch dni za każdy przepracowany miesiąc;

- b) jeśli pracownik został wybrany na urząd publiczny i organ, o którym mowa w art. 6 akapit pierwszy, uzna pełnienie takiego urzędu za niezgodne z wypełnianiem jego normalnych obowiązków;
- c) jeśli pracownik przestaje spełniać wymagania art. 55 ust. 1 lit. a) i d). Jednakże jeśli pracownik przestaje spełniać wymagania art. 55 ust. 1 lit. d), jego umowę można rozwiązać tylko wtedy, gdy jest on uprawniony do otrzymywania renty inwalidzkiej;
- d) jeśli pracownik nie jest w stanie podjąć obowiązków z końcem okresu płatnego zwolnienia lekarskiego przewidzianego w art. 59. W takim przypadku pracownik otrzymuje dodatek w wysokości wynagrodzenia podstawowego wraz z dodatkiem rodzinnym w stosunku dwóch dni za każdy przepracowany miesiąc.

Artykuł 76

Stosunek pracy z członkiem personelu pomocniczego może zostać rozwiązany bez okresu wypowiedzenia z powodów dyscyplinarnych w poważnych przypadkach celowego lub wynikającego z niedbałości niedopełnienia obowiązków. Decyzję z uzasadnieniem wydaje organ, o którym mowa w art. 6 akapit pierwszy, zapewniając uprzednio zainteresowanemu pracownikowi możliwość obrony.

Artykuł 77

Rozwiązanie przez instytucję stosunku pracy z członkiem personelu pomocniczego bez wypowiedzenia następuje w przypadku, jeśli organ, o którym mowa w art. 6 akapit pierwszy, ustali, że:

- a) w okresie zatrudnienia pracownik świadomie dostarczył fałszywych informacji co do swoich kwalifikacji lub wymagań przewidzianych w art. 55 ust. 1; oraz
- b) fałszywe informacje przyczyniły się do jego zatrudnienia.

W takich przypadkach organ, o którym mowa w art. 6 akapit pierwszy, po wysłuchaniu zainteresowanego pracownika, ogłasza rozwiązanie stosunku pracy.

Artykuł 78 (86)

W drodze odstępstwa od przepisów niniejszego tytułu personel pomocniczy zatrudniony przez Parlament Europejski na czas trwania sesji podlega warunkom naboru i wynagrodzenia ustanowionym w porozumieniu pomiędzy Parlamentem, Radą Europy i Zgromadzeniem Unii Zachodnioeuropejskiej w zakresie zatrudniania takiego personelu.

Właściwe organy budżetowe otrzymują informację o postanowieniach tego porozumienia i wprowadzonych poprawkach na miesiąc przed jego wejściem w życie.

Takie same warunki naboru i wynagrodzenia mające zastosowanie wobec tłumaczy konferencyjnych zatrudnionych przez Parlament Europejski stosuje się wobec pracowników personelu pomocniczego zatrudnionych w charakterze tłumaczy konferencyjnych w imieniu instytucji i organów Wspólnoty.

Tytuł IV

Personel miejscowy

Artykuł 79

Z zastrzeżeniem przepisów niniejszego tytułu, warunki zatrudnienia personelu miejscowego, a w szczególności:

- a) sposób zatrudniania i rozwiązania umowy;
- b) urlopy; oraz

c) wynagrodzenie;

określa każda instytucja zgodnie z aktualnymi zasadami i praktyką w miejscu pełnienia obowiązków.

Artykuł 80

W odniesieniu do zabezpieczenia społecznego instytucja ponosi odpowiedzialność za finansowaną przez pracodawcę część składek na zabezpieczenie społeczne na mocy przepisów w miejscu pełnienia obowiązków przez pracownika.

Artykuł 81 (69)

1. Wszelkie spory pomiędzy instytucją i członkiem personelu miejscowego pełniącego służbę w Państwie Członkowskim rozstrzyga właściwy sąd zgodnie z obowiązującym prawem w miejscu pełnienia obowiązków przez pracownika.

2. Wszelkie spory pomiędzy instytucją i członkiem personelu miejscowego pełniącego służbę w państwie trzecim rozstrzyga sąd arbitrażowy zgodnie z warunkami określonymi w klauzuli arbitrażowej zawartej w umowie.

Tytuł V

Specjalni doradcy

Artykuł 82

1. Wynagrodzenie doradców specjalnych określa bezpośrednie porozumienie pomiędzy zainteresowanym doradcą i organem, o który mowa w art. 6 akapit pierwszy. Umowa ze specjalnym doradcą zawierana jest na okres nieprzekraczający dwóch lat i podlega przedłużeniu.

2. Instytucja, która zamierza zatrudnić specjalnego doradcę lub przedłużyć jego umowę, powiadamia właściwy organ budżetowy, określając rozważaną wysokość jego wynagrodzenia.

Przed zawarciem umowy właściwy organ budżetowy przedstawia swój pogląd na temat proponowanego wynagrodzenia, jeśli w ciągu jednego miesiąca od daty powiadomienia przedstawiciel tego organu lub zainteresowanej instytucji wystąpi z takim wnioskiem.

Artykuł 83 (77)

Artykuł 1a, art. 11, art. 12 akapit pierwszy, art. 14, art. 16 akapit pierwszy, art. 17 akapit pierwszy, art. 19 akapit pierwszy, art. 22 akapit pierwszy, art. 23 akapit pierwszy i drugi i art. 25 akapit drugi regulaminu pracowniczego dotyczące praw i obowiązków urzędników i art. 90 i 91 regulaminu pracowniczego dotyczące środków prawnych stosuje się na zasadzie analogii.

Tytuł VI

Uchyla się artykuły od 84 do 98 (18)

Tytuł VII

Przepisy przejściowe

Artykuł 99

Z chwilą wejścia w życie niniejszych warunków zatrudnienia pracownik zatrudniony we Wspólnotach, który – mimo decyzji ze strony instytucji o kontynuowaniu zatrudnienia – nie jest mianowany na urzędnika na mocy art. 102 regulaminu pracowniczego ⁽¹⁾, musi zawrzeć umowę z organem, o którym mowa w art. 6 akapit pierwszy, zgodnie niniejszymi warunkami zatrudnienia. Taka umowa staje się skuteczna z chwilą wejścia w życie niniejszych warunków zatrudnienia.

Umowa pracownika, który odmawia przyjęcia oferty przewidzianej w akapicie powyżej, ulega rozwiązaniu na mocy warunków wcześniejszej umowy.

Artykuł 100

Służbę w instytucji trzech Wspólnot Europejskich przed wejściem w życie niniejszych warunków zatrudnienia traktuje jako służbę na mocy niniejszych warunków zatrudnienia.

Artykuł 101

Jeśli pracownik otrzymuje jako członek personelu tymczasowego na mocy niniejszych warunków zatrudnienia kwoty przyznane mu w ramach tymczasowej kasy zapomogowej, uwzględnia się je dla celów obliczenia kwoty płatnej temu pracownikowi na mocy art. 39.

Tytuł VIII

Przepisy końcowe

Artykuł 102

Każda instytucja po konsultacji ze swoim Komitetem Pracowniczym i Komitetem ds. Regulaminu Pracowniczego, o których mowa w art. 10 regulaminu pracowniczego, przyjmuje ogólne przepisy wykonawcze do niniejszych warunków zatrudnienia, z zastrzeżeniem art. 103.

Administracja poszczególnych instytucji Wspólnot naradza się w celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszych warunków zatrudnienia.

Artykuł 103

Przepisy ogólne wprowadzające w życie regulamin pracowniczy, o których mowa w art. 110 tego regulaminu, stosuje się wobec pracowników objętych niniejszymi warunkami zatrudnienia, jeśli na mocy tych warunków zatrudnienia przepisy tego regulaminu stosuje się wobec tych pracowników.

⁽¹⁾ 1.1.1962.